

Dziennik Urzędowy L 381

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
28 grudnia 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2243/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2505/96 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi autonomicznymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i przemysłowe 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2244/2004 z dnia 23 grudnia 2004 r. otwierające kontyngenty taryfowe na 2005 r. na przywóz do Wspólnoty Europejskiej niektórych przetworzonych produktów rolnych pochodzących z Rumunii 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2245/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniające załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2246/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności na gruszkach, cytrynach, jabłkach i cukinie 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2247/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. uchylające niektóre rozporządzenia w sektorze wołowiny i cielęciny oraz rozporządzenie (EWG) nr 3882/90 w sektorze mięsa baraniego i koziego 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2248/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowym kontyngentem taryfowym na rok 2005 na maniok pochodzący z Tajlandii 16
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2249/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 686/2004 ustanawiające środki przejściowe mające zastosowanie do organizacji producentów świeżych owoców i warzyw ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej 23

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2250/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 429/90, (WE) nr 2571/97, (WE) nr 174/1999, (WE) nr 2771/1999, (WE) nr 2799/1999, (WE) nr 214/2001, (WE) nr 580/2004, (WE) nr 581/2004 i (WE) nr 582/2004 w odniesieniu do terminu składania ofert przetargowych i przekazania informacji Komisji ... 25

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2251/2004 z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 28 grudnia 2004 r. 29

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2004/903/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 listopada 2004 r. w sprawie podpisania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek oraz w sprawie zatwierdzenia i podpisania towarzyszącego jej Protokołu Ustaleń 32

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiająca środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek 33

Protokół ustaleń 45

2004/904/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2004 r. ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na okres 2005–2010 52

Komisja

2004/905/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2004 r. ustanawiająca wytyczne dotyczące zgłaszania przez producentów i dystrybutorów właściwym władzom Państw Członkowskich produktów stanowiących zagrożenie dla konsumenta zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4772) ⁽¹⁾ 63

2004/906/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Starszych Inspektorów Pracy na kadencję od 1 maja 2004 r. do 31 grudnia 2006 r. 78

2004/907/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 grudnia 2004 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w organizację międzynarodowego seminarium dotyczącego dobrostanu zwierząt w kontekście Umowy WE-Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz dobrostanu zwierząt 80

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie środków ochronnych odnoszących się do rzekomego pomoru drobiu w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5650) ⁽¹⁾** 82
-

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ **Wspólne działanie Rady 2004/909/WPZiB z dnia 26 listopada 2004 r. ustanawiające zespół ekspertów, mając na względzie ewentualną zintegrowaną misję Unii Europejskiej dotyczącą policji, państwa prawnego i administracji cywilnej dla Iraku** 84

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2243/2004

z dnia 22 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2505/96 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi autonomicznymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i przemysłowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 20 grudnia 1996 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2505/96 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i przemysłowe⁽¹⁾. Wspólnotowy popyt na rozpatrywane produkty należy zaspokoić na jak najbardziej korzystnych warunkach. Należy otworzyć nowe wspólnotowe kontyngenty taryfowe po stawce obniżonej lub zerowej dla odpowiednich wielkości, oraz rozszerzyć niektóre istniejące kontyngenty taryfowe, nie wywołując zakłóceń na rynkach tych produktów.
- (2) Ponieważ wielkości niektórych kontyngentów taryfowych nie są wystarczające dla zaspokojenia potrzeb przemysłu wspólnotowego w trwającym okresie kontyngentowym, należy podwyższyć te wielkości kontyngentu z dniem 1 stycznia 2005 r.
- (3) Dalsze udzielanie wspólnotowych kontyngentów taryfowych w 2005 r. na niektóre wyroby, na które cła zawieszono w 2004 r. nie leży już w interesie Wspólnoty. Wyroby te powinny zatem być usunięte z tabeli w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2505/96.
- (4) Z uwagi na dużą ilość zmian, których należy dokonać, w celu uzyskania przejrzystości, należy zastąpić cały tekst załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2505/96.
- (5) Mając na względzie wagę gospodarczą tego rozporządzenia, konieczne jest zastosowanie podstawy dotyczącej wyjątków nie cierpiących zwłoki, o których mowa w punkcie I.3 Protokołu dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie w sprawie roli Parlamentów Państw Członkowskich w Unii Europejskiej

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2505/96,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2505/96 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W odniesieniu do okresu kontyngentowego od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2005 r., w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2505/96:

- ważność kontyngentu taryfowego 09.2021 wygasa dnia 30 czerwca 2005 r.; jego wielkość pozostaje bez zmian,
- kwota kontyngentu taryfowego 09.2613 jest ustalona w wysokości 400 ton według stawki celnej 0%.

Artykuł 3

W odniesieniu do okresu kontyngentowego od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r., w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2505/96:

- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2023 ustalona jest na 700 000 sztuk,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2603 ustalona jest na 3 400 ton,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2612 jest ustalona na 500 ton według stawki celnej 0%,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2619 ustalona jest na 80 ton,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2620 ustalona jest na 500 000 sztuk,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2621 ustalona jest na 1 500 ton a jego okres ważności wygasa dnia 31 grudnia 2005 r.,
- wysokość kontyngentu taryfowego 09.2985 ustalona jest na 300 000 sztuk a jego okres ważności wygasa dnia 31 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1329/2004 (Dz.U. L 247 z 21.7.2004, str. 1).

Artykuł 4

Kontyngenty taryfowe 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 i 09.2999 zostają zamknięte od dnia 31 grudnia 2004 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK
„ZAŁĄCZNIK I

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje TARIC	Opis towaru	Wielkość kontyngentu	Stawka celna w ramach kontyngentu (w %)	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2021	ex 7011 20 00	45	Ekrany szklane o przekątnej równej 72 ($\pm 0,2$) cm, o przezroczystości 56,8 ($\pm 3\%$) dla standardowej grubości szkła 10,16 mm	70 000 sztuk	0	1.1.–30.6.2005
09.2022	ex 8504 90 11	20	Rdzenie ferrytowe do produkcji rdzeni zespołu cewek odchylających ^(a)	2 400 000 sztuk ^(c)	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2023	ex 8540 91 00	34	Maskownice płaskie o długości 597,1 ($\pm 0,2$) mm i wysokości 356,2 ($\pm 0,2$) mm, o szerokości szczeliny na końcu centralnej pionowej osi 179,1 (± 9) μm	700 000 sztuk	0	1.1.–31.12.2005
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-Fenylendiamina	1 800 ton	0	1.1.–31.12.
09.2603	ex 2931 00 95	15	Tetrasiarczek bis (3-trietoksylpropylu)	3 400 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2604	ex 3905 30 00	10	Polii(alkohol winylowy) częściowo acetalizowany solą sodową 5-(4-azydo-2-sulfobenzylideno)-3-(formylpropylo)-rodaniny	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	Chlorek (chlorometyleno)dimetyloamoni	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Fluorek wapnia, o całkowitej zawartości glinu, magnezu i sodu 0,25 mg/kg lub mniejszej, w postaci proszku	55 ton	0	1.1.–31.12.
09.2612	ex 2921 59 90	30	Dichlorowodorek 3,3'-dichlorobenzylidyny	500 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetylobenzylideno)-D-glucitol	400 ton	0	1.1.–30.6.2005
09.2615	ex 2934 99 90	70	Kwas rybonukleinowy	110 ton	0	1.1.–31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polidimetylosiloksan o stopniu polimeryzacji 2 800 ± 100 jednostek monomeru	1 300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	Kwas (R)-2-chloromigdałowy	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-Tienyloacetonitryl	80 ton	0	1.1.–31.12.
09.2620	ex 8526 91 90	10	Zespoły do systemów GPS posiadające funkcję określania pozycji	500 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2621	ex 3812 30 80	50	Wodzian węgla wodorotlenku glinu magnezu cynku, pokryty środkiem powierzchniowo czynnym	1 500 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2622	ex 1108 12 00	10	Skrobia kukurydziana zawierająca przynajmniej 40 % masy, ale nie więcej niż 60 % masy nierozpuszczalnego błonnika	600 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Oleje opałowe do innych celów, o zawartości siarki nieprzekraczającej 2 % masy, wykorzystywane w paliwach dla statków morskich ^(a)	80 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2624	2912 42 00		Etylowanilina (3-etoksy-4-hydroksybenzaldehyd)	352 ton	0	1.1.–31.12.

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje TARIC	Opis towaru	Wielkość kontyngentu	Stawka celna w ramach kontyngentu (w %)	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2625	ex 3920 20 21	20	Folia z polimerów propylenu, zorientowana dwuosiowo, o grubości 3,5 µm lub większej, ale nie przekraczającej 15 µm, o szerokości 490 mm lub większej, ale nie przekraczającej 620 mm, do produkcji kondensatorów elektroenergetycznych ^(a)	170 ton	0	1.1.–31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Przycięte do kształtu kawałki wyprawionej skóry bydłowej, barwionej na kolor szaroniebieski lub beżowy, z tłoczeniem groszkowym, do produkcji wyrobów objętych podpozycją 9401 20 00 ^(a)	400 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	Szklane osłony o wymiarze pomiędzy skrajnymi brzegami 814,8 mm (± 1,5 mm) i o przepuszczalności światła wynoszącej 51,1% (± 2,2%) w odniesieniu do szkła o grubości znormalizowanej 12,5 mm	500 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	Włókna szklane o splocie płóciennym pokrytym tworzywem sztucznym, o masie 120 g/m ² (± 10 g/m ²) do produkcji zwijanych ekranów ochronnych przeciw insektom, do mocowania w ramie	350 000 m ²	0	1.1.–31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Uchwyt teleskopowy z aluminium, do produkcji toreb bagażowych ^(a)	240 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Thermoplastic polyamide resin having a fire point of more than 750 °C, for use in the manufacture of deflection yokes of cathode ray tubes ^(b)	40 tonnes	0	1.1.–30.6.2005
09.2703	ex 2825 30 00	10	Tlenki i wodorotlenki wanadu, wyłącznie do produkcji stopów ^(a)	13 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2713	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	10 11/19	Czereśnie, konserwowane alkoholem, o średnicy nieprzekraczającej 19,9 mm, drylowane, przeznaczone do produkcji wyrobów czekoladowych ^(a) : — o zawartości cukru przekraczającej 9 % masy — o zawartości cukru nieprzekraczającej 9 % masy	2 000 ton	10 ⁽¹⁾ 10	1.1.–31.12.
09.2719	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	20 20	Wiśnie (Prunus cerasus), konserwowane alkoholem, o średnicy nieprzekraczającej 19,9 mm, przeznaczone do produkcji wyrobów czekoladowych ^(a) : — o zawartości cukru przekraczającej 9 % masy — o zawartości cukru nieprzekraczającej 9 % masy	2 000 ton	10 ⁽¹⁾ 10	1.1.–31.12.
09.2727	ex 3902 90 90	93	Syntetyczna polialfaolefina, o lepkości przynajmniej 38 × 10 ⁻⁶ m ² s ⁻¹ (38 centystoksów) w temperaturze 100 °C określonej metodą ASTM D 445	10 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Żelazochrom zawierający 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4 % masy węgla i nie więcej niż 70 % masy chromu	50 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Kwaśny aktywowany montmorylonit, do produkcji papieru samokopiującego ^(a)	10 000 ton	0	1.1.–31.12.

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje TARIC	Opis towaru	Wielkość kontyngentu	Stawka celna w ramach kontyngentu (w %)	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2829	ex 3824 90 99	19	Suchy wyciąg z pozostałości nierozpuszczalnych w rozpuszczalnikach alifatycznych uzyskany w trakcie ekstrakcji żywicy z drewna, o następującej charakterystyce: — o zawartości kwasu żywicznego nieprzekraczającej 30 % masy; — o liczbie kwasowej nieprzekraczającej 110, i — o temperaturze topnienia 100 °C lub większej	1 600 ton	0	1.1.–31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromochlorometan	450 ton	0	1.1.–31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	Mieszanina 1-alkenów zawierająca 80 % masy lub więcej 1-alkenów o długości łańcucha 20 i 22 atomy węgla	10 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	Grzyby z gatunku <i>Auricularia polytricha</i> , niegotowane lub gotowane w wodzie lub na parze, mrożone, do produkcji gotowych dań ^(a) ^(b)	700 ton	0	1.1.–31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Krezol o czystości nie mniejszej niż 98,5 % masy	20 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutation	15 ton	0	1.1.–31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Polietylen chlorosulfonowany	6 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Dichloro-3-etylo-6-nitrofenol, sproszkowany	90 ton	0	1.1.–31.12.
09.2889	3805 10 90	–	Terpentyna siarczanowa	20 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Lampa elektronopromieniowa płaskoekranowa kolorowa o stosunku szerokości do wysokości 4/3, o wymiarze przekątnej ekranu 79 cm lub większym, ale nieprzekraczającym 81 cm oraz o promieniu krzywizny 50 m lub większym	8 500 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Tytoń nieprzetworzony, nawet pokrojony w regularne kształty, o wartości celnej nie mniejszej niż 450 EUR za 100 kg masy netto, stosowany jako owijka lub zewnętrzna opaska do produkcji towarów objętych podpozycją 2402 10 00 ^(a)	6 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Wodny roztwór zawierający nie mniej niż 40 % masy suchego wyciągu betainy oraz pomiędzy 5 % i 30 % masy soli organicznych lub nieorganicznych	38 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cystyna	600 ton	0	1.1.–31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Łącznik harmonijkowy do produkcji autobusów przegubowych ^(a)	2 600 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Dichlorobenzen	2 600 ton	0	1.1.–31.12.

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje TARIC	Opis towaru	Wielkość kontyngentu	Stawka celna w ramach kontyngentu (w %)	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2935	3806 10 10	–	Kalafonia i kwasy żywiczne, otrzymane ze świeżych żywic oleistych	120 000 ton	0	1.1.–30.6.
09.2935	3806 10 10	–	Kalafonia i kwasy żywiczne, otrzymane ze świeżych żywic oleistych	80 000 ton	0	1.7.–31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	10	D-Ksyloza	400 ton	0	1.1.–31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poli(fluorek winylidenu), w postaci proszku, do przygotowywania farb lub lakierów do powlekania metali ⁽⁴⁾	1 300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-Chloroetanol, do produkcji płynnych tioplastów, objętych podpozycją 4002 99 90 ⁽⁴⁾	6 500 ton	0	1.1.–31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Kabel z włókna ciągłego z celulozy, wytworzony poprzez przędzenie w rozpuszczalniku organicznym (Lyocell), do wykorzystania w przemyśle papierniczym ⁽⁴⁾	1 200 ton	0	1.1.–31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Dibenzodwudnik benzofenono-3,3':4,4'-tetrakarboksylowy	500 ton	0	1.1.–31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Silniki spalinowe benzynowe czterosuwowe o pojemności skokowej cylindra nieprzekraczającej 250 cm ³ , przeznaczone do produkcji kosiarek do trawników podpozycja 8433 11 lub kosiarek samobieżnych podpozycja 8433 11 ⁽⁴⁾	750 000 jednostek	0	1.7.2004–30.6.2005
09.2979	ex 7011 20 00	15	Płyta czołowa szklana o wymiarze poprzecznym pomiędzy skrajnymi brzegami 81,5 cm (± 0,2 cm) i o przepuszczalności światła wynoszącej 80 % (± 3 %) w odniesieniu do szkła o grubości 11,43 mm	600 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Tłokowe lub obrotowe silniki wewnętrznego spalania z zapłonem iskrowym, o pojemności skokowej nie mniejszej niż 300 cm ³ i mocy nie mniejszej niż 6 kW, ale nieprzekraczającej 15,5 kW, do produkcji: — samobieżnych kosiarek z siedzeniem, do pielęgnacji trawników, objętych podpozycją 8433 11 51; — traktorów objętych podpozycją 8701 90 11, których główną funkcją jest koszenie trawy; — czterosuwowych kosiarek z silnikiem o nominalnej pojemności skokowej nie mniejszej niż 300 cm ³ objętych podpozycją 8433 20 10 ⁽⁴⁾	210 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	Maskownice płaskie o długości 685,6 mm (± 0,2 mm) lub 687,2 mm (± 0,2 mm) i wysokości 406,9 mm (± 0,2 mm) lub 408,9 mm (± 0,2 mm), o szerokości szczelin na końcu centralnej pionowej osi 174 mikrometrów (± 8 mikrometrów)	300 000 sztuk	0	1.1.–31.12.2005

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje TARIC	Opis towaru	Wielkość kontyngentu	Stawka celna w ramach kontyngentu (w %)	Okres obowiązywania kontyngentu
09.2986	ex 3824 90 99	76	Mieszanina amin trzeciorzędowych zawierająca: — 60 % masy lub więcej dodecyldimetyloaminy; — 20 % masy lub więcej dimetylo(tetradecylo)aminy; — 0,5 % masy lub więcej heksadecyldimetyloaminy, do produkcji aminokwasów ^(a)	14 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Kopolimer propylenowo-butylenowy, zawierający nie mniej niż 60 % masy, ale nie więcej niż 68 % masy propylenu oraz nie mniej niż 32 % masy, ale nie więcej niż 40 % masy butylenu, o lepkości stopu nieprzekraczającej 3 000 mPa w temperaturze 190 °C określonej metodą ASTM D 3236, do stosowania jako klej do produkcji wyrobów objętych podpozycją 4818 40 ^(a)	1 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Bloki klawiszy: — składające się z warstwy silikonu i poliwęglanu na górnej powierzchni klawiszy lub — w całości zrobione z silikonu lub z poliwęglanu, w tym z drukowanymi klawiszami, do produkcji lub naprawy radio-telefonów komórkowych objętych podpozycją 8525 20 91 ^(a)	20 000 000 sztuk	0	1.1.–31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-Chloro-3-hydroksy-2',4'-dimetoksy-2-naftoanilid	26 ton	0	1.1.–31.12.

^(a) Kontrole przewidzianego użytkowania końcowego przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi przepisami Wspólnoty.

^(b) Jednakże, kontyngent taryfowy nie jest dozwolony, gdy przetwarzania dokonują przedsiębiorstwa detaliczne lub cateringowe.

^(c) Ilości towarów w ramach tego kontyngentu i dopuszczone do swobodnego obrotu od dnia 1 lipca 2004 r. zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1329/2004 zostają w pełni odliczone od tej ilości.

^(d) Stosowane jest specjalne cło dodatkowe.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2244/2004**z dnia 23 grudnia 2004 r.****otwierające kontyngenty taryfowe na 2005 r. na przywóz do Wspólnoty Europejskiej niektórych przetworzonych produktów rolnych pochodzących z Rumunii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając decyzję Rady 98/626/WE z dnia 5 października 1998 r. dotyczącą zawarcia protokołu dostosowującego zasady handlowe Układu Europejskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony, biorąc pod uwagę przystąpienie do Unii Europejskiej Republiki Austrii, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji oraz wyniki negocjacji w zakresie rolnictwa podczas Rundy Urugwajskiej, łącznie z poprawkami istniejącego systemu preferencyjnego⁽²⁾, a zwłaszcza jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 3 w sprawie handlu przetworzonymi produktami rolnymi do Układu Europejskiego z Rumunią, zmieniony protokołem dostosowującym aspekty handlowe Układu, przewiduje w ramach limitu kontyngentów taryfowych obniżkę w stosunku do składnika rolnego w cłach stosowanych przy przywozie niektórych przetworzonych produktów rolnych pochodzących z Rumunii. Kontyngenty te powinny zostać otwarte na rok 2005.
- (2) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólny Kodeks Celny⁽³⁾ określa zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi. Właściwym jest zapewnienie, aby kontyngenty taryfowe otwarte na mocy niniejszego rozporządzenia były zarządzane zgodnie z tymi zasadami.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zagadnień Horyzontalnych Dotyczących Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, niewymienionymi w załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Roczne kontyngenty taryfowe Wspólnoty na przetworzone produkty rolne pochodzące z Rumunii i wymienione w Załączniku, będą otwarte od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. zgodnie z warunkami określonymi w tym Załączniku.

Artykuł 2

Wspólnotowe kontyngenty taryfowe określone w art. 1 zarządzane są przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 11.11.1998, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Kontyngent na rok 2005 (tony)	Stosowana stawka celna ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao, wyłączając wyciąg z lukrecji zawierający ponad 10 % sacharozy, ale niezawierający innych dodanych substancji, objęte kodem CN 1704 90 10 ^(*)	2 100	0 + RAC
09.5433	ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze, zawierające kakao ^(*) , inne niż te objęte kodem CN 1806 10 15 lub 1806 20 70	1 500	0 + RAC
09.5435	ex 1902	Makarony, nawet gotowane, nadziewane lub przygotowane inaczej, oprócz makaronu nadziewanego objętego kodem CN 1902 20 10 i 1902 20 30, kuskus, nawet przygotowany	600	0 + RAC
09.5437	ex 1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem produktów objętych kodem CN 1904 20 10	438	0 + RAC
09.5439	1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby	1 875	0 + RAC
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Palone substytuty kawy Wyciągi, esencje i koncentraty z palonych substytutów kawy z wyłączeniem tych z palonej cykorii	163	0 + RAC
09.5443	2105 00	Lody oraz inny lód jadalny, zawierający kakao lub nie	114	0 + RAC
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Produkty mleczarskie do smarowania o zawartości tłuszczu 39 % masy lub więcej, ale nieprzekraczającej 75 % masy Produkty żywnościowe nigdzie indziej niewymienione lub niezawarte, inne niż te objęte kodami CN 2106 10 20, 2106 90 20 oraz 2106 90 92, oraz inne niż syropy z dodatkami zapachowymi lub smakowymi ^(*) Mieszanki substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów: Pozostałe	1 050	0 + RAC
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych kodem CN 2009, zawierających produkty objęte kodem CN 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych kodami CN 0401 do 0404	100	0 + RAC

⁽¹⁾ RAC = zredukowany składnik rolny (obliczany na podstawie podstawowych kwot określonych w Protokole 3 do Układu) stosowany w ramach limitów ilościowych kontyngentów. Takie zredukowane składniki rolne podlegają maksymalnemu cłu ustanowionemu we wspólnej taryfie celnej, jeśli istnieje, oraz w przypadku produktów objętych kodami CN 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 lub 2106 90 10, maksymalnemu cłu ustanowionemu w Układzie.

^(*) Z wyłączeniem produktów zawierających 70 % masy lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) objętych kodami CN ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 lub ex 2106 90 98.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2245/2004

z dnia 27 grudnia 2004 r.

zmieniające załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 wymienia przepisy dotyczące jurysdykcji krajowych. Załącznik II zawiera wykaz sądów lub organów właściwych w Państwach Członkowskich zajmujących się wnioskami o stwierdzenie wykonalności. Załącznik III wymienia sądy zajmujące się środkami zaskarżenia przeciwko takim decyzjom, a załącznik IV wymienia dostępne procedury odszkodowawcze.
- (2) Załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zostały zmienione przez Akt Przystąpienia z 2003 r. w celu dołączenia przepisów dotyczących jurysdykcji krajowych, wykaz sądów lub organów właściwych oraz dostępnych procedur odszkodowawczych w państwach przystępujących.
- (3) Francja, Łotwa, Litwa, Słowenia i Słowacja poinformowały Komisję o zmianach dokonanych w wykazach zawartych w załącznikach I, II, III i IV.
- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 44/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 44/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret odnoszące się do Łotwy otrzymuje brzmienie:

„— na Łotwie: sekcja 27 i sekcja 28 art. 3, 5, 6 i 9 Kodeksu postępowania cywilnego (*Civilprocesa likums*),”;

b) tiret odnoszące się do Słowenii otrzymuje brzmienie:

„— w Słowenii: art. 48 ust. 2 Prawa prywatnego międzynarodowego i postępowania sądowego (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) w odniesieniu do art. 47 ust. 2 Kodeksu postępowania cywilnego (*Zakon o pravdnem postopku*) oraz art. 58 ust. 1 Prawa prywatnego międzynarodowego i postępowania sądowego (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) w odniesieniu do art. 57 ust. 1 i art. 47 ust. 2 Kodeksu postępowania cywilnego (*Zakon o pravdnem postopku*).”;

c) tiret odnoszące się do Słowacji otrzymuje brzmienie:

„— w Słowacji: art. 37–37e ustawy nr 97/1963 Prawa prywatnego międzynarodowego i odnośnych przepisów wykonawczych.”;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret odnoszące się do Francji otrzymuje brzmienie:

„— we Francji:

a) »*greffier en chef du tribunal de grande instance*«,b) »*président de la chambre départementale des notaires*« w przypadku wniosku o stwierdzenie wykonalności aktu notarialnego.”;

b) tiret odnoszące się do Słowenii otrzymuje brzmienie:

„— w Słowenii »*okrožno sodišče*«,”;

c) tiret odnoszące się do Słowacji otrzymuje brzmienie:

„— w Słowacji »*okresný súd*«.”;

(¹) Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret odnoszące się do Francji otrzymuje brzmienie:

„— we Francji:

- a) »*cour d'appel*« w odniesieniu do decyzji dotyczącej zgody na wniosek,
- b) sędzia przewodniczący »*tribunal de grande instance*« w odniesieniu do decyzji dotyczącej odrzucenia wniosku.”;

b) tiret odnoszące się do Litwy otrzymuje brzmienie:

„— na Litwie »*Lietuvos apeliacinis teismas*«;”;

c) tiret odnoszące się do Słowenii otrzymuje brzmienie:

„— w Słowenii »*okrožno sodišče*«;”;

d) tiret odnoszące się do Słowacji otrzymuje brzmienie:

„— w Słowacji »*okresný súd*«.”;

4) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret odnoszące się do Litwy otrzymuje brzmienie:

„— na Litwie odwołanie do »*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*«;”;

b) tiret odnoszące się do Słowenii otrzymuje brzmienie:

„— „- w Słowenii odwołanie do »*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*«;”;

c) tiret odnoszące się do Słowacji otrzymuje brzmienie:

„— w Słowacji »*dovolanie*«.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2246/2004**z dnia 27 grudnia 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 odnośnie do wartości progowych dodatkowych należności na gruszki, cytryny, jabłka i cukinie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/96⁽²⁾ z 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych należności przywozowych do owoców i warzyw przewiduje stosowanie nadzoru w odniesieniu do przywozu produktów określonych w jego załączniku. Nadzór ten jest stosowany zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽³⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa⁽⁴⁾, zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej i na

podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2001, 2002 i 2003, należy zmienić wartości progowe dodatkowych należności na gruszki, cytryny, jabłka i cukinie.

(3) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 1555/96.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1555/96 zastępuje się tekstem zamieszczonym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

(1) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

(2) Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1844/2004 (Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 12).

(3) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

(4) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji nomenklatury scalonej, opis oznaczenia towarów uznaje się za mający wartość indykatywną. Zakres zastosowania dodatkowych należności jest określony w ramach niniejszego załącznika zgodnie z zasięgiem kodów CN istniejących w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy przed kodem CN znajduje się »ex«, zakres zastosowania dodatkowych należności jest określony zasięgiem kodu CN oraz odpowiednim okresem stosowania.

Numer porządkowy	Kod CN	Oznaczenie towarów	Okres stosowania	Wartość progowa (w tonach)
78.0015	ex 0702 00 00	Pomidory	— od 1 października do 31 maja	596 477
78.0020			— od 1 czerwca do 30 września	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Ogórki	— od 1 maja do 31 października	39 640
78.0075			— od 1 listopada do 30 kwietnia	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Karczochy	— od 1 listopada do 30 czerwca	2 071
78.0100	0709 90 70	Cukinie	— od 1 stycznia do 31 grudnia	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Pomarańcze	— od 1 grudnia do 31 maja	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementynki	— od 1 listopada do końca lutego	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (wraz z tangerynami i satsumas); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	— od 1 listopada do końca lutego	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Cytryny	— od 1 czerwca do 31 grudnia	341 887
78.0160			— od 1 stycznia do 31 maja	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Winogrona deserowe	— od 21 lipca do 20 listopada	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Jabłka	— od 1 stycznia do 31 sierpnia	730 999
78.0180			— od 1 września do 31 grudnia	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Gruszki	— od 1 stycznia do 30 kwietnia	274 921
78.0235			— od 1 lipca do 31 grudnia	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Morele	— od 1 czerwca do 31 lipca	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Czereśnie	— od 21 maja do 10 sierpnia	32 863
78.0270	ex 0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynkami	— od 11 czerwca do 30 września	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Śliwki	— od 11 czerwca do 30 września	51 276”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2247/2004

z dnia 27 grudnia 2004 r.

uchylające niektóre rozporządzenia w sektorze wołowiny i cielęciny oraz rozporządzenie (EWG) nr 3882/90 w sektorze mięsa baraniego i koziego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

istotne dla prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 2, art. 33 ust. 12 oraz art. 41,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego⁽²⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia (EWG) nr 2182/77⁽³⁾, (EWG) nr 2173/79⁽⁴⁾, (EWG) nr 2326/79⁽⁵⁾, (EWG) nr 2539/84⁽⁶⁾, (EWG) nr 2824/85⁽⁷⁾, (WE) nr 2271/95⁽⁸⁾, (WE) nr 773/96⁽⁹⁾, (WE) nr 793/97⁽¹⁰⁾, (WE) nr 1495/97⁽¹¹⁾, (WE) nr 23/2001⁽¹²⁾, (WE) nr 252/2002⁽¹³⁾ oraz (WE) nr 496/2003⁽¹⁴⁾ nie są już

- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 3882/90⁽¹⁵⁾ dotyczące monitorowania cen przywożonego mięsa jagnięcego jest przestarzałe, ponieważ Komisja nie ustala już opłat na przywóz żywych owiec oraz świeżego, chłodzonego lub mrożonego mięsa baraniego. Ponadto zauważono, że ceny przywozu podane przez Państwa Członkowskie w ramach tego rozporządzenia nie przedstawiają żadnej dodatkowej wartości dodanej, natomiast zbieranie i zgłaszanie danych wymaga znacznego wysiłku i nakładu kosztów ze strony administracji w to zaangażowanych. Należy zatem znieść nałożony na Państwa Członkowskie obowiązek podawania tych cen.

- (3) Ze względu na jasność i pewność prawną należy zatem uchylić wymienione powyżej rozporządzenia.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego oraz Komitetu Zarządzającego ds. Owiec i Kóz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1899/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 67).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 251 z 1.10.1977, str. 60. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2417/95 (Dz.U. L 248 z 14.10.1995, str. 39).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 251 z 5.10.1979, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2417/95.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 266 z 24.10.1979, str. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 238 z 6.9.1984, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2417/95.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 268 z 10.10.1985, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 251/93 (Dz.U. L 28 z 5.2.1993, str. 47).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 231 z 28.9.1995, str. 23. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1185/98 (Dz.U. L 164 z 9.6.1998, str. 11).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 104 z 27.4.1996, str. 19. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1349/96 (Dz.U. L 174 z 12.7.1996, str. 13).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 114 z 1.5.1997, str. 29.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 35.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 3 z 6.1.2001, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1840/2001 (Dz.U. L 251 z 20.9.2001, str. 4).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 40 z 12.2.2002, str. 6.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 74 z 20.3.2003, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 2182/77, (EWG) nr 2173/79, (EWG) nr 2326/79, (EWG) nr 2539/84, (EWG) nr 2824/85, (EWG) nr 3882/90, (WE) nr 2271/95, (WE) nr 773/96, (WE) nr 793/97, (WE) nr 1495/97, (WE) nr 23/2001, (WE) nr 252/2002 i (WE) nr 496/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 367 z 29.12.1990, str. 127. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3890/92 (Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 51).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2248/2004**z dnia 27 grudnia 2004 r.****otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowym kontyngentem taryfowym na rok 2005 na maniok pochodzący z Tajlandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Światowej Organizacji Handlu, Wspólnota zobowiązała się do otwarcia kontyngentu taryfowego na przywóz 21 milionów ton produktów z pozycji CN 0714 10 10, 0714 10 91 i 0714 10 99 pochodzących z Tajlandii, na okres czterech lat, przy stawce celnej obniżonej do 6%. Kontyngent ten musi zostać otwarty przez Komisję, która ma nim zarządzać.
- (2) Należy stosować system administracyjny zapewniający, że w ramach kontyngentu można przywozić jedynie produkty pochodzące z Tajlandii. W związku z powyższym wydanie pozwolenia na przywóz pozostaje uwarunkowane przedstawieniem świadectwa wywozowego wydanego przez organy tajlandzkie, którego wzór został podany do wiadomości Komisji.
- (3) W związku z tym, że przywozem na rynek Wspólnoty produktów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, tradycyjnie zarządzano w oparciu o rok kalendarzowy, system ten powinien zostać utrzymany. W związku z powyższym na rok 2005 należy otworzyć kontyngent.
- (4) Przywóz produktów z pozycji CN 0714 10 10, 0714 10 91 i 0714 10 99 jest uwarunkowany przedstawieniem pozwolenia na przywóz zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji

dla produktów rolnych⁽²⁾ i z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu⁽³⁾.

- (5) W świetle wcześniejszych doświadczeń, jak również biorąc pod uwagę, że koncesja Wspólnoty przewiduje łączną ilość, o jaką można się ubiegać na cztery lata, przy maksymalnej ilości rocznej 5 500 000 ton, zaleca się utrzymywanie środków, które przy spełnieniu pewnych warunków ułatwią dopuszczenie do swobodnego obrotu ilości produktów przekraczających ilości określone w pozwoleniach na przywóz, albo umożliwią przeniesienie na następny okres różnicy pomiędzy ilością podaną w pozwoleniach na przywóz a faktycznie przywiezioną mniejszą ilością towaru.
- (6) w celu zapewnienia prawidłowego stosowania porozumienia należy wprowadzić system ścisłych i systematycznych kontroli uwzględniających informacje podane na tajlandzkich świadectwach wywozowych oraz procedury tajlandzkich organów dotyczące wydawania świadectw wywozowych.
- (7) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OTWARCIE KONTYNGENTU

Artykuł 1

1. Ustanawia się kontyngent taryfowy na przywóz 5 500 000 ton manioku z pozycji CN 0714 10 10, 0714 10 91 i 0714 10 99 pochodzącego z Tajlandii, na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2005 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1092/2004 (Dz.U. L 209 z 11.6.2004, str. 9).

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

Niniejszym ustala się stosowaną stawkę celną w wysokości 6 % *ad valorem*.

Numer porządkowy kontyngentu wynosi 09.4008.

2. Produkty, o których mowa w ust. 1, są objęte ustaleniami niniejszego rozporządzenia pod warunkiem, że są one przywożone na podstawie pozwoleń na przywóz, wydanych pod warunkiem przedłożenia Wspólnocie Europejskiej świadectwa na wywóz wydanego przez Departament Handlu Zagranicznego Ministerstwa Handlu rządu Tajlandii, zwanego dalej „świadectwem wywozowym”.

ROZDZIAŁ II

ŚWIADECTWA WYWOZOWE

Artykuł 2

1. Świadectwo wywozowe musi być sporządzone w jednym oryginale oraz co najmniej w jednej kopii na formularzu, którego wzór podano w Załączniku.

Format formularza wynosi w przybliżeniu 210 × 297 milimetrów. Oryginał należy sporządzić na białym papierze z żółtym giloszem pozwalającym na ujawnienie fałszerstwa środkami mechanicznymi lub chemicznymi.

2. Świadectwa wywozowe wypełnia się w języku angielskim.

3. Oryginał i kopie świadectw wywozowych wypełnia się piśmem maszynowym lub odręcznym. W drugim przypadku, świadectwo należy wypełnić długopisem, dużymi drukowanymi literami.

4. Każde świadectwo wywozowe musi posiadać nadrukowany numer seryjny. W górnej części należy umieścić także numer świadectwa. Kopie mają być opatrzone tymi samymi numerami, co oryginał.

Artykuł 3

1. Świadectwa wywozowe wydane w okresie od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2005 r. zachowują ważność przez 120 dni od daty wydania. Data wydania świadectwa wlicza się do okresu jego ważności.

Aby świadectwo było ważne, jego poszczególne części muszą być prawidłowo wypełnione i właściwie poświadczone zgodnie z postanowieniami ust. 2. W części „waga przesyłki”, należy wpisać ilość słownie i cyframi.

2. Świadectwo wywozowe jest właściwie poświadczone, jeżeli wskazuje datę wydania i jest opatrzone pieczęcią organu wystawiającego oraz podpisami upoważnionej osoby lub osób.

ROZDZIAŁ III

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 4

Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz produktów z pozycji 0714 10 10, 0714 10 91 i 0714 10 99 pochodzących z Tajlandii, sporządzone zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1342/2003, składa się do właściwych organów Państw Członkowskich wraz z oryginałem świadectwa wywozowego.

Oryginał świadectwa wywozowego zachowuje instytucja wystawiająca pozwolenie na przywóz. Jednak jeżeli wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz dotyczy jedynie części ilości podanej na świadectwie wywozowym, instytucja wystawiająca wskazuje na oryginale ilość, na którą wykorzystano pozwolenie, a następnie, po przystawieniu swojej pieczęci, zwraca oryginał stronie zainteresowanej.

Przy wydaniu pozwolenia na przywóz pod uwagę bierze się jedynie te ilości, które podano w świadectwie wywozowym w rubryce „waga przesyłki”.

Artykuł 5

Jeżeli okaże się, że ilość faktycznie wyladowanego towaru w ramach danej partii przekracza łączną ilość objętą pozwoleniem lub pozwoleniami na przywóz dotyczącymi tej partii, właściwy organ, który wystawił dane pozwolenie lub pozwolenia, na wniosek importera podaje do wiadomości Komisji telexem lub faksem, w każdym przypadku, tak szybko jak to możliwe, numer lub numery tajlandzkich świadectw wywozowych, numer lub numery pozwoleń na przywóz, nadwyżkę ilości oraz nazwę statku towarowego.

Komisja kontaktuje się z organami tajlandzkimi w celu wydania nowych świadectw wywozowych.

Do czasu wydania nowych świadectw, nadwyżki ilości nie mogą zostać dopuszczone do swobodnego obrotu na mocy niniejszego rozporządzenia, o ile nie przedstawiono nowych pozwoleń na przywóz w odniesieniu do danych ilości.

Nowe pozwolenia na przywóz wydaje się na warunkach określonych w art. 10.

Artykuł 6

W drodze wyjątku od postanowień trzeciego akapitu art. 5, jeżeli okaże się, że ilości faktycznie wyładowanego towaru w przypadku danej dostawy nie przekraczają ilości objętych przedstawionym pozwoleniem lub pozwoleniami przywozu o więcej niż 2 %, właściwe organy Państwa Członkowskiego, które dopuściło towar do swobodnego obrotu, na wniosek importera, zatwierdzają dopuszczenie do swobodnego obrotu nadwyżki towaru za opłatą celną z pułapem 6 % *ad valorem* i złożenie przez importera zabezpieczenia w kwocie równej różnicy pomiędzy cłem określonym we Wspólnej Taryfie Celnej, a cłem zapłaconym.

Zabezpieczenie zostaje zwrócone po przedstawieniu właściwym organom Państwa Członkowskiego, które dopuściło towar do swobodnego obrotu, dodatkowego pozwolenia na przywóz w odniesieniu do danych ilości. W przypadku dodatkowych pozwoleń nie wymaga się zabezpieczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 lub art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Dodatkowe pozwolenia na przywóz wydaje się na warunkach określonych w art. 10, po przedstawieniu co najmniej jednego nowego świadectwa wywozowego wydanego przez organy tajlandzkie.

W sekcji 20 dodatkowego pozwolenia na przywóz umieszcza się jedno z poniższych:

- Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,
- Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,
- Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,
- Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,
- Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,
- Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnis,
- Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,
- Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,
- Uzupełniające pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,
- Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,
- Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,
- Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,
- Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,
- Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,
- Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,
- Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,
- Lisätodistus, asetust (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,
- Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,
- Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie dotyczące tych ilości, w odniesieniu do których nie przedstawiono dodatkowego pozwolenia na przywóz w terminie czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, ulega przepadkowi zwłaszcza w przypadku ilości, dla których nie wydano dodatkowego pozwolenia na przywóz zgodnie z pierwszym akapitem art. 10.

Po wpisaniu przez właściwe organy ilości na dodatkowym pozwoleniu na przywóz i poświadczeniu wwozu towarów, z chwilą zwolnienia zabezpieczenia, o którym mowa w pierwszym akapicie, pozwolenie zwraca się instytucji, która je wystawiła, tak szybko, jak to możliwe.

Artykuł 7

Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być składane we wszystkich Państwach Członkowskich, a wydane pozwolenia zachowują ważność na obszarze całej Wspólnoty.

Tiret czwarte pierwszego akapitu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie ma zastosowania wobec przywozów dokonywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

W drodze wyjątku od art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003, zabezpieczenie dotyczące pozwoleń na przywóz, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, wynosi 5 euro na tonę.

Artykuł 9

1. Sekcję 8 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz oraz same pozwolenia należy oznaczyć napisem „Tajlandia”.

2. Pozwolenia na przywóz zawierają:

a) w sekcji 24, jeden z poniższych wpisów:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n.º 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékűm (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Regulamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omejitve carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förrordning (EG) nr 2248/2004);

b) w sekcji 20, następujące informacje:

i) nazwę statku towarowego podaną na tajlandzkim świadectwie wywozowym,

ii) numer i datę wystawienia tajlandzkiego świadectwa wywozowego.

3. Pozwolenie na przywóz zostaje zaakceptowane jako dokument potwierdzający zgłoszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu jedynie w przypadku, gdy zostanie wykazane, w szczególności przez przedłożenie przez zainteresowaną stronę kopii konosamentu, że produkty, dla których wymagane jest to zgłoszenie, zostały przetransportowane do Wspólnoty statkiem określonym w pozwoleniu na przywóz.

4. Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 niniejszego rozporządzenia oraz w drodze wyjątku od art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie może przekraczać ilości podanej w sekcjach 17 i 18 pozwolenia na przywóz. W tym celu w sekcji 19 pozwolenia wpisuje się cyfrę „0”.

Artykuł 10

Pozwolenia na przywóz wydaje się piątego dnia roboczego następującego po dniu złożenia wniosku, chyba że Komisja poinformuje właściwe organy Państwa Członkowskiego teleksem lub faksem, że warunki określone w niniejszym rozporządzeniu nie zostały spełnione.

Na wniosek zainteresowanej strony, po otrzymaniu powiadomienia o zgodzie Komisji teleksem lub faksem, pozwolenie na przywóz może zostać wydane w krótszym terminie.

Jeżeli nie spełniono warunków regulujących kwestię wydawania pozwoleń na przywóz, Komisja może w razie konieczności, oraz po konsultacjach z organami tajlandzkimi, przedsięwziąć odpowiednie środki.

Artykuł 11

W drodze wyjątku od art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003, ostatni dzień okresu ważności pozwolenia na przywóz odpowiada ostatniemu dniu okresu ważności stosownego świadectwa wywozowego, do którego dolicza się 30 dni.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie codziennie przekazują Komisji, teleksem lub faksem, następujące informacje dotyczące każdego wniosku o pozwolenie na przywóz:

a) ilość objętą każdym pozwoleniem na przywóz, na które złożono wniosek z zaznaczeniem, o ile to właściwe: „dodatkowe pozwolenie na przywóz”;

b) nazwę wnioskodawcy;

c) numer przedstawionego świadectwa wywozowego, podany w górnej części świadectwa;

d) datę wydania świadectwa wywozowego;

e) łączną ilość objętą wydanym świadectwem wywozowym;

f) nazwę eksportera podane na świadectwie wywozowym.

2. W terminie nie późniejszym niż po upływie pierwszych sześciu miesięcy 2006 r., organy odpowiedzialne za wydawanie pozwoleń na przywóz przesyłają Komisji, teleksem lub faksem, pełną listę nie odebranych ilości, odnotowanych na odwrocie pozwoleń na przywóz, nazwę statku towarowego i ilość odnośnych świadectw wywozowych.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK	
☐ CN CODE 0714 10 91		☐ BAGS	
☐ CN CODE 0714 10 99	ESTIMATED NET WEIGHT	☐ OTHERS	

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2249/2004

z dnia 27 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 686/2004 ustanawiające środki przejściowe mające zastosowanie do organizacji producentów świeżych owoców i warzyw ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności pierwszy akapit jego art. 41,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 686/2004⁽¹⁾ przewiduje możliwość przedstawiania przez organizacje producentów z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji przejściowych programów operacyjnych.
- (2) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej⁽²⁾ stanowi, że programy operacyjne realizowane są w okresach rocznych trwających od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia. Jednakże wdrażanie programów operacyjnych można rozpocząć dopiero po ich zatwierdzeniu przez właściwe władze krajowe. W związku z powyższym powinna istnieć możliwość, aby przejściowe programy operacyjne objęły okres kilku miesięcy roku 2004 oraz pełne 12 miesięcy roku 2005. Należy zatem ustanowić przepisy dotyczące wyznaczania okresu referencyjnego oraz pomocy niezbędnej w ramach przejściowych programów operacyjnych.

- (3) Należy sprecyzować, że pomoc należy się w odniesieniu do części przejściowego programu operacyjnego realizowanej w roku 2004, ale jedynie w odniesieniu do rzeczywistego jego trwania, obliczonego pro rata licząc od dnia zatwierdzenia programu.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 686/2004 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 rozporządzenia (WE) nr 686/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 3 dodaje się następujący akapit:

„W drodze odstępstwa od art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1433/2003, w roku 2004 programy operacyjne są realizowane od dnia ich zatwierdzenia przez właściwe władze krajowe do 31 grudnia 2004 r.”

- 2) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1433/2003, w odniesieniu do wniosków o pomoc w roku 2004, wartość produkcji wprowadzonej na rynek w okresie referencyjnym mnoży się przez ilość dni, która upłynęła od dnia zatwierdzenia programu operacyjnego do 31 grudnia 2004 r. (wliczając te dwa dni) oraz dzieli się przez 366.”

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106 z 15.4.2004, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1813/2004 (Dz.U. L 319 z 20.10.2004, str. 5).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2250/2004

z dnia 27 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 429/90, (WE) nr 2571/97, (WE) nr 174/1999, (WE) nr 2771/1999, (WE) nr 2799/1999, (WE) nr 214/2001, (WE) nr 580/2004, (WE) nr 581/2004 i (WE) nr 582/2004 w odniesieniu do terminu składania ofert przetargowych i przekazania informacji Komisji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10, 15 i 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Następujące rozporządzenia ustanawiają przepisy w sprawie procedur przetargowych dotyczące terminów dla oferentów na przedstawienie ofert właściwym władzom oraz dla Państw Członkowskich na przekazanie Komisji informacji o ofertach:

— rozporządzenie Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania w formie przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie⁽²⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych⁽³⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽⁴⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtuszczonego i mleka odtuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu⁽⁵⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtuszczonego mleka w proszku⁽⁶⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 580/2004 z dnia 26 marca 2004 r. ustalające procedurę przetargową dla refundacji wywozowych do niektórych przetworów mlecznych⁽⁷⁾,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 581/2004 z dnia 26 marca 2004 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła⁽⁸⁾, oraz

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 582/2004 z dnia 26 marca 2004 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtuszczonego mleka w proszku⁽⁹⁾.

(2) Aby zapewnić płynne funkcjonowanie procedur przetargowych, zwłaszcza aby zapewnić właściwym władzom i służbom Komisji wystarczającą ilość czasu na zajęcie się danymi związanymi z poszczególnymi przetargami, stosowne jest przyspieszenie terminów składania ofert przez podmioty gospodarcze i przesyłania Komisji danych przez właściwe władze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 45 z 21.2.1990, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 921/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 94).

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 921/2004.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1932/2004 (Dz.U. L 333 z 9.11.2004, str. 4).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1992/2004 (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 11).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1838/2004 (Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 3).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 58.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67.

- (3) Aby zminimalizować ryzyko spekulacji wywołane oczekiwaniami na składanie ofert w związku z procedurą przetargową przewidzianą w rozporządzeniach (WE) nr 581/2004 i (WE) 582/2004, wcześniejsze wyznaczanie refundacji wywozowych przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾ nie powinno być możliwe po upływie terminu składania ofert.
- (4) Rozporządzenia (EWG) nr 429/90, (WE) nr 2571/97, (WE) nr 174/1999, (WE) nr 2771/1999, (WE) nr 2799/1999, (WE) nr 214/2001, (WE) nr 580/2004, (WE) nr 581/2004 i (WE) nr 582/2004 powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 429/90 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

- 2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Z upływem terminu składania ofert, o którym mowa w art. 3 ust. 2, Państwa Członkowskie informują Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1846/2004 (Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 16).

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu.”.

Artykuł 2

W art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2571/97 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

- 2) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Z upływem terminu składania ofert, o którym mowa w art. 14 ust. 2, Państwa Członkowskie informują Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów.

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu, przy założeniu, że masło dostępne jest w sprzedaży w danym Państwie Członkowskim.”.

Artykuł 3

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 174/1999 trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„3. Uznaje się, że wnioski o wydanie pozwolenia dotyczące wszystkich produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 (*), które, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 (**), złożono w środę lub czwartek po zakończeniu okresu przetargowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 581/2004 (***) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 582/2004 (****), zostały przedłożone w dniu roboczym następującym po tym czwartku.

(*) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48.

(**) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

(***) Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64.

(****) Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67.”.

Artykuł 4

W rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

2) w art. 17b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z upływem terminu składania ofert, o którym mowa w art. 16 ust. 3, Państwa Członkowskie informują Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów.

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu.”;

3) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

4) w art. 24a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z upływem terminu składania ofert, o którym mowa w art. 22 ust. 2, Państwa Członkowskie informują Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów oraz o ilościach masła oferowanego na sprzedaż.

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu, przy założeniu, że masło dostępne jest w sprzedaży w danym Państwie Członkowskim.”.

Artykuł 5

W rozporządzeniu (WE) nr 2799/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

2) w art. 30 ust. 1, dodaje się następujący akapit:

„Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu, przy założeniu, że odłuszczone mleko w proszku dostępne jest w sprzedaży w danym Państwie Członkowskim.”.

Artykuł 6

W rozporządzeniu (WE) nr 214/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

2) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z upływem terminu składania ofert, o którym mowa w art. 14 ust. 2, Państwa Członkowskie informują Komisję o ilościach i cenach oferowanych przez oferentów.

Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu.”;

3) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin składania ofert w odpowiedzi na indywidualne zaproszenia do składania ofert wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, termin ten wygasa o godzinie 11.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”;

4) w art. 24a ust. 1, trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nie złożono żadnych ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję z zachowaniem tego samego terminu, przy założeniu, że odłuszczone mleko w proszku dostępne jest w sprzedaży w danym Państwie Członkowskim.”.

Artykuł 7

Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 580/2004 otrzymuje brzmienie:

„Państwa Członkowskie informują Komisję o wszystkich ważnych ofertach używając formy określonej w załączniku, bez imiennego podawania oferentów, w ciągu trzech godzin od zakończenia każdego okresu przetargowego.”.

Artykuł 8

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 581/2004, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy okres przetargowy rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy pierwszy i trzeci wtorek miesiąca, z wyjątkiem pierwszego wtorku sierpnia i trzeciego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w następnym dniu roboczym.

Każdy okres przetargowy kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca,

z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”.

Artykuł 9

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 582/2004, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy okres przetargowy rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy pierwszy i trzeci wtorek miesiąca, z wyjątkiem pierwszego wtorku sierpnia i trzeciego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w następnym dniu roboczym.

Każdy okres przetargowy kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi i czwarty wtorek miesiąca, z wyjątkiem drugiego wtorku sierpnia i czwartego wtorku grudnia. Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) poprzedniego dnia roboczego.”.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2251/2004**z dnia 27 grudnia 2004 r.****zmieniające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 28 grudnia 2004 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92⁽²⁾ odnośnie do należności przywozowych w sektorze zbóż, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należności przywozowe w sektorze zbóż zostały ustalone przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2142/2004⁽³⁾.

(2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1249/96 przewiduje, że jeśli w okresie ich stosowania wyliczona średnia należności przywozowych różni się o 5 EUR/t od należności ustalonej, dokonuje się odpowiedniego wyrównania. Wyżej wymieniona różnica nastąpiła. Konieczne jest więc dostosowanie należności przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 2142/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 2142/2004 zastępują się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 55. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2215/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 61).

ZAŁĄCZNIK I

**Opłaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003,
stosowane od dnia 28 grudnia 2004 r.**

Kod CN	Nazwa towarów	Opłaty przywozowe ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	9,66
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	47,57
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	52,37
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	47,57

⁽¹⁾ W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:

— 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 15.12.2004–23.12.2004

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12% wilgotności)	HRS2 (14%)	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	109,43 (***)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	11,13	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 31,79 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 46,26 EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 29 listopada 2004 r.

w sprawie podpisania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek oraz w sprawie zatwierdzenia i podpisania towarzyszącego jej Protokołu Ustaleń

(2004/903/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 16 października 2001 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji umowy z Republiką San Marino zapewniającej przyjęcie przez Republikę San Marino środków równoważnych do stosowanych we Wspólnocie w celu zapewnienia skutecznego opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek.
- (2) Tekst Umowy stanowiący wynik negocjacji, odzwierciedla należycie wytyczne negocjacyjne wydane przez Radę. Towarzyszy mu Protokół Ustaleń między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony.
- (3) Z zastrzeżeniem przyjęcia w późniejszym terminie decyzji dotyczącej zawarcia Umowy, należy podpisać te dwa dokumenty parafowane w dniu 12 lipca 2004 r. i uzyskać zatwierdzenie Protokołu Ustaleń przez Radę,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem przyjęcia w późniejszym terminie decyzji dotyczącej zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino, ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osób upoważnionych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy i towarzyszącego jej Protokołu Ustaleń, jak również listów Wspólnoty Europejskiej, które mają być wymienione zgodnie z art. 21 ust. 2 Umowy i ostatnim akapitem Protokołu Ustaleń.

Protokół Ustaleń zostaje zatwierdzony przez Radę.

Tekst Umowy i tekst Protokołu Ustaleń są załączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2004 r.

W imieniu Rady
L. J. BRINKHORST
Przewodniczący

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiająca środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

i

REPUBLIKA SAN MARINO, zwana dalej „San Marino”,

zwane dalej „Umawiającą się Stroną” lub „Umawiającymi się Stronami”,

UZGODNIŁY ZAWARCIE NINIEJSZEJ UMOWY:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszej Umowy pomiędzy Wspólnotą a San Marino jest umocnienie i rozszerzenie istniejących już bliskich stosunków między Umawiającymi się Stronami poprzez ustanowienie środków równoważnych do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek na rzecz właścicieli odsetek, będących osobami fizycznymi i osobami mającymi miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, zwanej dalej dyrektywą.

2. San Marino podejmuje niezbędne środki, w szczególności przyjmuje przepisy dotyczące procedur i sankcji, aby zapewnić, że działania niezbędne do realizacji niniejszej Umowy zostaną wykonane przez podmioty wypłacające mające siedzibę na jego terytorium, bez względu na lokalizację siedziby dłużnika wierzytelności, od których naliczane są odsetki.

Artykuł 2

Definicja właściciela odsetek

1. Do celów niniejszej Umowy „właściciel odsetek” oznacza każdą osobę fizyczną, której wypłacane są odsetki lub dla której wypłata odsetek jest zabezpieczona, chyba że osoba taka udowodni, że nie otrzymała takich odsetek, ani nie zostały one zabezpieczone na jej rzecz, to znaczy, że:

- a) działała ona jako podmiot wypłacający w rozumieniu art. 4; lub
- b) działała ona w imieniu osoby prawnej, funduszu inwestycyjnego lub porównywalnego albo równoważnego podmiotu zajmującego się wspólnymi inwestycjami w papiery wartościowe; lub
- c) działała ona w imieniu innej osoby fizycznej, będącej właścicielem odsetek i ujawnia podmiotowi wypłacającemu tożsamość właściciela odsetek, zgodnie z przepisami art. 3.

2. W przypadkach, w których nie znajdują zastosowania przepisy ust. 1 lit. a) lub b), jeżeli podmiot wypłacający otrzyma informacje wskazujące na to, że osoba fizyczna, która otrzymuje wypłatę odsetek lub dla której wypłata odsetek jest zabezpieczona, może nie być właścicielem odsetek, podmiot ten podejmuje właściwe kroki w celu ustalenia tożsamości właściciela odsetek zgodnie z przepisami art. 3. Jeżeli podmiot wypłacający nie jest w stanie zidentyfikować właściciela odsetek, uznaje daną osobę fizyczną za właściciela odsetek.

Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania właścicieli odsetek

W celu ustalenia tożsamości i miejsca zamieszkania właściciela odsetek określonego w art. 2 podmiot wypłacający rejestruje nazwisko, imię, adres oraz dane dotyczące miejsca zamieszkania zgodnie z przepisami prawnymi Republiki San Marino w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy. W odniesieniu do stosunków umownych powstałych, lub w przypadku braku stosunków umownych, transakcji przeprowadzonych po dniu 1 stycznia 2004 r., w stosunku do osób fizycznych, które legitymują się paszportem lub dowodem osobistym wydanym przez Państwo Członkowskie Unii Europejskiej, zwane dalej „Państwem Członkowskim”, które to osoby utrzymują, że posiadają miejsce zamieszkania w państwie innym niż Państwo Członkowskie lub San Marino, miejsce zamieszkania jest ustalane na podstawie zaświadczenia o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych wydanego przez właściwe organy państwa, w którym dana osoba fizyczna utrzymuje, że ma miejsce zamieszkania. W przypadku nieprzedstawienia takiego zaświadczenia za państwo miejsca zamieszkania uznaje się Państwo Członkowskie, które wydało paszport lub inny urzędowy dokument tożsamości.

Artykuł 4

Definicja podmiotu wypłacającego

Do celów niniejszej Umowy „podmiot wypłacający” w San Marino oznacza banki, w rozumieniu prawa bankowego San Marino, jak również podmioty gospodarcze, w tym osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w San Marino, spółki osobowe i zakłady spółek zagranicznych, które, nawet sporadycznie, przyjmują, przechowują, inwestują lub przekazują aktywa osób trzecich lub jedynie wypłacają odsetki lub zabezpieczają wypłatę odsetek w ramach swojej działalności.

Artykuł 5

Definicja właściwego organu

1. Dla celów niniejszej Umowy termin „właściwe organy Umawiających się Stron” oznacza organy wymienione w załączniku I.
2. Właściwe organy państw innych niż Umawiające się Strony oznaczają organy tych państw właściwe dla celów dwustronnych lub wielostronnych konwencji podatkowych lub w przypadku ich braku organy, które są właściwe do wydawania zaświadczeń o miejscu zamieszkania lub siedzibie do celów podatkowych.

Artykuł 6

Definicja wypłaty odsetek

1. Do celów niniejszej Umowy „wypłata odsetek” oznacza:
 - a) odsetki wypłacone lub zapisane na dobro rachunku, odnoszące się do wierzytelności wszelkiego rodzaju, bez względu na to, czy są one zabezpieczone hipoteką lub czy wiąże się z nimi prawo uczestniczenia w zyskach dłużnika oraz w szczególności przychód z rządowych papierów wartościowych i z obligacji, w tym premii i nagród związanych z takimi papierami wartościowymi i obligacjami; opłaty karne z tytułu opóźnionych płatności nie uznaje się za wypłaty odsetek;
 - b) odsetki narosłe lub skapitalizowane przy sprzedaży, zwrocie lub umorzeniu wierzytelności określonych w lit. a);
 - c) przychód uzyskany z wypłat odsetek, bezpośrednio lub przez podmiot określony w art. 4 ust. 2 dyrektywy, rozdzielony przez:
 - i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub porównywalne albo odpowiadające im instytucje wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, mające siedzibę na terytoriach, o których mowa w art. 19;
 - ii) podmioty mające siedzibę w Państwie Członkowskim, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3 dyrektywy i które informują podmiot wypłacający o tym fakcie;
 - iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub porównywalne albo odpowiadające im instytucje wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, mające siedzibę poza terytoriami, o których mowa w art. 19;
 - d) przychód osiągany ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek uczestnictwa w następujących przedsiębiorstwach i podmiotach, jeżeli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio przez inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub podmioty, określone poniżej, więcej niż 40 % ich aktywów w wierzytelności, jak określono w lit. a):
 - i) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub porównywalne albo odpowiadające im instytucje wspólnego

inwestowania w papiery wartościowe, mające siedzibę na terytoriach, o których mowa w art. 19;

- ii) podmioty mające siedzibę w Państwie Członkowskim, które korzystają z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3 dyrektywy i które informują podmiot wypłacający o tym fakcie;
- iii) przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub porównywalne albo odpowiadające im instytucje wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, mające siedzibę poza terytoriami, o których mowa w art. 19.

Jednakże San Marino przysługuje prawo włączenia przychodów określonych w lit. d) do definicji odsetek jedynie w zakresie, w jakim przychody te odpowiadają korzyściom uzyskanym bezpośrednio lub pośrednio w związku z wypłatą odsetek w rozumieniu lit. a) i b).

2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i d) w sytuacji, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących części przychodu, który uzyskiwany jest z wypłat odsetek, całkowita kwota przychodu jest uznawana za wypłatę odsetek.

3. W odniesieniu do ust. 1 lit. d) w sytuacji, gdy podmiot wypłacający nie posiada informacji dotyczących procentu aktywów zainwestowanych w wierzytelności lub w akcje, udziały lub jednostki określone w tym ustępie, procent ten jest uznawany za wyższy od 40 %. W przypadku, gdy podmiot wypłacający nie może ustalić wysokości przychodu osiągniętego przez właściciela odsetek, przychód uznaje się za odpowiadający wpływom ze sprzedaży, zwrotu lub umorzenia akcji, udziałów lub jednostek.

4. W odniesieniu do ust. 1 lit. b) i d), San Marino jest uprawnione do wymagania od podmiotów wypłacających mających siedzibę na jego terytorium, by przeliczały odsetki za okres nie dłuższy niż rok na odsetki w skali rocznej, i traktowały tak przeliczone odsetki jako wypłatę odsetek także w przypadku, gdy w tym okresie nie nastąpiła sprzedaż, umorzenie ani zwrot.

5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. c) i d), San Marino jest uprawnione do wyłączenia z zakresu definicji wypłaty odsetek przychodów, o których mowa w tych przepisach, pochodzących od przedsiębiorstw lub podmiotów mających siedzibę na jego terytorium, które zainwestowały nie więcej niż 15 % swoich aktywów w wierzytelności określone w ust. 1 lit. a).

Skorzystanie z powyższego uprawnienia przez San Marino jest po powiadomieniu o tym drugiej Umawiającej się Strony wiążące dla obu Umawiających się Stron.

6. Stopa procentowa, o której mowa w ust. 1 lit. d) i ust. 3, wynosi od dnia 31 grudnia 2010 r. 25 %.

7. Stopę procentową, o której mowa w ust. 1 lit. d) i w ust. 5, ustala się przez odniesienie do polityki inwestycyjnej określonej w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów, a jeżeli nie będzie to możliwe, przez odniesienie do rzeczywistej struktury aktywów zainteresowanych przedsiębiorstw lub podmiotów.

Artykuł 7

Podatek potrącany

1. W przypadku, gdy właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, San Marino pobiera podatek potrącany według stawki 15 % w ciągu pierwszych trzech lat stosowania niniejszej Umowy, 20 % przez następne trzy lata i 35 % po upływie tego okresu.

2. Podmiot wypłacający pobiera podatek potrącany w następujący sposób:

- a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): od kwoty odsetek wypłaconych lub naliczonych;
- b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): od kwoty odsetek lub przychodu, o których mowa w tych przepisach, lub przez opłatę o skutku równoważnym, którą ponosić będzie odbiorca od pełnej kwoty przychodów ze sprzedaży, umorzenia lub zwrotu;
- c) w przypadku, wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): od kwoty przychodu, o którym tam mowa;
- d) w przypadku, gdy Republika San Marino korzysta z uprawnienia określonego w art. 6 ust. 4: od kwoty odsetek przeliczonych w skali rocznej.

3. Dla celów ust. 2 lit. a) i b) podatek potrącany nakładany jest proporcjonalnie do okresu posiadania wierzytelności przez właściciela wierzytelności. W sytuacji, gdy podmiot wypłacający nie jest w stanie ustalić takiego okresu posiadania na podstawie dostępnych mu informacji, uznaje on właściciela odsetek za posiadającego wierzytelność przez cały okres jej istnienia, o ile osoba taka nie udowodni daty uzyskania wierzytelności.

4. Podatki inne niż przewidziany w niniejszej Umowie od takiej samej wypłaty odsetek, a w szczególności podatki potrącanie nałożone przez San Marino na źródła przychodów z odsetek pochodzące z San Marino, zalicza się na podatek potrącany obliczony zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

5. Potrącenie podatku potrącanego przez podmiot wypłacający z siedzibą w Republice San Marino nie wyklucza opodatkowania tego przychodu w Państwie Członkowskim, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zgodnie z jego prawem krajowym. W przypadkach, w których podatnik zgłasza organom podatkowym Państwa Członkowskiego jego miejsce zamieszkania lub siedziby przychody z odsetek uzyskanych od podmiotu wypłacającego z siedzibą w San Marino, przychody te podlegają opodatkowaniu według stawki obowiązującej w stosunku do odsetek uzyskiwanych w tym państwie.

Artykuł 8

Podział przychodu

1. San Marino zatrzymuje 25 % wpływów z podatku potrącanego, o którym mowa w art. 7 i przekazuje 75 % wpływów Państwu Członkowskiemu, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania.

2. Takie transfery są przeprowadzane każdego roku w jednej racie na rzecz każdego Państwa Członkowskiego najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od końca roku podatkowego w San Marino.

3. San Marino podejmuje niezbędne środki, aby zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie systemu podziału przychodu.

Artykuł 9

Dobrowolne ujawnienie informacji

1. San Marino ustanawia procedurę, która umożliwi właścicielowi odsetek, określonego w art. 2, uniknięcie podatku potrącanego określonego w art. 7 poprzez wyraźne upoważnienie jego podmiotu wypłacającego w San Marino do zgłaszania wypłaty odsetek właściwemu organowi tego państwa. Takie upoważnienie obejmuje wszelkie płatności odsetek dokonane na rzecz właściciela odsetek przez ten podmiot wypłacający.

2. Informacje, które są przekazywane przez podmiot wypłacający w przypadku wyraźnego upoważnienia dokonanego przez właściciela odsetek, obejmują co najmniej:

- a) tożsamość i miejsce zamieszkania właściciela odsetek, ustalone zgodnie z art. 3 niniejszej Umowy oraz, gdy jest on dostępny, numer identyfikacji podatkowej nadany przez Państwo Członkowskie, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania;
- b) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu wypłacającego;
- c) numer rachunku właściciela odsetek lub w przypadku braku numeru określenie wierzytelności stanowiącej podstawę odsetek; oraz
- d) kwotę wypłaty odsetek obliczoną zgodnie z art. 6 niniejszej Umowy.

3. Właściwy organ San Marino przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2, właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania. Takie przekazywanie informacji dokonywane jest automatycznie i odbywa się, co najmniej raz w roku, w ciągu sześciu miesięcy od końca roku podatkowego w San Marino, w odniesieniu do wszystkich wypłat odsetek dokonanych w ciągu tego roku.

Artykuł 10

Eliminacja podwójnego opodatkowania

1. Państwo Członkowskie, w którym właściciel odsetek ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zapewnia eliminowanie wszelkiego podwójnego opodatkowania, które mogłoby wynikać z nałożenia podatku potrącanego, o którym mowa w art. 7, zgodnie z przepisami ust. 2 i 3.

2. Jeżeli od odsetek otrzymanych przez właściciela odsetek potrącony został w San Marino podatek potrącany, o którym mowa w art. 7, Państwo Członkowskie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych właściciela odsetek przyznaje mu ulgę podatkową równą wysokości podatku potrącanego. W przypadku, gdy kwota ta zgodnie z jego prawem krajowym przekracza kwotę podatku należnego od łącznej kwoty odsetek podlegających podatkowi potrącanemu, o którym mowa w art. 7, Państwo Członkowskie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych zwróci nadpłaconą kwotę podatku właścicielowi odsetek.

3. Jeżeli kwota odsetek otrzymana przez właściciela odsetek została opodatkowana jakiegokolwiek innego rodzaju podatkiem pobieranym u źródła poza podatkiem potrącanym, o którym mowa w art. 7, a Państwo Członkowskie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych przyznaje ulgę podatkową dla takich podatków pobieranych u źródła zgodnie ze swoim prawem krajowym lub umowami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, takie podatki pobierane u źródła są naliczane przed zastosowaniem procedury z ust. 2.

4. Państwo Członkowskie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych właściciela odsetek może zastąpić mechanizm ulgi podatkowej, o którym mowa w ust. 2 i 3, zwrotem podatku potrącanego, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 11

Postanowienia przejściowe dotyczące zbywalnych dłużnych papierów wartościowych

1. Od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej Umowy, i tak długo, jak co najmniej jedno Państwo Członkowskie stosuje również podobne przepisy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r., krajowe i międzynarodowe obligacje i inne zbywalne dłużne papiery wartościowe, których pierwsza emisja miała miejsce przed dniem 1 marca 2001 r., lub w odniesieniu do których pierwotny prospekt emisyjny został zatwierdzony przed tą datą przez właściwe organy państwa emisji, nie są uznawane za wierzytelności w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a), o ile nie były dokonywane dalsze emisje takich zbywalnych dłużnych papierów wartościowych w dniu 1 marca 2002 r. lub później.

Jednakże w przypadku, gdy co najmniej jedno Państwo Członkowskie stosuje również przepisy podobne do przepisów art. 7 niniejszej Umowy, postanowienia niniejszego artykułu będą nadal stosowane po 31 grudnia 2010 r. w odniesieniu do zbywalnych dłużnych papierów wartościowych, które:

- zawierają klauzule o ubruttowaniu i o wcześniejszym umorzeniu, oraz
- w przypadkach, gdy podmiot wypłacający, w rozumieniu art. 4, ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w San Marino, i
- gdy ten podmiot wypłacający dokonuje wypłat odsetek bezpośrednio lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść właściciela odsetek mającego miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim.

W przypadku, gdy wszystkie Państwa Członkowskie zaprzestaną stosowania przepisów podobnych do przepisów art. 7, postanowienia niniejszego artykułu stosują się jedynie w odniesieniu do zbywalnych papierów, które:

- zawierają klauzule o ubruttowaniu i o wcześniejszym umorzeniu, oraz
- w przypadku, gdy podmiot wypłacający emitenta ma siedzibę w San Marino, i
- gdy ten podmiot wypłacający dokonuje wypłat odsetek bezpośrednio lub zabezpiecza wypłatę odsetek na bezpośrednią korzyść właściciela odsetek mającego miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim.

W przypadku, gdy w dniu 1 marca 2002 r. lub później dokonano kolejnej emisji wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego

papieru wartościowego wyemitowanego przez rząd lub podmiot powiązany działający w charakterze organu władzy publicznej, lub którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej (podmioty te są wymienione w załączniku II), cała emisja takiego papieru wartościowego, obejmująca pierwotną emisję i wszelkie kolejne emisje, jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

W przypadku, gdy w dniu 1 marca 2002 r. lub po tym dniu dokonano kolejnej emisji wyżej wymienionego zbywalnego dłużnego papieru wartościowego wyemitowanego przez jakiegokolwiek innego emitenta nieobjętego akapitem czwartym, taka kolejna emisja jest uznawana za wierzytelność w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

2. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia San Marino i Państwom Członkowskim utrzymania opodatkowania dochodów pochodzących ze zbywalnych papierów dłużnych, o których mowa w ust. 1 zgodnie z ich prawem krajowym.

Artykuł 12

Inne podatki potrącane – relacje z innymi umowami

1. Niniejsza Umowa nie wyklucza nakładania przez Strony, zgodnie z ich prawem krajowym lub umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania, innych rodzajów podatku pobieranego u źródła niż określony w niniejszej Umowie.

2. Postanowienia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między San Marino a Państwami Członkowskimi nie stanowią przeszkody w nakładaniu podatku potrącanego, który przewiduje niniejsza Umowa.

Artykuł 13

Wymiana informacji na żądanie

1. Właściwe organy Republiki San Marino i każdego Państwa Członkowskiego wymieniają informacje w sprawie zachowania stanowiącego oszustwo podatkowe według prawa państwa proszonego lub podobne przestępstwo w odniesieniu do dochodu objętego niniejszą Umową. „Podobne przestępstwo” oznacza jedynie przestępstwo o podobnym stopniu szkodliwości, jak w przypadku oszustwa podatkowego na podstawie prawa państwa proszonego. W odpowiedzi na właściwie umotywowany wniosek, państwo proszone przekazuje informacje dotyczące kwestii, w sprawie których państwo wnioskujące prowadzi postępowanie lub może prowadzić postępowanie na podstawie przepisów karnych lub innych niż karne.

2. Przy ustalaniu, czy informacje mogą być przekazane w odpowiedzi na wniosek, państwo proszone stosuje przepisy o przedawnieniu obowiązujące zgodnie z prawem państwa wnioskującego.

3. Państwo proszone przekazuje informacje w sytuacjach, gdy państwo wnioskujące ma uzasadnione podejrzenia, że zachowanie może stanowić oszustwo podatkowe lub podobne przestępstwo. Uzasadnione podejrzenie państwa wnioskującego co do zaistnienia oszustwa podatkowego lub podobnego przestępstwa może być oparte na:

- a) dokumentach uwierzytelnionych lub niewierzytelnych, zawierających między innymi dokumenty handlowe, księgi rachunkowe lub informacje o kontaktach bankowych;

- b) informacjach pochodzących z oświadczenia podatnika;
- c) informacjach przekazanych od informatora lub innej osoby trzeciej, które zostały potwierdzone w sposób niezależny lub w inny sposób mogą zostać uznane za wiarygodne; lub
- d) dowodach pośrednich.

4. Wnosząc o przekazanie informacji na mocy niniejszej Umowy, właściwy organ państwa wnioskującego przekazuje właściwemu organowi państwa proszonego następujące dane, w celu wykazania przewidywanej istotności informacji, o które wnioskuje:

- a) tożsamość osoby objętej badaniem lub dochodzeniem;
- b) zestawienie potrzebnych informacji, w tym ich charakter i formę, w której państwo wnioskujące pragnie otrzymywać informacje od państwa proszonego;
- c) cel podatkowy, dla którego potrzebna jest informacja;
- d) podstawy uznania, że żądane informacje są przechowywane w państwie proszonym lub że znajdują się w posiadaniu lub dysponuje nimi osoba podlegająca jurysdykcji państwa proszonego;
- e) o ile są znane, nazwisko i adres osoby, która – jak się uważa – posiada żądane informacje;
- f) oświadczenie, że wniosek jest zgodny z prawem i praktyką administracyjną państwa wnioskującego, oraz że jeśli żądane informacje znajdowałyby się na obszarze jurysdykcji państwa wnioskującego, wówczas właściwe organy tego państwa mogłyby uzyskać te informacje zgodnie z prawem państwa wnioskującego lub w normalnym toku działania administracji, oraz że jest on zgodny z niniejszą Umową;
- g) oświadczenie, że państwo wnioskujące wykorzystało wszelkie środki dostępne na jego terytorium w celu uzyskania informacji, z wyjątkiem tych, które spowodowałyby powstanie niewspółmiernych trudności.

5. Właściwy organ państwa proszonego przekazuje żądane informacje państwu wnioskującemu tak szybko, jak to jest możliwe.

6. Republika San Marino podejmuje negocjacje dwustronne z każdym Państwem Członkowskim w celu określenia indywidualnych kategorii przypadków, które zgodnie z procedurą podatkową tych państw stanowią „podobne przestępstwo”.

Artykuł 14

Poufność

Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiającą się Stronę na mocy niniejszej Umowy są traktowane jako poufne i mogą zostać ujawnione wyłącznie osobom lub organom (w tym

sądom i organom administracyjnym) na terytorium Umawiającej się Strony, związanym z określeniem wysokości lub pobieraniem podatków, egzekwowaniem stosowania i ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie lub też rozstrzygnięciem odwołań związanych z podatkami, których dotyczy niniejsza Umowa. Takie osoby lub organy wykorzystują uzyskane informacje jedynie do wyżej wymienionych celów. Mogą one ujawniać uzyskane informacje w ramach postępowań przed sądami powszechnymi lub w orzeczeniach sądowych. Informacje nie mogą być ujawniane jakiegokolwiek innej osobie, podmiotowi, organowi ani też innemu państwu bez wyraźnej pisemnej zgody właściwego organu Strony proszonej.

Artykuł 15

Konsultacje i przegląd

1. W przypadku pojawienia się jakiegokolwiek niezgodności pomiędzy właściwym organem San Marino a jednym lub kilkoma właściwymi organami, wymienionymi w załączniku I w odniesieniu do interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy, dołożą one starań, aby rozwiązać je w drodze wzajemnego porozumienia. Informują one natychmiast Komisję Wspólnot Europejskich i właściwe organy innych Państw Członkowskich o wynikach swoich konsultacji. Na wniosek dowolnego właściwego organu, wymienionego w załączniku I, Komisja może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.

2. Umawiające się Strony konsultują się nawzajem co najmniej raz na trzy lata lub na wniosek jednej z Umawiających się Stron, mając na uwadze analizę i, jeżeli Umawiające się Strony uznają to za konieczne, poprawę praktycznego funkcjonowania niniejszej Umowy oraz ocenę sytuacji międzynarodowej. Konsultacje odbywają się w ciągu miesiąca od złożenia wniosku lub w przypadkach pilnych najszybciej jak to możliwe.

3. Na podstawie takiej oceny Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie w celu zbadania, czy przy uwzględnieniu sytuacji międzynarodowej niezbędne są zmiany niniejszej Umowy.

4. Po zdobyciu odpowiedniego doświadczenia związanego z pełnym wprowadzaniem w życie niniejszej Umowy, Umawiające się Strony przeprowadzają ze sobą konsultacje w celu zbadania, czy po uwzględnieniu sytuacji międzynarodowej niezbędna jest zmiana niniejszej Umowy.

5. Do celów konsultacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, Umawiające się Strony informują się wzajemnie o rozwoju sytuacji, która mogłaby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.

Artykuł 16

Podpisanie, wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie wzajemnie zakończenie tych procedur. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ostatniej notyfikacji.
2. Pod warunkiem spełnienia wymogów konstytucyjnych dotyczących przystępowania do umów międzynarodowych i bez uszczerbku dla art. 17, San Marino w sposób skuteczny wprowadza w życie i stosuje niniejszą Umowę od dnia 1 lipca 2005 r. i notyfikuje to Wspólnocie.
3. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu jej wypowiedzenia przez jedną z Umawiających się Stron.
4. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez notyfikację drugiej Umawiającej się Stronie. W takim przypadku niniejsza Umowa wygasa po upływie 12 miesięcy od notyfikacji.

Artykuł 17

Stosowanie i zawieszenie stosowania

1. Stosowanie niniejszej Umowy jest uzależnione od przyjęcia i wprowadzenia w życie przez zależne i stowarzyszone terytoria Państw Członkowskich, o których mowa w sprawozdaniu Rady (sprawy gospodarcze i finansowe) ze Szczytu Rady Europejskiej z Santa Maria da Feira z 19 i 20 czerwca 2000 r., jak również przez Stany Zjednoczone Ameryki, Andorę, Liechtenstein i Monako odpowiednio, środków, które są zgodne ze środkami lub równoważne środkom zawartym w dyrektywie lub w niniejszej Umowie.
2. Umawiające się Strony podejmują decyzję, za wspólnym porozumieniem, na co najmniej sześć miesięcy przed datą, o której mowa w art. 16 ust. 2, czy warunki ustalone w powyższym ustępie zostaną spełnione, uwzględniając daty wejścia w życie odpowiednich środków w państwach trzecich i odpowiednich terytoriach zależnych i stowarzyszonych. Jeżeli Umawiające się Strony nie zdecydują, że warunki zostaną spełnione, przyjmują one, za wspólnym porozumieniem, nową datę dla celów art. 16 ust. 2.
3. Stosowanie niniejszej Umowy lub jej części może zostać zawieszona przez jedną z Umawiających się Stron ze skutkiem natychmiastowym poprzez notyfikację drugiej stronie, jeżeli dyrektywa lub jej część przestanie mieć zastosowanie tymczasowo bądź na stałe zgodnie z prawem wspólnotowym lub w przypadku, gdy Państwo Członkowskie zawiesi stosowanie przepisów wykonawczych.
4. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy poprzez notyfikację drugiej stronie,

jeżeli jedno z państw trzecich lub terytoriów, określonych w ust. 1, przestanie w późniejszym terminie stosować przepisy, określone w tym ustępie. Zawieszenie stosowania rozpoczyna się nie wcześniej niż po dwóch miesiącach od notyfikacji. Przywraca się stosowanie niniejszej Umowy, kiedy tylko nastąpi przywrócenie obowiązywania tych przepisów.

Artykuł 18

Roszczenia i ostateczne rozliczenie

1. W przypadku, gdyby niniejsza Umowa została wypowiedziana lub jej stosowanie zostało zawieszona w całości lub części, roszczenia osób fizycznych zgodnie z art. 10 pozostają nienaruszone.
2. W takim przypadku San Marino sporządza ostateczne wyliczenie na koniec okresu stosowania niniejszej Umowy i dokonuje ostatecznej płatności na rzecz Państw Członkowskich.

Artykuł 19

Zasięg terytorialny

Niniejsza Umowa ma zastosowanie z jednej strony na terytoriach, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i zgodnie z warunkami ustalonymi w tym Traktacie, a z drugiej strony na terytorium San Marino.

Artykuł 20

Załączniki

1. Załączniki stanowią integralną część niniejszej Umowy.
2. Wykaz właściwych organów w załączniku I może być zmieniany w drodze notyfikacji dokonanej przez San Marino wobec drugiej Umawiającej się Strony w odniesieniu do organu, o którym mowa w lit. a) i notyfikacji Wspólnoty w odniesieniu do innych organów.

Wykaz powiązanych podmiotów w załączniku II może być zmieniony za wspólnym porozumieniem.

Artykuł 21

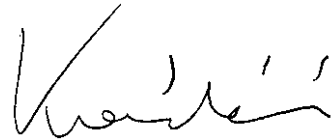
Języki

1. Niniejsza umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach, w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym wszystkie te teksty są jednakowo autentyczne.
2. Tekst w języku maltańskim zostanie uwierzytelniony przez Umawiające się Strony na podstawie wymiany listów. Wersja ta jest na równi autentyczna z wersjami w językach wymienionych w ust. 1.

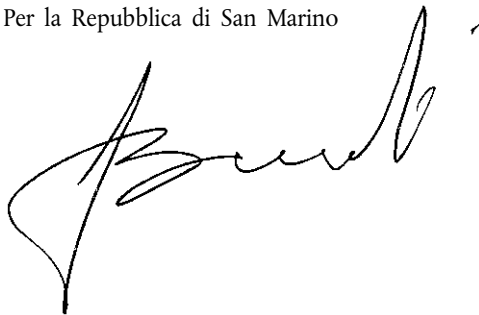
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, ši Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenżjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

—

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Do celów niniejszej Umowy „właściwe organy” to:

- a) w Republice San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio lub upoważniony przedstawiciel;
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel;
- c) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel;
- d) w Królestwie Danii: Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel;
- e) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel;
- f) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel;
- g) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;
- h) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Hacienda lub upoważniony przedstawiciel;
- i) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel;
- j) w Irlandii: The Revenue Commissioners lub ich upoważniony przedstawiciel;
- k) w Republice Włoskiej: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub upoważniony przedstawiciel;
- l) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel;
- m) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel;
- n) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel;
- o) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel; jednak dla celów art. 10 właściwym organem jest „le Procureur Général d'Etat luxembourgeois”;
- p) w Republice Węgierskiej: A pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel;
- q) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel;
- r) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel;
- s) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel;
- t) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel;
- u) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel;
- v) w Republice Słowenii: Minister za finance lub upoważniony przedstawiciel;
- w) w Republice Słowackiej: Minister financí lub upoważniony przedstawiciel;
- x) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel;
- y) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel;
- z) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne jest odpowiedzialne Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z uzgodnionym Porozumieniem odnoszącym się do władz Gibraltar w kontekście UE oraz instrumentami WE i związanymi z nimi traktatami notyfikowanymi Państwu Członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej dnia 19 kwietnia 2000 r., kopia którego jest notyfikowana Republice San Marino przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej, i które stosuje się do niniejszej Umowy.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ POWIĄZANYCH PODMIOTÓW

Do celów art. 11 niniejszej Umowy następujące podmioty będą uznawane za „powiązane podmioty działające w charakterze organu władzy publicznej lub którego rola uznawana jest na mocy umowy międzynarodowej”:

PODMIOTY W UNII EUROPEJSKIEJ:

Belgia

- Vlaams Gewest (Region Flamandzki)
- Région wallonne (Region Waloński)
- Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Region Brukselski)
- Vlaamse Gemeenschap (Wspólnota Flamandzka)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Wspólnota Niemieckojęzyczna)

Hiszpania

- Xunta de Galicia (Organ Wykonawczy Regionu Galicji)
- Junta de Andalucía (Organ Wykonawczy Regionu Andaluzji)
- Junta de Extremadura (Organ Wykonawczy Regionu Extremadury)
- Junta de Castilla-La Mancha (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-La Mancha)
- Junta de Castilla-León (Organ Wykonawczy Regionu Castilla-León)
- Gobierno Foral de Navarra (Władze Regionalne Nawarry)
- Govern de les Illes Balears (Władze Balearów)
- Generalitat de Catalunya (Autonomiczne Władze Katalonii)
- Generalitat de Valencia (Autonomiczne Władze Walencji)
- Diputación General de Aragón (Regionalna Rada Aragonii)
- Gobierno de las Islas Canarias (Władze Wysp Kanaryjskich)
- Gobierno de Murcia (Władze Murcji)
- Gobierno de Madrid (Władze Madrytu)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Władze Autonomicznej Wspólnoty Kraju Basków)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Regionalna Rada Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Regionalna Rada Biskajska)
- Diputación Foral de Alava (Regionalna Rada Alawy)
- Ayuntamiento de Madrid (Rada Miasta Madrytu)
- Ayuntamiento de Barcelona (Rada Miasta Barcelony)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada Wyspy Gran Canaria)
- Cabildo Insular de Tenerife (Rada Wyspy Teneryfa)
- Instituto de Crédito Oficial (Instytucja Kredytu Publicznego)

— Instituto Catalán de Finanzas (Instytucja Finansowa Katalonii)

— Instituto Valenciano de Finanzas (Instytucja Finansowa Walencji)

Grecja

— Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Krajowa Organizacja Telekomunikacyjna)

— Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Krajowa Organizacja Kolei)

— Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Publiczna Spółka Energetyczna)

Francja

— La caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fundusz Umorzenia Długu Publicznego)

— Agence française de développement (AFD) (Francuska Agencja Rozwoju)

— Réseau ferré de France (RFF) (Koleje Francuskie)

— Caisse Nationale des autoroutes (CNA) (Fundusz Autostrad Krajowych)

— Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Pomoc Publiczna Szpitali Paryskich)

— Charbonnages de France (CDF) (Francuska Rada ds. Węgla)

— Entreprise minière et chimique (EMC) (Spółka Górnicza i Chemiczna)

Włochy

— Regiony

— Prowincje

— Władze miejskie

— Cassa Depositi e Prestiti (Fundusz Depozytowy i Pożyczkowy)

Łotwa

— Pavaldības (samorządy lokalne)

Polska

— gminy

— powiaty

— województwa

— związki gmin

— związki powiatów

— związki województw

— miasto stołeczne Warszawa

— Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

— Agencja Nieruchomości Rolnych

Portugalia

— Região Autónoma da Madeira (Autonomiczny Region Madery)

— Região Autónoma dos Açores (Autonomiczny Region Azorów)

— Władze miejskie

Słowacja

- mestá a obce (gminy)
- Železnice Slovenskej republiky (Słowackie Koleje Państwowe)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Narodowy Fundusz Zarządzania Drogami)
- Slovenské elektrárne (Słowackie Zakłady Energetyczne)
- Vodohospodárska výstavba (Przedsiębiorstwo Wodociągów)

PODMIOTY MIĘDZYNARODOWE:

- Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju
- Europejski Bank Inwestycyjny
- Azjatycki Bank Rozwoju
- Afrykański Bank Rozwoju
- Bank Światowy /MBOR /MFW
- Międzynarodowa Korporacja Finansowa
- Międzyamerykański Bank Rozwoju
- Fundusz Rozwoju Społecznego Rady Europy
- Euratom
- Wspólnota Europejska
- Andyjska Korporacja Rozwoju
- Eurofima
- Europejska Wspólnota Węgla i Stali
- Nordycki Bank Inwestycyjny
- Karaibski Bank Rozwoju

Przepisy art. 11 pozostają bez uszczerbku dla wszelkich zobowiązań międzynarodowych, jakie Umawiające się Strony mogły zaciągnąć w stosunku do wyżej wymienionych podmiotów międzynarodowych.

PODMIOTY W PAŃSTWACH TRZECICH:

Podmioty spełniające następujące kryteria:

- 1) Podmiot jest wyraźnie uznawany za podmiot publiczny według kryteriów krajowych.
 - 2) Taki podmiot publiczny jest producentem nierynkowym, zarządzającym i finansującym zespół działań, głównie zapewniając towary i usługi nierynkowe, przeznaczone na użytek społeczności, skutecznie kontrolowany przez władze centralne.
 - 3) Taki podmiot publiczny jest dużym i regularnym emitentem skryptów dłużnych.
 - 4) Zainteresowane państwo może zapewnić, aby taki podmiot publiczny nie korzystał z wcześniejszego umorzenia w przypadku klauzul dotyczących ubruttowienia.
-

PROTOKÓŁ USTALEŃ

Między Wspólnotą Europejską, Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austriacką, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Republiką San Marino

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALII,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

ORAZ

REPUBLIKA SAN MARINO, zwana dalej „San Marino”,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Przy zawarciu Umowy ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „dyrektywą”), Wspólnota Europejska, Królestwo Belgii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włosa, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Republika San Marino podpisały niniejszy Protokół Uzgodnień, uzupełniający tę Umowę.

1. Sygnatariusze niniejszego Protokołu Uzgodnień uważają, że Umowa między Republiką San Marino a Wspólnotą Europejską ustanawiająca środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie ma równoważny charakter, jest możliwa do przyjęcia i chroni interesy obu Umawiających się Stron. Z tego względu będą realizować one uzgodnione środki w dobrej wierze i nie będą bez uzasadnionej przyczyny podejmować żadnych działań jednostronnych, które mogłyby podważać niniejszą Umowę. W razie wykrycia jakiegokolwiek istotnej różnicy między zakresem dyrektywy przyjętej w dniu 3 czerwca 2003 r. i zakresem Umowy, w szczególności odnośnie do art. 4 i 6 Umowy, Umawiające się Strony niezwłocznie podejmą konsultacje zgodnie z art. 15 ust. 1 Umowy, mając na celu zapewnienie, by zachowany został równoważny charakter środków przewidzianych w Umowie. Sygnatariusze niniejszego Protokołu Ustaleń stwierdzają, że definicja oszustwa podatkowego dla celów art. 13 Umowy dotyczy wyłącznie potrzeb związanych z opodatkowaniem oszczędności w ramach niniejszej Umowy i pozostaje bez uszczerbku dla zmian i/lub decyzji dotyczących oszustw podatkowych w innych okolicznościach i na innych forach.
2. W okresie przejściowym przewidzianym w dyrektywie Wspólnota podejmie rozmowy z innymi ważnymi ośrodkami finansowymi w celu zachęcenia odpowiednich państw do przyjęcia środków równoważnych do stosowanych przez Wspólnotę.
3. Biorąc pod uwagę fakt, że Republika San Marino pragnie pogłębiać integrację z gospodarką europejską oraz uważa swój udział w europejskim systemie bankowym i finansowym jako odpowiedni i pożądany do tego celu, San Marino i Wspólnota rozpoczną konsultacje tak szybko, jak to tylko możliwe, w celu określenia warunków osiągnięcia wzajemnego uznania środków ostrożności i systemów obu Stron w zakresie świadczenia usług finansowych, w tym ubezpieczeniowych. W tym kontekście San Marino, aby zachować prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w omawianych sektorach, podejmuje się przyjąć i wdrożyć w odpowiednich sektorach gospodarczych istniejący i przyszły „dorobek wspólnotowy”, w tym istotne zasady ostrożności oraz nadzór nad zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi z San Marino. Ewentualna Umowa w tej dziedzinie może również stanowić, że San Marino podejmie się wdrożenia innych istotnych przepisów wspólnotowych, zarówno istniejących, jak i tych przyjętych w przyszłości, na przykład w sprawach konkurencji i opodatkowania.
4. W kontekście pogłębiania stosunków zawarcie umów podatkowych z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, zwanymi dalej „Państwami Członkowskimi”, oraz zobowiązanie się przez San Marino do zapewnienia w ramach tych umów do wymiany informacji zgodnie ze standardami OECD wzmocniłoby szerszą współpracę gospodarczą i podatkową. Uznając wysiłki podjęte przez San Marino, mogłyby odbyć się konsultacje między San Marino a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej w celu wyeliminowania lub zredukowania, na zasadzie wzajemności, podwójnego opodatkowania dotyczącego różnych form przychodów.
5. Wspólnota i San Marino rozpoczynają również konsultacje mające na celu:
 - zdefiniowanie form uproszczenia procedur określonych w Umowie w sprawie Unii Celnej i Współpracy. W tym zakresie Republika San Marino jest gotowa na przyjęcie skomputeryzowanych procedur podobnych do systemu INTRASTAT,
 - bliższe zbadanie istniejących możliwości uczestniczenia przez obywateli i przedsiębiorstwa z Republiki San Marino we wspólnotowych programach i działaniach w ramach badań i rozwoju.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2004 r. w dwóch egzemplarzach, w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Tekst w języku maltańskim zostanie uwierzytelniony przez Umawiające się Strony na podstawie wymiany listów. Wersja ta jest na równi autentyczna z wersjami w językach wymienionych w poprzednim akapicie.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

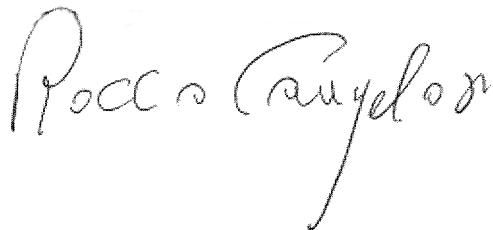
Pour la République française

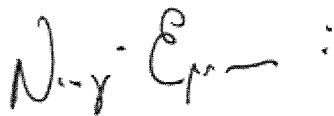
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

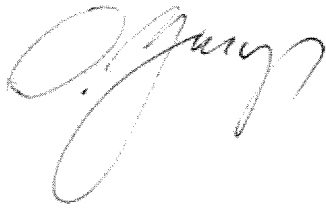
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

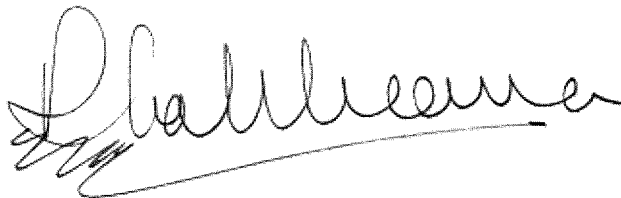
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

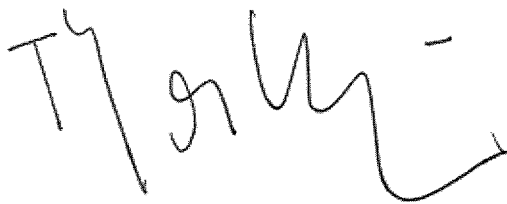
A Magyar Köztársaság részéről

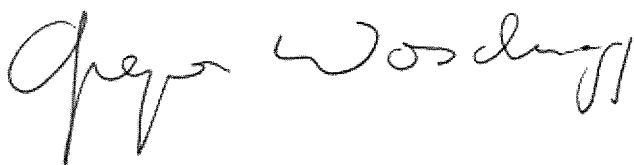
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

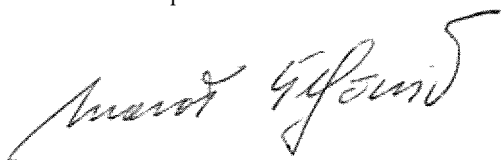
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

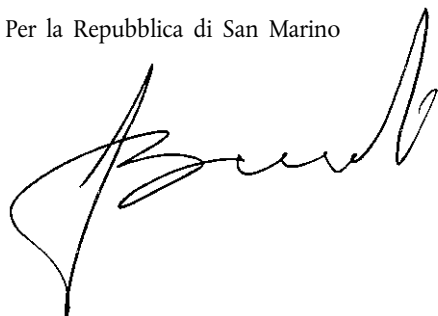
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

DECYZJA RADY

z dnia 2 grudnia 2004 r.

ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na okres 2005–2010

(2004/904/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólna polityka dotycząca azylu, w tym Wspólny Europejski System Azylowy, jest elementem realizacji celu Unii Europejskiej, jakim jest sukcesywne tworzenie obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości otwartego dla osób, które, zmuszone okolicznościami, zgodnie z prawem ubiegają się o ochronę w Unii Europejskiej.
- (2) Wprowadzanie w życie tej polityki powinno być oparte na solidarności między Państwami Członkowskimi oraz wymaga istnienia mechanizmów mających na celu promowanie równowagi pomiędzy wysiłkami Państw Członkowskich wynikającymi z przyjmowania uchodźców i wysiedleńców oraz ze skutków tych działań. W tym celu, decyzją 2000/596/WE⁽³⁾, powołano Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na okres 2000–2004.
- (3) Należy powołać Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców (zwany dalej „Funduszem”) na okres 2005–2010 w celu zapewnienia stałej solidarności pomiędzy Państwami Członkowskimi w świetle przyjętych ostatnio wspólnotowych aktów prawnych w dziedzinie azylu, biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte w trakcie realizacji pierwszej fazy Funduszu w okresie 2000–2004.

(4) Należy wspierać wysiłki podejmowane przez Państwa Członkowskie w celu zapewnienia odpowiednich warunków przyjmowania uchodźców i wysiedleńców oraz w celu stosowania sprawiedliwych i skutecznych procedur udzielania azylu, tak aby chronione były prawa osób wymagających międzynarodowej ochrony.

(5) Integracja uchodźców w społeczeństwie kraju, w którym się osiedlili, jest jednym z celów Konwencji genewskiej sporządzonej dnia 28 lipca 1951 r., dotyczącej statusu uchodźców, uzupełnionej przez Protokół sporządzony w Nowym Yorku dnia 31 stycznia 1967 r. Należy umożliwić takim osobom uznawanie wartości określonych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W tym celu Państwa Członkowskie powinny wspierać działania polegające na promowaniu integracji społecznej, gospodarczej i kulturowej tych osób w takim zakresie, w jakim działania te przyczyniają się do spójności gospodarczej i społecznej, której utrzymanie i wzmacnianie jest jednym z podstawowych celów Wspólnoty przewidzianych w art. 2 i 3 ust. 1 lit. k) Traktatu.

(6) Zarówno w interesie Państw Członkowskich, jak i osób zainteresowanych leży umożliwienie uchodźcom i wysiedleńcom, którzy uzyskali prawo pobytu na terytorium Państw Członkowskich, utrzymywania się dzięki pracy wykonywanej zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi.

(7) Ponieważ działania wspierane przez fundusze strukturalne oraz inne działania Wspólnoty w dziedzinie edukacji i kształcenia zawodowego nie są same w sobie wystarczającymi działaniami na rzecz takiej integracji, należy udzielić wsparcia specjalnym działaniom podejmowanym w celu umożliwienia uchodźcom i wysiedleńcom korzystania w pełni z organizowanych programów.

(8) Potrzebne jest praktyczne wsparcie w celu stworzenia lub poprawy warunków umożliwiających uchodźcom i wysiedleńcom podjęcie świadomej decyzji o opuszczeniu terytorium Państw Członkowskich i powrocie do kraju pochodzenia, jeżeli takie jest ich życzenie.

(9) Wsparcie z Funduszu powinno być przyznawane na realizowanie działań, w które zaangażowane są organy co najmniej dwóch Państw Członkowskich, jak również na realizowanie działań leżących w interesie Wspólnoty w tej dziedzinie; należy też zachęcać do wymiany pomiędzy Państwami Członkowskimi w celu określania i propagowania najefektywniejszych metod działania.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 20 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 252 z 6.10.2000, str. 12.

- (10) Należy stworzyć rezerwę finansową w celu wprowadzenia w życie nadzwyczajnych środków dla zapewnienia czasowej ochrony w przypadku masowego napływu uchodźców zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów udzielania tymczasowej ochrony w przypadku masowego napływu wysiedleńców oraz w sprawie działań promujących wśród Państw Członkowskich równowagę wysiłków związanych z przyjmowaniem takich osób, jak również ponoszeniem konsekwencji tych działań⁽¹⁾.
- (11) W celu wprowadzenia w życie solidarności finansowej w sposób skuteczny i proporcjonalny oraz uwzględniający doświadczenie zdobyte w czasie realizacji działań Europejskiego Funduszu na Rzecz Uchodźców w latach 2000–2004 należy określić rozdział kompetencji pomiędzy Komisję i Państwa Członkowskie w zakresie wykorzystywania Funduszu i zarządzania nim. Państwa Członkowskie powinny wyznaczyć do tego celu odpowiednie organy krajowe, których zakres obowiązków należy określić.
- (12) Wsparcie udzielane przez Fundusz będzie bardziej skuteczne i lepiej ukierunkowane, jeżeli współfinansowanie uprawnionych do uzyskania wsparcia działań będzie oparte na dwóch wieloletnich programach oraz na rocznym programie pracy przygotowanym przez każde Państwo Członkowskie z uwzględnieniem sytuacji i potrzeb danego kraju.
- (13) Właściwe jest rozdzielanie środków finansowych proporcjonalnie do obciążeń ponoszonych przez każde Państwo Członkowskie z powodu przyjmowania uchodźców i wysiedleńców, w tym uchodźców pozostających pod międzynarodową ochroną w ramach programów krajowych.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny być uchwalone zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (15) Efektywny monitoring jest jednym ze sposobów zapewnienia skuteczności działań wspieranych przez Fundusz. Należy określić warunki przeprowadzania monitoringu.
- (16) Bez uszczerbku dla obowiązków Komisji w zakresie kontroli finansowej, powinna zostać podjęta w tej dziedzinie współpraca pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi.
- (17) Państwa Członkowskie powinny zapewnić wystarczające gwarancje odnośnie do ustaleń dotyczących wprowadzenia w życie i jakości wykonywania przepisów. Należy określić obowiązki Państw Członkowskich dotyczące wykrywania i zwalczania nieprawidłowości oraz naruszeń przepisów, jak również obowiązki Komisji, w wypadkach gdy Państwa Członkowskie nie wypełniają swoich obowiązków.
- (18) Efektywność i skutki działań wspieranych przez Fundusz zależą również od ich oceny. Należy jasno określić obowiązki Państw Członkowskich i Komisji w tym względzie oraz poczynić ustalenia mające zapewnić rzetelność oceny.
- (19) Należy przeprowadzać ocenę działań w celu dokonania ich średniookresowego przeglądu oraz oceny ich skutków. Proces oceny powinien być ujęty w ustaleniach dotyczących monitoringu projektu.
- (20) Ponieważ cel niniejszej decyzji, jakim jest promowanie wśród Państw Członkowskich równowagi wysiłków podejmowanych w zakresie przyjmowania uchodźców i wysiedleńców, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie i możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (21) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo notyfikowało swoją chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (22) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Irlandia notyfikowała swoją chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (23) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią ani związana, ani decyzja ta nie ma zastosowania wobec Danii,

(¹) Dz.U. L 212 z 7.8.2001, str. 12.

(²) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

CELE I ZADANIA

Artykuł 1

Ustanowienie Funduszu i jego cele

1. Na mocy niniejszej decyzji ustanawia się Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców (zwany dalej „Funduszem”) na okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.

2. Celem Funduszu jest wspieranie działań podejmowanych przez Państwa Członkowskie i zachęcanie do podejmowania wysiłków w zakresie przyjmowania i ponoszenia konsekwencji związanych z przyjmowaniem uchodźców i wysiedleńców, z uwzględnieniem prawodawstwa wspólnotowego w tej dziedzinie, poprzez współfinansowanie działań przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przepisy finansowe

1. Finansowa kwota referencyjna dla realizacji działań Funduszu wynosi w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. 114 milionów EUR.

2. Roczne środki dla Funduszu są zatwierdzane przez organ budżetowy w ramach limitów wyznaczonych w perspektywach finansowych.

Artykuł 3

Docelowe grupy osób

Do celów niniejszej decyzji grupy docelowe obejmują następujące kategorie osób:

- 1) obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, których status został określony przez Konwencję genewską z dnia 28 lipca 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz Protokół do niej z roku 1967, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt, jako uchodźcy, na terytorium jednego z Państw Członkowskich;
- 2) obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, objęci jedną z form ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm uznawania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców za uchodźców lub osoby, które z innych względów wymagają ochrony międzynarodowej, statusu tych osób oraz zakresu przyznawanej pomocy⁽¹⁾;
- 3) obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, którzy złożyli wniosek o objęcie ich jedną z form ochrony, o których mowa w pkt. 1 i 2;

- 4) obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy objęci ochroną tymczasową w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE.

Artykuł 4

Działania

1. Fundusz wspiera działania w Państwach Członkowskich w następujących dziedzinach:

- a) warunki przyjmowania i procedury udzielania azylu;
- b) integracja osób, określonych w art. 3, których pobyt na terytorium Państwa Członkowskiego ma charakter długotrwały i stały;
- c) dobrowolny powrót osób, określonych w art. 3, o ile nie uzyskały one nowego obywatelstwa i nie opuściły terytorium Państwa Członkowskiego.

2. Działania przewidziane w ust. 1 mają na celu w szczególności wspieranie wprowadzania w życie przepisów odpowiedniego istniejącego i przyszłego prawodawstwa wspólnotowego w zakresie Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego.

3. W działaniach uwzględnia się szczególną sytuację osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety ciężarne, osoby samotnie wychowujące małoletnie dzieci oraz osoby poddane torturom, ofiary gwałtów lub ofiary innych poważnych form przemocy psychologicznej, fizycznej lub seksualnej.

Artykuł 5

Kwalifikujące się do udzielenia wsparcia działania krajowe dotyczące warunków przyjmowania i procedur udzielania azylu

Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się w szczególności następujące działania dotyczące warunków przyjmowania i procedur udzielania azylu:

- a) związane z infrastrukturą lub usługami służącymi zapewnieniu zakwaterowania;
- b) zapewnienie pomocy materialnej oraz opieki medycznej lub psychologicznej;
- c) pomoc społeczna, informowanie lub pomoc w związku z formalnościami administracyjnymi;
- d) pomoc prawna i językowa;
- e) edukacja, nauka języka lub inne inicjatywy zgodne ze statusem danej osoby;

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

- f) świadczenie usług pomocniczych, takich jak tłumaczenie i szkolenie, w celu poprawy warunków przyjmowania oraz efektywności i jakości procedur udzielania azylu;
- g) informowanie społeczności lokalnych mających styczność z osobami przyjmowanymi w państwie przyjmującym.

Artykuł 6

Kwalifikujące się do udzielenia wsparcia działania krajowe dotyczące integracji

Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się w szczególności następujące działania dotyczące integracji osób określonych w art. 4 ust. 1 lit. b) i członków ich rodzin ze społeczeństwem Państwa Członkowskiego:

- a) doradztwo i pomoc w takich dziedzinach, jak zakwaterowanie, środki utrzymania, integracja na rynku pracy, opieka medyczna, psychologiczna i społeczna;
- b) działania pozwalające beneficjentom dostosować się do społeczeństwa Państwa Członkowskiego pod względem społeczno-kulturowym oraz uznawać wartości zawarte w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- c) działania w celu wspierania trwałego i stałego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym;
- d) środki skupiające się na edukacji, kształceniu zawodowym, uznawaniu kwalifikacji i dyplomów;
- e) działania zmierzające do wspierania usamodzielnienia oraz umożliwiającego tym osobom zaspokajanie własnych potrzeb;
- f) działania wspierające istotne kontakty i konstruktywny dialog między tymi osobami a przyjmującym je społeczeństwem, w tym działania, które wspierają zaangażowanie najistotniejszych partnerów, takich jak opinia publiczna, władze lokalne, stowarzyszenia uchodźców, grupy wolontariuszy, partnerzy społeczni i szeroko pojęte społeczeństwo obywatelskie;
- g) działania służące wspieraniu nabywania umiejętności przez te osoby, w tym szkolenia językowe;
- h) działania wspierające zarówno równy dostęp tych osób do instytucji publicznych, jak i ich równe traktowanie przez te instytucje.

Artykuł 7

Kwalifikujące się do uzyskania wsparcia działania krajowe dotyczące dobrowolnych powrotów

Do uzyskania wsparcia z Funduszu kwalifikują się w szczególności następujące działania dotyczące dobrowolnych powrotów:

- a) informowanie i doradztwo dotyczące inicjatyw lub programów w zakresie dobrowolnych powrotów;
- b) informowanie o sytuacji kraju lub regionu pochodzenia lub byłego zwyczajowego miejsca pobytu;
- c) kształcenie ogólne lub zawodowe oraz pomoc przy ponownej integracji;
- d) działania społeczności wywodzących się z miejsca pochodzenia przebywającej na terenie Unii Europejskiej służące ułatwieniu dobrowolnych powrotów osób określonych w niniejszej decyzji;
- e) działania mające na celu ułatwienie organizacji i realizacji krajowych programów na rzecz dobrowolnych powrotów.

Artykuł 8

Działania wspólnotowe

1. Z inicjatywy Komisji, poza projektami przewidzianymi w art. 5, 6 i 7, można wykorzystać nie więcej niż 7 % dostępnych środków Funduszu na finansowanie działań ponadnarodowych lub działań przeprowadzanych w interesie Wspólnoty jako całości, dotyczących polityki azylowej oraz środków mających zastosowanie wobec uchodźców i wysiedleńców, określonych w ust. 2.
2. Do uzyskania wsparcia kwalifikują się działania wspólnotowe obejmujące zasadniczo następujące dziedziny:
 - a) wspieranie współpracy wspólnotowej we wprowadzaniu w życie prawa wspólnotowego i dobrych praktyk;
 - b) wspieranie utworzenia ponadnarodowych sieci współpracy oraz projektów pilotażowych opartych na współdziałaniu organów w dwóch lub w większej liczbie Państw Członkowskich wyznaczonych w celu wspierania innowacji, ułatwiania wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz poprawy jakości polityki azylowej;
 - c) wspieranie ponadnarodowych kampanii uświadamiających, dotyczących europejskiej polityki azylowej oraz sytuacji i okoliczności, w jakich znalazły się osoby określone w art. 3;
 - d) wspieranie rozpowszechniania i wymiany informacji dotyczących najlepszych praktyk i wszystkich innych aspektów funkcjonowania Funduszu, w tym wykorzystywania technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

3. Roczny program pracy określający priorytety działań wspólnotowych zostaje przyjęty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 ust. 2.

Artykuł 9

Środki nadzwyczajne

1. W przypadku wdrażania mechanizmów tymczasowej ochrony w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/55/WE Fundusz finansuje także środki mające na celu pomoc Państwom Członkowskim, o charakterze odrębnym i uzupełniającym wobec działań określonych w art. 4.

2. Kwalifikujące się do uzyskania pomocy środki nadzwyczajne dotyczą następujących rodzajów działań:

- a) przyjmowanie i zakwaterowanie;
- b) zapewnienie środków utrzymania, w tym żywności i odzieży;
- c) pomoc medyczna, psychologiczna i inna;
- d) koszty osobowe i administracyjne związane z przyjęciem danych osób i wdrażaniem środków;
- e) koszty logistyki i transportu.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY DOTYCZĄCE WYKONANIA I ZARZĄDZANIA

Artykuł 10

Wykonanie

Komisja jest odpowiedzialna za wykonanie niniejszej decyzji i przyjmuje przepisy wykonawcze stosownie do potrzeb.

Artykuł 11

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 12

Zakres kompetencji Komisji i Państw Członkowskich

1. Komisja:

- a) przyjmuje wytyczne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2, dotyczące priorytetów programów wieloletnich przewidzianych w art. 15 i notyfikuje Państwom Członkowskim indykatywny przydział środków finansowych dla Funduszu;
- b) zapewnia, w ramach swoich obowiązków dotyczących wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej, by w Państwach Członkowskich istniały odpowiednie systemy zarządzania i kontroli oraz by ich stosowanie odbywało się bez zakłóceń, tak aby zagwarantować, że fundusze wspólnotowe są wykorzystywane odpowiednio i efektywnie. Środki te obejmują uprzednie kontrole dokumentów i kontrole na miejscu przeprowadzane w oparciu o procedury wykonawcze, systemy kontroli, zasady rachunkowości, procedury przetargowe oraz procedury przyznawania dotacji stosowane przez odpowiedzialne organy. W każdym przypadku znaczących zmian procedur i systemów Komisja dokonuje ich oceny;
- c) realizuje działania wspólnotowe przewidziane w art. 8.

2. Państwa Członkowskie:

- a) są odpowiedzialne za realizację krajowych działań wspieranych z Funduszu;
- b) podejmują środki niezbędne dla efektywnego działania Funduszu na poziomie krajowym oraz środki, włączając podmioty, które dotyczą polityki azylowej zgodnie z praktyką krajową;
- c) wyznaczają organy odpowiedzialne za zarządzanie projektami krajowymi wspieranymi z Funduszu zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;
- d) są odpowiedzialne przede wszystkim za kontrolę finansową działań oraz zapewniają, że systemy zarządzania i kontroli są wdrażane w sposób gwarantujący, że fundusze wspólnotowe są wykorzystywane odpowiednio i efektywnie. Przekazują one Komisji opis takich systemów;
- e) poświadczają, że deklaracje wydatków przedkładane Komisji są prawidłowe oraz zapewniają, że są one sporządzane w oparciu o systemy rachunkowości, których podstawą są możliwe do zweryfikowania dokumenty uzupełniające;
- f) współpracują z Komisją w zakresie gromadzenia danych statystycznych niezbędnych do wykonania art. 17.

3. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi:

- a) przejmuje odpowiedzialność za rozpowszechnianie informacji o wynikach działań podejmowanych przez Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców w latach 2000–2004 oraz działań, które będą realizowane w latach 2005–2010;

- b) zapewnia, by przekazywano odpowiednie informacje, prowadzono odpowiednie działania promocyjne i uzupełniające dotyczące działań wspieranych z Funduszu;
- c) zapewnia, by działania były spójne z innymi odpowiednimi politykami, instrumentami i inicjatywami wspólnotowymi oraz by je uzupełniały.

Artykuł 13

Organy odpowiedzialne

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za kontakty z Komisją. Organ taki jest organem funkcjonującym w ramach Państwa Członkowskiego lub krajowym podmiotem publicznym. Organ odpowiedzialny może delegować część lub wszystkie zadania wykonawcze na inny organ administracji publicznej lub podmiot prawa prywatnego podlegającego prawu tego Państwa Członkowskiego i wykonujący zadania administracji publicznej. W przypadku gdy Państwo Członkowskie wyznaczy organ odpowiedzialny inny niż siebie, określa ono wszelkie zasady dotyczące stosunków z takim organem oraz stosunków takiego organu z Komisją.

2. Organ wyznaczony jako organ odpowiedzialny lub organy delegowane spełniają następujące warunki minimalne:

a) posiadają osobowość prawną, chyba że są one organami funkcjonującymi w ramach Państwa Członkowskiego;

b) dysponują środkami finansowymi i możliwościami w zakresie zarządzania, pozwalającymi im na prawidłowe wykonywanie zadań, zgodnie z regułami dotyczącymi zarządzania funduszami Wspólnoty oraz proporcjonalnymi do wielkości funduszy wspólnotowych, którymi organy takie będą zobowiązane zarządzać.

3. Do zadań organów odpowiedzialnych należą:

a) konsultacje z odpowiednimi partnerami w celu utworzenia programu wieloletniego;

b) organizacja i publikacja zaproszeń do składania ofert lub propozycji;

c) organizacja procedur wyboru i przyznawania współfinansowania z Funduszu zgodnie z zasadami przejrzystości i równego traktowania oraz z uwzględnieniem wszystkich niezbędnych środków w celu unikania jakiegokolwiek konfliktu interesów;

d) zapewnienie spójności i uzupełniania się współfinansowania w ramach Funduszu i z innych odpowiednich krajowych lub wspólnotowych instrumentów finansowych;

e) administracyjne, umowne i finansowe zarządzanie działaniami;

f) działalność informacyjna i doradcza, jak również rozpowszechnianie informacji o wynikach;

g) monitorowanie i ocena;

h) współpraca i kontakty z Komisją i organami odpowiedzialnymi w innych Państwach Członkowskich.

4. Państwo Członkowskie zapewnia organowi odpowiedzialnemu lub organowi oddelegowanemu odpowiednie środki, aby mógł on prawidłowo wykonywać swoje zadania w ciągu całego okresu realizacji działań finansowanych z Funduszu. Realizacja działań może być finansowana na mocy uzgodnień dotyczących pomocy technicznej i administracyjnej, określonych w art. 18.

5. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 ust. 2, przyjmuje przepisy dotyczące systemów zarządzania i kontroli w Państwach Członkowskich, w tym zasady dotyczące administracyjnego i finansowego zarządzania projektami krajowymi współfinansowanymi z Funduszu.

Artykuł 14

Kryteria wyboru

Organ odpowiedzialny dokonuje wyboru projektów w oparciu o następujące kryteria:

a) sytuacja i potrzeby w danym Państwie Członkowskim;

b) efektywność wydatków przy uwzględnieniu liczby osób, których dotyczy projekt;

c) doświadczenie, kompetencje, wiarygodność i wkład finansowy organizacji składającej wniosek o finansowanie i wszelkich organizacji partnerskich;

d) zakres, w jakim projekty uzupełniają inne działania finansowane z ogólnego budżetu Unii Europejskiej lub stanowiące część programów krajowych.

ROZDZIAŁ III

PROGRAMY

Artykuł 15

Programy wieloletnie

1. Działania na terenie Państw Członkowskich są realizowane w dwóch etapach programu wieloletniego, z których każdy trwa trzy lata (2005–2007 i 2008–2010).

2. Każde Państwo Członkowskie przedstawia projekt programu wieloletniego dla każdego etapu programu, opracowany na podstawie wytycznych dotyczących priorytetów programów wieloletnich oraz określonego w art. 12 ust. 1 lit. a) indykatywnego przydziału środków przedstawionego przez Komisję; projekt programu zawiera następujące elementy:

- a) opis bieżącej sytuacji w danym Państwie Członkowskim w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przyjmowania, procedur udzielania azylu, integracji i dobrowolnych powrotów osób, określonych w art. 3;
- b) analizę potrzeb danego Państwa Członkowskiego w zakresie przyjmowania, procedur udzielania azylu, integracji i dobrowolnych powrotów, a także wskazanie celów operacyjnych umożliwiających zaspokojenie tych potrzeb w okresie objętym programem;
- c) przedstawienie odpowiedniej strategii osiągnięcia tych celów oraz priorytet przypisany ich osiągnięciu, z uwzględnieniem wyników konsultacji z partnerami, o których mowa w art. 13 ust. 3 lit a), a także krótki opis działań przewidzianych w celu realizacji priorytetów;
- d) wskazanie, czy taka strategia jest spójna z innymi instrumentami regionalnymi, krajowymi i wspólnotowymi;
- e) indykatywny plan finansowania, który określa proponowany wkład finansowy Funduszu i ogólną kwotę współfinansowania publicznego lub prywatnego dla każdego priorytetu i na każdy rok.

3. Państwa Członkowskie przekazują projekty programów wieloletnich nie później niż cztery miesiące po przedstawieniu przez Komisję wytycznych i indykatywnego przydziału środków na dany okres.

4. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3, zatwierdza projekty programów wieloletnich w terminie trzech miesięcy od ich otrzymania, z uwzględnieniem zaleceń zawartych w wytycznych przyjętych zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. a).

Artykuł 16

Programy roczne

1. Programy wieloletnie zatwierdzone przez Komisję są realizowane poprzez roczne programy pracy.

2. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim, nie później niż 1 lipca każdego roku, szacunkowe kwoty, które zostaną im przyznane na następny rok z ogólnej kwoty środków przyznanych w ramach rocznej procedury budżetowej, obliczone zgodnie z art. 17.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, nie później niż 1 listopada każdego roku, projekt programu rocznego na rok następny, sporządzony zgodnie z zatwierdzonym programem wieloletnim, który zawiera:

- a) ogólne zasady wyboru projektów, które mają być finansowane w ramach programu rocznego, jeżeli różnią się one od warunków określonych w programie wieloletnim;
- b) opis zadań, które mają być realizowane przez organ odpowiedzialny w ramach wykonywania programu rocznego;
- c) proponowany podział finansowy wkładu Funduszu na różne działania w ramach programu oraz wskazanie wnioskowanej kwoty na pokrycie kosztów pomocy technicznej i administracyjnej zgodnie z art. 18 służącej realizacji programu rocznego.

4. Przy analizowaniu propozycji Państwa Członkowskiego Komisja bierze pod uwagę ostateczną kwotę środków przyznanych Funduszowi w ramach procedury budżetowej oraz podejmuje decyzję w sprawie współfinansowania z Funduszu nie później niż 1 marca danego roku. W decyzji określa się kwotę przyznaną danemu Państwu Członkowskiemu oraz okres, w którym wydatki kwalifikują się do udzielenia wsparcia.

5. W przypadku znaczących zmian mających wpływ na realizację programu rocznego, pociągających za sobą transfer funduszy pomiędzy poszczególnymi działaniami w wysokości przekraczającej 10% całkowitej kwoty przyznanej Państwu Członkowskiemu na dany rok Państwo Członkowskie przedkłada Komisji do zatwierdzenia poprawiony program roczny najpóźniej w momencie złożenia sprawozdania okresowego, o którym mowa w art. 23 ust. 3.

Artykuł 17

Roczny podział środków na działania w Państwach Członkowskich przewidziane w art. 5, 6 i 7

1. Każde Państwo Członkowskie otrzymuje stałą kwotę w wysokości 300 000 EUR ze środków przydzielanych rocznie Funduszowi. Zgodnie z nowymi perspektywami finansowymi dla państw, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r., kwotę tę na lata 2005, 2006 i 2007 ustala się na 500 000 EUR rocznie.

2. Pozostałe dostępne środki na dany rok są rozdzielane między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

- a) 30 % proporcjonalnie do liczby osób zaliczonych w okresie poprzednich trzech lat do jednej z kategorii określonych w art. 3 pkt. 1 i 2;
- b) 70 % proporcjonalnie do liczby osób określonych w art. 3 pkt. 3 i 4 zarejestrowanych w okresie poprzednich trzech lat.

3. Podstawę obliczeń stanowią najnowsze dane statystyczne opracowane przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich zgodnie z przepisami wspólnotowymi w sprawie gromadzenia i analizy danych dotyczących azylu.

Artykuł 18

Pomoc techniczna i administracyjna

Część współfinansowania rocznego przyznanego Państwu Członkowskiemu może zostać przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z pomocą techniczną i administracyjną w zakresie przygotowania, monitorowania i oceny działań.

Roczna kwota przeznaczona na pokrycie kosztów pomocy technicznej i administracyjnej nie może przekraczać kwoty równej 7 % całkowitej wartości współfinansowania rocznego przyznanego danemu Państwu Członkowskiemu, powiększonej o 30 000 EUR.

Artykuł 19

Przepisy szczególne dotyczące środków nadzwyczajnych

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wykaz potrzeb oraz plan wdrożeniowy dla środków nadzwyczajnych przewidzianych w art. 9, w tym opis planowanych środków oraz organy odpowiedzialne za ich realizację.

2. Pomoc finansowa z Funduszu na realizację środków nadzwyczajnych przewidzianych w art. 9 jest ograniczona do okresu sześciu miesięcy i nie przekracza 80 % kosztów danego środka nadzwyczajnego.

3. Dostępne środki są rozdzielane między Państwa Członkowskie na podstawie liczby osób objętych ochroną tymczasową w każdym Państwie Członkowskim, zgodnie z art. 9 ust. 1.

4. Zastosowanie znajdują przepisy art. 20 ust. 1 i 2, art. 21 oraz art. 23–26.

ROZDZIAŁ IV

ZARZĄDZANIE I NADZÓR NAD FINANSAMI

Artykuł 20

Struktura finansowania

1. Udział finansowy Funduszu ma formę dotacji, które nie podlegają zwrotowi.

2. Działania wspierane z Funduszu są współfinansowane ze źródeł publicznych lub prywatnych, mają charakter niezarobkowy i nie kwalifikują się do finansowania z innych źródeł objętych budżetem ogólnym Unii Europejskiej.

3. Środki przyznane z Funduszu uzupełniają wydatki publiczne lub wydatki równoważne przyznane przez Państwa Członkowskie na działania objęte niniejszą decyzją.

4. Wkład wspólnotowy we wspierane projekty nie przekracza:

a) 50 % całkowitych kosztów danego działania w przypadku określonych w art. 5, 6 i 7 działań realizowanych w Państwach Członkowskich. Wkład ten może zostać podwyższony do 60 % w przypadku działań o charakterze szczególnie nowatorskim, takich jak działania przeprowadzane w ramach partnerstw ponadnarodowych lub działań, które wiążą się z aktywnym uczestnictwem osób określonych w art. 3 lub organizacji utworzonych przez te grupy docelowe, oraz jest podwyższony do 75 % w Państwach Członkowskich objętych Funduszem Spójności;

b) 80 % całkowitych kosztów danego działania w przypadku zaproszenia do składania propozycji projektów w ramach działań wspólnotowych określonych w art. 8.

5. Wspólnotowa pomoc finansowa przyznana na działania wspierane z Funduszu obejmuje zasadniczo okres nie dłuższy niż trzy lata, pod warunkiem przedkładania sprawozdań okresowych.

Artykuł 21

Kwalifikowalność

1. Wydatki odpowiadają płatnościom dokonany przez beneficjentów dotacji. Wydatki należy udokumentować podpisanymi przez odbiorcę fakturami lub równoważnymi dokumentami rozliczeniowymi.

2. Wydatki mogą być uznane za kwalifikujące się do uzyskania wsparcia z Funduszu jedynie gdy zostały faktycznie poniesione nie wcześniej niż dnia 1 stycznia roku określonego w decyzji Komisji w sprawie współfinansowania, o której mowa w art. 16 ust. 4.

3. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 ust. 3, przyjmuje przepisy dotyczące kwalifikowalności wydatków w ramach działań realizowanych w Państwach Członkowskich na mocy art. 5, 6 i 7 i współfinansowanych z Funduszu.

Artykuł 22

Zobowiązania

Zobowiązania budżetowe Wspólnoty są określane corocznie na podstawie określonej w art. 16 ust. 4 decyzji Komisji w sprawie współfinansowania.

Artykuł 23

Płatności

1. Wkład z Funduszu jest wpłacany przez Komisję zgodnie ze zobowiązaniami budżetowymi na rzecz organu odpowiedzialnego.

2. Fundusz dokonuje na rzecz Państwa Członkowskiego wpłaty pierwszej raty zaliczkowej w wysokości 50 % kwoty przyznanej w decyzji rocznej Komisji w prawie współfinansowania w terminie sześćdziesięciu dni od przyjęcia decyzji o współfinansowaniu.

3. Wpłaty drugiej raty zaliczkowej dokonuje się nie później niż trzy miesiące po zatwierdzeniu przez Komisję sprawozdania okresowego w sprawie realizacji rocznego programu pracy oraz wykazu wydatków obejmujących co najmniej 70 % kwoty pierwszej raty zaliczkowej. Komisja dokonuje wpłaty drugiej raty zaliczkowej w wysokości nieprzekraczającej 50 % całkowitej kwoty przyznanej na podstawie decyzji o współfinansowaniu lub, w każdym przypadku, nieprzekraczającej różnicy między kwotą funduszy wspólnotowych faktycznie wykorzystanych przez Państwo Członkowskie na poszczególne projekty w ramach rocznego programu a pierwszą ratą zaliczkową.

4. Wpłaty kwoty salda dokonuje się nie później niż trzy miesiące po zatwierdzeniu przez Komisję sprawozdania końcowego z wykonania programu rocznego oraz końcowego wykazu wydatków przewidzianych w art. 24 ust. 3 i art. 28 ust. 2; jeżeli to nie nastąpi, w terminie tym występuje się z wnioskiem o zwrot kwot przekraczających wydatki końcowe zatwierdzone przez Fundusz, które zostały wpłacone w ramach pierwszej lub drugiej raty zaliczkowej.

Artykuł 24

Wykaz wydatków

1. Organ odpowiedzialny zapewnia w odniesieniu do wszystkich wydatków, które przedstawia Komisji, że krajowe programy wykonawcze są zarządzane zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi oraz że fundusze są wykorzystywane zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

2. Prawidłowość wykazu wydatków jest potwierdzana przez osobę lub wydział działający niezależnie od wydziałów organu odpowiedzialnego zatwierdzających wypłaty.

3. W ciągu dziewięciu miesięcy po upływie określonego w decyzji o współfinansowaniu terminu dokonania wydatków organ odpowiedzialny przekazuje Komisji końcowy wykaz wydatków. Jeżeli wykaz ten nie zostanie przekazany w tym terminie, Komisja automatycznie zamyka program roczny i wycofuje odpowiednie środki.

Artykuł 25

Kontrola ksiąg i korekty finansowe Państw Członkowskich

1. Bez uszczerbku dla obowiązków Komisji związanych z wykonaniem budżetu ogólnego Unii Europejskiej, Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za kontrolę finansową działań. W tym celu podejmują one następujące środki:

- a) organizują, na podstawie odpowiednich wrywkowych prób, kontrole działań obejmujących co najmniej 10 % całkowitych kwalifikujących się do uzyskania pomocy wydatków w ramach każdego rocznego programu wykonawczego oraz kontrole reprezentatywnej próby zatwierdzonych działań. Państwa Członkowskie zapewniają odpowiedni rozdział zadań w zakresie kontroli oraz procedur realizacji działań lub dokonywania płatności związanych z nimi;
- b) zapobiegają, wykrywają i usuwają nieprawidłowości oraz powiadamiają o nich Komisję zgodnie z przepisami oraz informują ją o przebiegu postępowań administracyjnych i sądowych;
- c) współpracują z Komisją w celu zapewnienia, by środki wspólnotowe były wykorzystywane zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

2. Państwa Członkowskie dokonują w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości niezbędnych korekt finansowych, z uwzględnieniem faktu, czy jest to przypadek pojedynczy czy powtarzający się. Korekty dokonywane przez Państwo Członkowskie polegają na wycofaniu całości lub części wkładu wspólnotowego; w przypadku gdy kwota nie zostanie zwrócona w terminie określonym przez dane Państwo Członkowskie nalicza się odsetki za opóźnienie w wysokości określonej w art. 26 ust. 4.

3. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 3, przyjmuje zasady i procedury dotyczące korekt finansowych dokonywanych przez Państwa Członkowskie w związku ze współfinansowanymi z Funduszu działaniami realizowanymi w Państwach Członkowskich zgodnie z przepisami art. 5, 6 i 7.

Artykuł 26

Kontrola ksiąg i korekty finansowe Komisji

1. Bez uszczerbku dla uprawnień Trybunału Obrachunkowego lub kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy lub pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe, dotyczące działań finansowanych z Funduszu oraz systemów zarządzania i kontroli, o których informują z wyprzedzeniem nie krótszym niż trzy dni. Komisja informuje dane Państwo Członkowskie o kontroli w celu uzyskania niezbędnej pomocy. Urzędnicy lub pracownicy danego Państwa Członkowskiego mogą uczestniczyć w takich kontrolach.

Komisja może zażądać, by dane Państwo Członkowskie przeprowadziło kontrolę na miejscu w celu sprawdzenia prawidłowości jednej lub większej liczby transakcji. Urzędnicy lub pracownicy Komisji mogą uczestniczyć w takich kontrolach.

2. Jeżeli, po dokonaniu niezbędnej weryfikacji, Komisja dojdzie do wniosku, że Państwo Członkowskie nie spełnia obowiązków nałożonych na nie na mocy art. 25, zawieszając z rozwiązaniem ze współfinansowaniem odpowiednich programów rocznych z Funduszu płatności rat zaliczkowych lub płatność końcową, w przypadkach gdy:

- a) Państwo Członkowskie nie realizuje działań uzgodnionych w decyzji o współfinansowaniu; lub
- b) działanie, w całości lub w części, nie uzasadnia części lub całości współfinansowania z Funduszu; lub
- c) występują znaczące braki w systemach zarządzania i kontroli, które mogą spowodować powtarzające się nieprawidłowości.

W takich przypadkach Komisja występuje z zawierającym uzasadnienie wnioskiem, by Państwo Członkowskie przedstawiło swoje uwagi oraz, w stosownych przypadkach, usunęło w określonym terminie wszelkie nieprawidłowości.

3. Po upływie okresu wyznaczonego przez Komisję może ona w ciągu trzech miesięcy, jeżeli nie osiągnięto porozumienia, a Państwo Członkowskie usunęło nieprawidłowości, uwzględniając wszelkie uwagi zgłoszone przez Państwo Członkowskie, podjąć decyzję o:

- a) zmniejszeniu kwoty rat zaliczkowych lub płatności końcowych; lub
- b) wprowadzeniu niezbędnych korekt finansowych poprzez wycofanie całości lub części wkładu z Funduszu na rzecz danego działania.

W przypadku gdy nie zostanie podjęta decyzja zgodnie z przepisami lit. a) lub b), zawieszenie płatności jest niezwłocznie uchylane.

4. Wszelkie kwoty nienależnie uzyskane lub podlegające zwrotowi są przekazywane Komisji. Jeżeli należna kwota nie została zwrócona w terminie wyznaczonym przez Komisję, nalicza się od niej odsetki za opóźnienie według podwyższonej o trzy i pół punktu procentowego stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny przy jego podstawowych operacjach refinansowych w euro, obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, w którym przypada termin płatności, opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* seria C.

5. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 3, przyjmuje zasady i procedury dotyczące korekt finansowych dokonywanych przez Państwa Członkowskie

w związku z realizowanymi w Państwach Członkowskich współfinansowanymi z Funduszu działaniami, o których mowa w art. 5, 6 i 7.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE, OCENA I SPRAWOZDANIA

Artykuł 27

Monitorowanie i ocena

1. Komisja we współpracy z Państwami Członkowskimi regularnie monitoruje działania Funduszu.

2. Fundusz jest regularnie poddawany ocenie przez Komisję we współpracy z Państwami Członkowskimi w celu określenia, czy realizowane działania są właściwe, efektywne i wywierają odpowiedni wpływ w świetle celów określonych w art. 1. Komisja analizuje też, w jakim zakresie działania wspierane z Funduszu uzupełniają się z działaniami prowadzonymi w ramach innych odpowiednich polityk, instrumentów i inicjatyw wspólnotowych.

Artykuł 28

Sprawozdania

1. W każdym Państwie Członkowskim organ odpowiedzialny podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia monitorowania i oceny projektu.

W tym celu zawierane przez organ odpowiedzialny porozumienia i umowy z organizacjami odpowiedzialnymi za realizację działania zawierają klauzule nakładające obowiązek przedkładania regularnych szczegółowych sprawozdań okresowych dotyczących realizacji tych działań oraz szczegółowe sprawozdanie końcowe określające, w jakim zakresie osiągnięto założone cele.

2. Nie później niż dziewięć miesięcy po wyznaczonym dla każdego programu rocznym terminie, w którym wydatki określone w decyzji o współfinansowaniu kwalifikują się do przyznania finansowania, organ odpowiedzialny przedkłada Komisji sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji działania oraz wykaz wydatków, zgodnie z przepisami art. 24 ust. 3.

3. Państwa Członkowskie przedkładają Komisji:

a) nie później niż dnia 31 grudnia 2006 r., sprawozdanie oceniające realizację działań współfinansowanych z Funduszu;

b) nie później niż dnia 30 czerwca 2009 r. i dnia 30 czerwca 2012 r., sprawozdanie oceniające rezultaty i wpływ działań współfinansowanych z Funduszu.

4. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiemu i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów:

- a) nie później niż dnia 30 kwietnia 2007 r., sprawozdanie pośrednie dotyczące wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych funkcjonowania Funduszu, wraz z wszelkimi proponowanymi zmianami;
- b) nie później niż dnia 31 grudnia 2009 r., pośrednie sprawozdanie oceniające oraz propozycje dotyczące przyszłego funkcjonowania Funduszu;
- c) nie później niż dnia 31 grudnia 2012 r., sprawozdanie zawierające ocenę *ex post*.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 29

Program wieloletni na lata 2005–2007

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 15, program wieloletni na lata 2005–2007 jest realizowany zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) Komisja notyfikuje Państwom Członkowskim nie później niż dnia 31 stycznia 2005 r. wytyczne w zakresie planowania oraz określa przewidywaną wysokość przyznawanych im kwot;
- b) Państwa Członkowskie wyznaczają nie później niż dnia 1 maja 2005 r. krajowy organ odpowiedzialny, o którym mowa w art. 13, oraz przedstawiają propozycję programu wieloletniego na lata 2005–2007, o którym mowa w art. 15;
- c) Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 3, zatwierdza poszczególne programy wieloletnie w terminie dwóch miesięcy od otrzymania projektu danego programu wieloletniego.

Artykuł 30

Program roczny na rok 2005

Na zasadzie odstępstwa od art. 16, program na rok budżetowy 2005 jest realizowany zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) Komisja przedstawia Państwom Członkowskim najpóźniej do dnia 31 stycznia 2005 r. szacunkową wysokość przyznanych im kwot;
- b) Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji propozycję programu rocznego, o którym mowa w art. 16 najpóźniej do dnia 1 czerwca 2005 r., wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi systemów zarządzania i kontroli, które zostaną wdrożone w celu zapewnienia właściwego i efektywnego wykorzystania funduszy wspólnotowych;
- c) Komisja, po zbadaniu kwestii wskazanych w art. 12 ust. 1 lit. b), przyjmuje decyzję o współfinansowaniu nie później niż dwa miesiące po przedstawieniu projektu programu rocznego.

Wydatki faktycznie poniesione między dniem 1 stycznia 2005 r. a dniem, w którym przyjęte zostaną decyzje o współfinansowaniu, mogą kwalifikować się do udzielenia wsparcia z Funduszu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 31

Przegląd

Rada dokona do dnia 31 grudnia 2010 r. przeglądu niniejszej decyzji na podstawie wniosku Komisji.

Artykuł 32

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z przepisami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

J. P. H. DONNER

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2004 r.

ustanawiająca wytyczne dotyczące zgłaszania przez producentów i dystrybutorów właściwym władzom Państw Członkowskich produktów stanowiących zagrożenie dla konsumenta zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4772)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/905/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 3 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem powołanym na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE stanowi, że producenci i dystrybutorzy zobowiązani są do informowania właściwych władz Państwa Członkowskiego, jeżeli na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili na rynek stanowi zagrożenie dla konsumenta, zgodnie z definicjami i kryteriami omawianej dyrektywy.

(2) Załącznik I pkt 2 do dyrektywy 2001/95/WE nakłada na Komisję, wspomaganą przez Komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, obowiązek określenia treści i sporządzenia wzoru standardowego formularza zgłoszeniowego produktów, które nie spełniają ogólnych wymogów bezpieczeństwa, przedkładanego właściwym organom krajowym przez producentów i dystrybutorów, tym samym zapewniając skuteczność i prawidłowe funkcjonowanie systemu zgłaszania informacji. W szczególności Komisja zobowiązana jest przedstawić, możliwie

w formie poradnika, proste i przejrzyste kryteria określania szczególnych warunków, zwłaszcza tych dotyczących odosobnionych okoliczności lub produktów, co do których zgłoszenie nie ma zastosowania.

(3) Obowiązek informowania władz o niebezpiecznych produktach jest istotnym elementem lepszego nadzoru rynku, ponieważ umożliwia właściwym władzom kontrolowanie, czy przedsiębiorstwa podejmują odpowiednie działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom ze strony produktów już wprowadzonych na rynek, a także, w koniecznych przypadkach, zarządzenie lub powzięcie dodatkowych działań w celu uniknięcia ryzyka.

(4) Aby uniknąć niewspółmiernego obciążenia producentów, dystrybutorów i właściwych organów oraz aby ułatwić skuteczne wypełnianie tego obowiązku właściwym jest opracowanie, oprócz standardowego formularza zgłoszeniowego, również praktycznych wytycznych dotyczących najistotniejszych kryteriów oraz praktycznych aspektów zgłaszania, przedstawionych w określonym porządku, aby pomóc producentom i dystrybutorom we wdrażaniu postanowień art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym Komisja przyjmuje wytyczne dotyczące zgłaszania przez producentów i dystrybutorów właściwym władzom Państw Członkowskich produktów stanowiących zagrożenie dla konsumenta zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

Wytyczne są określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne dotyczące powiadamiania właściwych władz Państw Członkowskich przez producentów i dystrybutorów o niebezpiecznych produktach zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE

1. WSTĘP

1.1. *Informacje ogólne i cele wytycznych*

Celem dyrektywy dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa produktów (ang. General Product Safety Directive, GPSD) jest zapewnienie wprowadzania na rynek UE bezpiecznych produktów nieprzeznaczonych do spożycia. Obowiązkiem producentów i dystrybutorów jest m.in. przekazywanie właściwym władzom informacji na temat ustaleń i środków dotyczących niebezpiecznych produktów.

GPSD upoważnia Komisję do opracowania, przy współpracy Komitetu Państw Członkowskich ds. GPSD, poradnika określającego proste i przejrzyste kryteria ułatwiające efektywne wywiązanie się z obowiązku, o którym mowa. Ponadto wskazówki te mają uprościć pracę podmiotów gospodarczych i właściwych władz poprzez określenie szczególnych warunków, dotyczących zwłaszcza odosobnionych przypadków czy produktów, dla których nie istnieje obowiązek zgłoszenia. Poradnik ten powinien również określać treść i formę standardowego formularza zgłoszeniowego przekazywanego odpowiednim władzom przez producentów i dystrybutorów.

Komisja jest w szczególności zobowiązana do zapewnienia efektywnego i prawidłowego funkcjonowania procedury zgłoszeniowej.

Cele niniejszych wytycznych są następujące:

- a) wyjaśnienie z operacyjnego punktu widzenia zakresu obowiązków producentów i dystrybutorów w taki sposób, by zgłaszane były jedynie informacje istotne dla zarządzania ryzykiem oraz by zapobiec nadmiarowi informacji;
- b) odniesienie do stosownych kryteriów dotyczących terminu „niebezpieczne produkty”;
- c) określenie kryteriów definiujących „odosobnione przypadki lub produkty”, dla których nie istnieje obowiązek zgłoszenia;
- d) sprecyzowanie treści zgłoszeń, w szczególności wymaganych informacji i danych oraz stosowanego formularza;
- e) określenie, komu i w jaki sposób zgłoszenie powinno być przekazywane;
- f) określenie dalszych działań, które mają być podjęte przez Państwa Członkowskie otrzymujące zgłoszenie oraz informacji, jakie należy przekazać na temat tych działań.

1.2. *Status oraz późniejsze zmiany wytycznych***S t a t u s**

Wytyczne mają charakter operacyjny. Zostały one przyjęte przez Komisję po konsultacji z Państwami Członkowskimi w ramach Komitetu ds. GPSD działając zgodnie z procedurą doradczą.

Stanowią one zatem dokument odniesienia dla stosowania postanowień GPSD dotyczących powiadamiania właściwych władz Państw Członkowskich przez producentów i dystrybutorów o niebezpiecznych produktach.

P ó ź n i e j s z e z m i a n y

W przyszłości konieczne będzie dostosowanie niniejszych wytycznych uwzględniając doświadczenie i nowe wydania. W razie konieczności Komisja będzie dokonywała aktualizacji i wprowadzała poprawki po konsultacji z Komitetem, o którym mowa w art. 15 GPSD.

1.3. *Adresat wytycznych*

Niniejsze wytyczne skierowane są do Państw Członkowskich. Wytyczne te powinny być poradnikiem dla producentów i dystrybutorów produktów, jak również dla władz krajowych mających odbierać informacje od producentów i dystrybutorów, celem zapewnienia efektywnego i spójnego stosowania wymogu dokonywania zgłoszeń.

2. STRESZCZENIE POSTANOWIEŃ GPSD DOTYCZĄCYCH DOKONYWANIA ZGŁOSZEŃ PRZEZ PRODUCENTÓW I DYSTRYBUTORÓW2.1. *Obowiązek informowania właściwych władz w Państwach Członkowskich*

Zgodnie z GPSD, producenci i dystrybutorzy zobowiązani są do poinformowania właściwych władz, jeżeli na podstawie posiadanych informacji i jako profesjonalści, wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadził na rynek jest niebezpieczny (zgodnie z definicjami i kryteriami określonymi w dyrektywie).

„Odosobnione” przypadki i produkty są wyłączone z obowiązku powiadamiania.

Producenci i dystrybutorzy mogą przekazać władzom wstępne informacje na temat potencjalnego zagrożenia związanego z produktem, gdy tylko są tego świadomi. Dzięki tym informacjom władze mogą pomóc producentom i dystrybutorom w prawidłowym wywiązaniu się z obowiązku zgłoszeniowego. Ponadto zachęca się producentów i dystrybutorów, by kontaktowali się z władzami krajowymi w przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do istnienia zagrożenia związanego z produktem.

2.2. Przyczyny i cele przekazywania zgłoszeń

Obowiązek informowania władz o niebezpiecznych produktach stanowi ważny element poprawy nadzoru rynkowego i zarządzania ryzykiem.

Producenci i dystrybutorzy w ramach swoich działań są w pierwszym rzędzie odpowiedzialni za zapobieganie zagrożeniom związanym z niebezpiecznymi produktami. Jednakże mogą oni nie przedsięwziąć (lub mogą nie być w stanie przedsięwziąć) wszystkich niezbędnych środków. Ponadto inne produkty tego samego rodzaju mogą nieść ze sobą zagrożenia podobne do tych, jakie wiążą się z rozpatrywanymi produktami.

Celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie właściwym władzom monitorowania tego, czy firmy podjęły odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń, jakie niesie ze sobą produkt już wprowadzony na rynek oraz nakazywania lub podejmowania, gdy to konieczne, dodatkowych środków zapobiegawczych. Zgłoszenie pozwala również właściwym władzom ocenić, czy powinny one sprawdzić inne podobne produkty na rynku. Dlatego muszą one otrzymywać odpowiednie informacje umożliwiające im dokonanie oceny, czy dany podmiot gospodarczy podjął wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu. W tym względzie należy zauważyć, że GPSD uprawnia władze do żądania dodatkowych informacji, gdyby uznały one, iż nie są w stanie ocenić, czy firma podjęła wystarczające środki w odniesieniu do niebezpiecznego produktu.

3. KRYTERIA DOKONYWANIA ZGŁOSZEŃ

3.1. Zakres

Pierwszy wymóg dotyczący zgłoszeń dokonywanych na podstawie GPSD jest taki, by produkt wchodził w zakres dyrektywy, o której mowa oraz by spełnione były warunki art. 5 ust. 3.

Należy zauważyć, że w zakresie zgłaszania niebezpiecznych produktów spożywczych europejskie prawo żywnościowe (rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾) ustala osobne wymagania.

Jeżeli ustawodawstwo sektorowe Wspólnoty dotyczące bezpieczeństwa produktów ustala obowiązek dokonywania zgłoszeń w tych samych celach, wyłącza to zastosowanie obowiązku wynikającego z GPSD odnośnie kategorii produktów objętych wymogami sektorowymi. Dodatkowe informacje na temat zależności między procedurami zgłoszeń i ich celami można znaleźć w dokumencie *Wytyczne dotyczące zależności między GPSD i pewnymi dyrektywami sektorowymi*⁽²⁾. Dokument ten będzie w późniejszym okresie zmieniany w szczególności, jeżeli w świetle doświadczeń w szczegółowym ustawodawstwie Wspólnoty ujawnione zostanie jakiegokolwiek pokrywanie się bądź niepewność co do stosowania art. 5 ust. 3 GPSD i stosownych sektorowych wymagań informacyjnych lub zgłoszeniowych.

Ponadto warto zauważyć, że wytyczne te nie odnoszą się do i nie kolidują ze stosowaniem wymogów dotyczących „klauzul ochronnych” lub innych procedur zgłoszeniowych określonych w pionowym ustawodawstwie wspólnotowym dotyczącym bezpieczeństwa produktów.

Ważnymi kryteriami dokonywania zgłoszeń są:

- produkt wchodzi w zakres art. 2 lit. a) dyrektywy: produkt przeznaczony jest do użytku przez konsumentów lub może być przez nich stosowany (w tym w kontekście świadczenia usług oraz produktów używanych);
- stosuje się art. 5 dyrektywy (tzn. podobny obowiązek nie jest określony innym ustawodawstwem wspólnotowym, por. art. 1 ust. 2 lit. b) GPSD);
- produkt znajduje się na rynku;
- producent lub dystrybutor posiada dowody (na podstawie monitorowania bezpieczeństwa produktów na rynku, testów, kontroli jakości lub innych źródeł), iż produkt jest niebezpieczny zgodnie z definicją zawartą w GPSD (nie spełnia ogólnego wymogu bezpieczeństwa biorąc po uwagę kryteria bezpieczeństwa określone w GPSD) lub nie odpowiada wymogom bezpieczeństwa określonym w odpowiednim ustawodawstwie sektorowym Wspólnoty dotyczącym danego produktu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

— zagrożenia są tak duże, iż produkt nie może pozostać na rynku i producenci (oraz dystrybutorzy) mają obowiązek podjąć odpowiednie działania zapobiegawcze i naprawcze (modyfikacje produktu, ostrzeżenia, wycofanie z obrotu, przyjęcie zwrotu, itd. w zależności od specyficznych okoliczności).

3.2. Ogólny wymóg bezpieczeństwa i kryteria zgodności

Producenci i dystrybutorzy muszą poinformować właściwe władze Państwa Członkowskiego, jeżeli produkt, który wprowadzili na rynek, stanowi zagrożenie dla konsumentów będąc „niezgodnym z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa”. Producenci są zobowiązani do wprowadzania na rynek tylko „bezpiecznych” produktów. Artykuł 2 lit. b) określa bezpieczny produkt jako taki, który „w normalnych bądź możliwych do przewidzenia warunkach zastosowania, łącznie z przechowywaniem oraz, w stosownych przypadkach, oddaniem do użytku, wymogami instalacyjnymi i konserwacyjnymi, nie przedstawia żadnego zagrożenia lub jedynie minimalne zagrożenie związane z jego użytkowaniem, uważany za dopuszczalny i odpowiadający wysokiemu poziomowi ochrony bezpieczeństwa i zdrowia osób, ze szczególnym uwzględnieniem:

- i) właściwości produktu, łącznie z jego składem, opakowaniem, instrukcją montażu oraz, w stosownych przypadkach, z instrukcją instalacji i konserwacji;
- ii) oddziaływania na inne produkty, jeżeli można przewidzieć, że będzie on używany wraz z innymi produktami;
- iii) wyglądu produktu, etykietowania, wszelkich ostrzeżeń i instrukcji zastosowania i zniszczenia, a także wszelkich innych wskazówek czy informacji na temat produktu;
- iv) kategorii konsumentów narażonych na szczególne ryzyko podczas używania produktu, zwłaszcza dzieci i osób w podeszłym wieku.

Możliwość osiągnięcia wyższego poziomu bezpieczeństwa lub dostępność innych produktów o niższym stopniu zagrożenia nie stanowi podstaw do uznania produktu za „niebezpieczny”.

Każdy produkt, który nie odpowiada tej definicji, uznawany jest za niebezpieczny [art. 2 lit. c)], innymi słowy produkt jest „niebezpieczny”, jeżeli nie spełnia ogólnego wymogu bezpieczeństwa (produkty dostępne na rynku muszą być bezpieczne).

Artykuł 3 GPSD określa sposób, w jaki dokonywana jest ocena zgodności z ustawodawstwem krajowym, normami europejskimi i innymi dokumentami odniesienia. Jeżeli brak jest odpowiednich norm europejskich, GPSD umożliwia dokonanie oceny bezpieczeństwa produktu na podstawie innych dokumentów: norm krajowych, kodeksów dobrej praktyki itd.

Ponadto dyrektywa określa również pojęcie poważnego zagrożenia zdefiniowanego w art. 2 lit. d) jako „każde poważne zagrożenie, w tym takie, którego skutki nie są natychmiastowe, wymagające szybkiej interwencji władz publicznych.”

Niemniej dyrektywa stanowi, iż możliwość osiągnięcia wyższego poziomu bezpieczeństwa lub dostępność innych produktów o niższym stopniu zagrożenia nie stanowi podstaw do uznania produktu za „niebezpieczny”.

Poziom zagrożenia może zależeć od szeregu czynników, jak na przykład rodzaj i podatność użytkownika na zagrożenia oraz zakres, w jakim producent przedsięwziął środki ostrożności mające chronić i ostrzegać użytkownika przed niebezpieczeństwem. Uznaje się, iż czynniki te również powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu poziomu zagrożenia uznawanego jako niebezpieczne i wymagające od producentów powiadomienia właściwych władz.

Zagrożenie może być wynikiem błędu w procesie wytwarzania lub produkcji, lub może wynikać z projektu bądź użytych materiałów. Może ono również wynikać z zawartości produktu, budowy, wykończenia, opakowania, ostrzeżeń lub instrukcji.

Ustalając, czy produkt jest niebezpieczny na gruncie GPSD, należy przeanalizować szereg kwestii: użyteczność produktu, charakter zagrożenia, narażone grupy społeczeństwa, uprzednie doświadczenia z podobnymi produktami itd. Produkt bezpieczny nie może nieść żadnego zagrożenia lub jedynie minimalne zagrożenie odpowiadające zastosowaniu produktu i związane z jego prawidłowym działaniem.

Producenci powinni podjąć się oceny ryzyka swoich produktów przed wprowadzeniem ich na rynek. Ocena taka stanowić będzie zarówno podstawę do stwierdzenia, iż produkt spełnia ogólny wymóg bezpieczeństwa i że może być wprowadzony do obrotu, jak również będzie punktem odniesienia dla późniejszej oceny dodatkowych informacji o zagrożeniach oraz tego, czy produkt nadal odpowiada definicji „produktu bezpiecznego”, czy też konieczne jest dokonanie zgłoszenia.

Jeżeli producenci lub dystrybutorzy zdobędą informacje lub nowe dowody wskazujące, iż produkt może być niebezpieczny, powinni ustalić, czy produkt jest rzeczywiście niebezpieczny.

Wytyczne, o których mowa w niniejszym dokumencie zostały opracowane dla potrzeb *Wytycznych w sprawie zarządzania Wspólnotowym Systemem Szybkiego Informowania (RAPEX) oraz dokonywania zgłoszeń zgodnie z art. 11 dyrektywy 2001/95/WE*⁽¹⁾. Są one tutaj przedstawione, by pomóc producentom i dystrybutorom przy podejmowaniu decyzji o tym, czy określona sytuacja wywołana przez produkt uzasadnia dokonanie zgłoszenia. Stanowią one ramy metodologiczne mające zapewnić spójność i nie uwzględniają wszystkich możliwych czynników, jednakże powinny ułatwić podejmowanie spójnych, uzasadnionych doświadczeniem zawodowym decyzji w sprawie zagrożeń wywoływanych przez określone produkty. Jeżeli jednak producenci lub dystrybutorzy uznają, iż posiadają wyraźne dowody oparte na innych względach uzasadniających konieczność dokonania zgłoszenia, wówczas muszą dokonać takiego zgłoszenia.

Producenci lub dystrybutorzy powinni przeanalizować zebrane informacje i zdecydować, czy określona niebezpieczna sytuacja powinna być przedmiotem zgłoszenia, biorąc pod uwagę:

- wagę skutków zagrożenia, w zależności od rozmiaru i prawdopodobieństwa ewentualnej szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa. Kombinacja tych czynników daje ocenę wagi zagrożenia. Dokładność oceny zależeć będzie od jakości informacji dostępnych dla producenta lub dystrybutora.

Rozmiar szkód w przypadku danego zagrożenia powinien być tak określony, by istniały dowody, iż dana szkoda dla zdrowia/bezpieczeństwa związana z produktem może powstać w wyniku jego przewidywanego użycia. Mogą nimi być przypadki największej szkody dla bezpieczeństwa/zdrowia, jakie miały miejsce w związku z podobnymi produktami.

Należy również uwzględnić prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa w przypadku normalnego użytkownika narażonego na niebezpieczeństwo w wyniku zamierzonego lub spodziewanego użycia wadliwego produktu jak również prawdopodobieństwo tego, iż dany produkt jest lub stanie się wadliwy.

Na decyzję o dokonaniu zgłoszenia nie powinna mieć wpływu liczba produktów na rynku ani liczba osób, na które niebezpieczny produkt może oddziaływać. Czynniki te mogą być wzięte pod uwagę przy decydowaniu o rodzaju działań, jakie należy podjąć w celu rozwiązania problemu;

- czynniki mające wpływ na poziom zagrożenia, takie jak rodzaj użytkownika i, w przypadku mniej podatnych na ryzyko osób dorosłych, czy produkt posiada odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne, oraz czy zagrożenie jest dostatecznie oczywiste.

Społeczeństwo akceptuje większe zagrożenia w pewnych okolicznościach (np. jazda samochodem), a mniejsze w innych (np. zabawki dla dzieci). Uznaje się, iż do ważnych czynników wpływających na poziom zagrożenia należy podatność danego typu użytkownika na ryzyko, a w przypadku mniej podatnych na ryzyko osób dorosłych, wiedza na temat zagrożenia i możliwość podjęcia środków ostrożności.

Pod uwagę należy wziąć typ użytkownika korzystającego z produktu. Jeżeli produkt może być użyty przez osoby podatne na ryzyko (takie jak dzieci, osoby starsze), stopień zagrożenia, o jakim należy powiadomić, powinien zostać ustalony na niższym poziomie.

W przypadku mniej podatnych na ryzyko osób dorosłych stopień zagrożenia wymagający zgłoszenia powinien zależeć od tego, czy niebezpieczeństwo jest oczywiste i niezbędne do funkcjonowania produktu oraz czy producent podjął odpowiednie starania na rzecz zapewnienia środków ochronnych i zamieszczenia ostrzeżeń, zwłaszcza gdy zagrożenie nie jest oczywiste.

W załączniku II przedstawiono bardziej szczegółowo metody szacowania i oceny zagrożenia, opracowane dla potrzeb *Wytycznych dotyczących kierowania Wspólnotowym Systemem Szybkiego Informowania (RAPEX) oraz dokonywania zgłoszeń zgodnie z art. 11 dyrektywy 2001/95/WE*. Inne metody mogą również być odpowiednie, a ich wybór zależeć będzie od dostępnych zasobów i informacji.

Należy zachęcać producentów i dystrybutorów do kontaktowania się z odpowiednimi władzami, jeżeli posiadają dowody na istnienie potencjalnego problemu, w celu omówienia stosowności dokonania zgłoszenia. Władze mają obowiązek zapewnić im pomoc i wsparcie w celu należytego wypełnienia obowiązku dokonania zgłoszenia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/418/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 151 z 30.4.2004, str. 86).

3.3. Kryteria zwolnienia z obowiązku dokonywania zgłoszenia

Zarówno podmioty gospodarcze jak i władze muszą mieć możliwość kierowania przepływem informacji. Procedura zgłoszeniowa powinna dotyczyć jedynie uzasadnionych przypadków z uwzględnieniem kryteriów wymienionych powyżej oraz zapobiegać przeciążeniu systemu nieistotnymi zgłoszeniami.

Aby ocenić, czy uzasadnione jest dokonanie zgłoszenia przez producentów lub dystrybutorów należy wiedzieć, w jakich sytuacjach zgłoszenie nie jest wymagane.

Ma to na celu zapobieganie ewentualnemu mnożeniu zgłoszeń dotyczących środków, działań czy decyzji związanych z „odosobnionymi przypadkami lub produktami”, które nie wymagają weryfikacji, monitorowania ani działań ze strony władz oraz nie dostarczają informacji użytecznych do oceny ryzyka i ochrony konsumenta. Może się tak zdarzyć, gdy jest oczywiste, że dane zagrożenie dotyczy jedynie ograniczonej liczby ściśle określonych produktów (lub ich partii) i że producent lub dystrybutor posiadać będzie solidne dowody na stwierdzenie, iż zagrożenie zostało w pełni opanowane, a jego przyczyna jest taka, iż wiedza na temat zdarzenia nie stanowi użytecznych informacji dla władz (jak np. niewłaściwe funkcjonowanie linii produkcyjnej, błędy przy załadunku lub pakowaniu itd.).

Producenci i dystrybutorzy nie muszą powiadamiać władz na podstawie GPSD o:

- produktach niewchodzących w zakres art. 1 i art. 2 lit. a) GPSD, takich jak: antyki, produkty nieprzeznaczone do użytku konsumentów i których użycie przez konsumentów jest mało prawdopodobne, produkty używane dostarczane do naprawy;
- produktach niewchodzących w zakres art. 5 ust. 3 GPSD, takich jak: produkty objęte szczególnym trybem zgłoszeń przewidzianym w innych przepisach Wspólnoty;
- produktach, w stosunku do których producent był w stanie podjąć niezwłoczne działania naprawcze odnośnie wszystkich stosownych artykułów. Wada ogranicza się do ściśle określonych artykułów lub ich partii, i producent wycofał dane artykuły z rynku;
- problemach dotyczących jakości działania produktu, a nie jego bezpieczeństwa;
- problemach dotyczących niezgodności z obowiązującymi zasadami, które nie wpływają na bezpieczeństwo na tyle, by uznać produkt za „niebezpieczny”;
- gdy producentowi/dystrybutorowi wiadomo o tym, iż władze zostały już poinformowane i posiadają wszelkie wymagane informacje. W szczególności, gdy detaliści otrzymają informacje o niebezpiecznym produkcie od producenta/dystrybutora lub organizacji branżowej rozpowszechniającej informacje dostarczone przez producenta/dystrybutora, nie powinni oni informować władz, jeżeli wiadomo im, że zostały one już poinformowane przez danego producenta lub dystrybutora.

4. PROCEDURA ZGŁOSZENIOWA

4.1. Dokonujący zgłoszenia

Obowiązek dokonania zgłoszenia dotyczy zarówno producentów, jak i dystrybutorów w granicach ich działalności i proporcjonalnie do zakresu odpowiedzialności.

Mogą pojawić się wątpliwości co do tego, kto powinien przekazać informacje jako pierwszy. Z tego względu, zanim wyniknie taka konieczność, użyteczne byłoby ustalenie przez wszystkie podmioty łańcucha dostaw praktycznych aspektów związanych z obowiązkiem zgłoszenia. Następnie, jeżeli zgłoszenie okaże się konieczne, poszczególne podmioty będą wiedziały, co należy robić i uniknie się zbędnych zgłoszeń. Ponadto, niezmiernie istotne są bezpośrednie kontakty między władzami i biznesem w sytuacjach, gdy przedsiębiorcy mają wątpliwości co do konieczności spełnienia obowiązku zgłoszenia.

Jeżeli to producent lub importer jako pierwszy posiada dowód, iż produkt jest niebezpieczny, powinien on poinformować o tym właściwe władze krajowe i przekazać kopię tej informacji detalistom i dystrybutorom. Dystrybutor lub detalista otrzymujący od producenta lub importera informację o niebezpiecznym produkcie musi poinformować o tym władze, chyba że wiadomo mu, iż zostały one już odpowiednio poinformowane przez producenta lub przez inny organ.

Jeżeli to detalista lub dystrybutor jako pierwszy posiada dowód, iż produkt jest niebezpieczny, powinien on poinformować o tym właściwe władze krajowe i przekazać kopię tej informacji producentowi lub importerowi. Producent lub importer otrzymujący od detalisty lub dystrybutora informację o niebezpiecznym produkcie musi ją uzupełnić przekazując władzom wszelkie posiadane przez niego informacje dotyczące niebezpiecznego produktu, w szczególności nazwy innych dystrybutorów lub detalistów, by umożliwić wyszukanie produktu na rynkach.

Dystrybutorzy mający wątpliwości co do bezpieczeństwa produktu lub czy niebezpieczny produkt stanowi „odosobniony przypadek”, muszą przekazać producentowi posiadane przez siebie informacje. Mogą również skontaktować się z właściwymi władzami celem uzyskania porady co do tego, jak mają postąpić.

Z wielu niebezpiecznych sytuacji producenci zdają sobie sprawę dopiero na podstawie łącznej oceny poszczególnych komunikatów otrzymanych od różnych detalistów lub dystrybutorów. Producent ma obowiązek oceniać te informacje, by ustalić dokładne pochodzenie ewentualnego zagrożenia oraz przedsięwziąć niezbędne środki, łącznie z powiadomieniem odpowiednich władz.

Firma powinna przydzielić odpowiedzialność za informacje podlegające zgłoszeniu osobie posiadającej dostateczną wiedzę na temat produktu.

4.2. Adresat zgłoszenia

Zgodnie z GPSD producenci i dystrybutorzy mają obowiązek przekazywać zgłoszenia do organów nadzoru rynku/organów kontroli we wszystkich Państwach Członkowskich, w których produkt został wprowadzony na rynek lub w inny sposób dostarczony konsumentom. Każde Państwo Członkowskie musi wyznaczyć organ odpowiedzialny za przyjmowanie takich zgłoszeń. Lista organów wyznaczonych do tego celu znajduje się na stronie internetowej Komisji.

Załącznik I do GPSD stanowi, że informacje określone w art. 5 ust. 3 muszą być przedkładane właściwym organom Państw Członkowskich, w których dane produkty są lub zostały wprowadzone na rynek lub w inny sposób dostarczone konsumentom.

Pożądaną jest jednak odciążenie producentów i dystrybutorów poprzez wprowadzenie rozwiązań upraszczających praktyczne stosowanie omawianych wymogów zapewniając, by wszystkie zainteresowane organy były poinformowane. Rozwiązania takie przyczynią się także do ograniczenia napływu wielu zgłoszeń dotyczących tego samego wadliwego produktu.

Z tego względu producenci i dystrybutorzy mają możliwość przedłożenia wymaganych informacji organowi Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- zagrożenie jest zgłoszone jako „poważne” lub uznane przez organ otrzymujący zgłoszenie za „poważne” i postanawia on wprowadzić zgłoszenie dotyczące danego produktu do systemu RAPEX. W takim przypadku organ otrzymujący powinien niezwłocznie poinformować producenta lub dystrybutora, którzy przedłożyli informacje, o decyzji poinformowania innych władz Państw Członkowskich za pośrednictwem systemu RAPEX;
- zagrożenia nie jest zgłoszone jako „poważne”, ani uznane przez organ otrzymujący zgłoszenie za „poważne”, lecz informuje on producenta lub dystrybutora, który dostarczył informacje, o zamiarze przekazania tej informacji za pośrednictwem Komisji organom innych Państw Członkowskich⁽¹⁾ gdzie, zgodnie ze wskazaniami producenta lub dystrybutora, dany produkt jest/został wprowadzony na rynek. W takim przypadku organ otrzymujący musi poinformować o tym niezwłocznie producenta lub dystrybutora.

Producent lub dystrybutor, który jedynie informuje władze kraju, w którym ma siedzibę, powinien zawsze dostarczyć organowi dostępne mu informacje o innych krajach, w których produkt został wprowadzony na rynek.

Jeżeli władze krajowe stwierdzą lub uzyskają dowody, iż produkt wprowadzony na rynek jest niebezpieczny, a nie zostały poinformowane o tym przez producenta lub dystrybutora muszą zbadać, czy i kiedy odpowiednie podmioty powinny były dokonać zgłoszenia, oraz podjąć decyzję o działaniach, łącznie z ewentualnymi sankcjami.

4.3. Sposób dokonania zgłoszenia

Firma powinna dokonać zgłoszenia wypełniając formularz przedstawiony w załączniku I i przedłożyć go niezwłocznie odpowiednim władzom. Podmiot powiadamiający musi dostarczyć wymagane w formularzu informacje. Jednakże nie można opóźniać dokonania zgłoszenia uzasadniając to niedostępnością części informacji.

Pomocne może okazać się podzielenie formularza na dwie części. Pierwsza część powinna być wypełniona niezwłocznie (sekcje od 1 do 5), a druga część (sekcja 6) powinna być wypełniona w momencie zebrania informacji (należy przedłożyć harmonogram przekazywania brakujących informacji) i wtedy, gdy zagrożenie jest poważne lub gdy producent/dystrybutor decyduje się powiadomić jedynie władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego ma siedzibę. Zgłoszenia nie należy opóźniać, jeżeli nie jest możliwe wypełnienie niektórych rubryk danej sekcji.

⁽¹⁾ Sieć Bezpieczeństwa Produktów GPSD stanowi ramy do odpowiednich ustaleń mających ułatwić taką wymianę.

GPSD wymaga, by właściwe organy były informowane w trybie natychmiastowym. Firma musi zatem poinformować je niezwłocznie, gdy tylko odpowiednie informacje są dostępne, a w każdym razie w ciągu 10 dni⁽¹⁾ od uzyskania danych podlegających zgłoszeniu, nawet jeżeli trwa jeszcze dochodzenie wskazujące na istnienie niebezpiecznego produktu. Jeżeli zagrożenie jest poważne, firmy mają obowiązek poinformować organy natychmiast, a w każdym razie najpóźniej w ciągu trzech dni od uzyskania danych podlegających zgłoszeniu.

W wyjątkowych sytuacjach, jak na przykład gdy firma podejmuje nagłe działanie, powinna ona poinformować władze **niezwłocznie i za pomocą najszybszych środków komunikacji**.

5. TREŚĆ ZGŁOSZEŃ

5.1. Informacje ogólne dotyczące zgłoszeń (obowiązek monitorowania produktów po wprowadzeniu ich na rynek)

Oprócz obowiązku przestrzegania ogólnego wymogu bezpieczeństwa odnośnie własnych produktów producenci i dystrybutorzy są zobowiązani, jako profesjonalści i w zakresie ich działalności, do zapewnienia należytej kontroli bezpieczeństwa dostarczanych przez siebie produktów. Obowiązki producentów i dystrybutorów określone w GPSD, jak informowanie konsumentów, monitorowanie zagrożenia ze strony produktów po wprowadzeniu ich na rynek, wycofywanie niebezpiecznych produktów itd., zostały już wcześniej wspomniane. Obowiązki producentów mają zastosowanie do wytwórców, lecz również do wszystkich innych uczestników łańcucha dostaw, którzy mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo produktu.

W ramach wykonywania obowiązków w zakresie monitorowania produktów po wprowadzeniu ich na rynek, podmioty mogą uzyskać różnego rodzaju dowody skutkujące obowiązkiem dokonania zgłoszenia, jak na przykład:

- sprawozdania lub inne informacje dotyczące wypadków z udziałem produktów firmy;
- skargi dotyczące bezpieczeństwa produktów otrzymane bezpośrednio od konsumentów lub poprzez dystrybutorów lub zrzeczenia konsumentów;
- roszczenia ubezpieczeniowe lub pozwy sądowe dotyczące niebezpiecznych produktów;
- brak zgodności z normami bezpieczeństwa zgłoszony w wyniku procedur kontroli jakości w firmie;
- wszelkie informacje istotne dla stwierdzenia niezgodności z wymogami bezpieczeństwa, przedstawione firmie przez inne organizacje, takie jak organy nadzoru rynku, organizacje konsumenckie lub inne podmioty;
- informacje na temat postępu naukowego w zakresie bezpieczeństwa produktu.

5.2. Formularz zgłoszeniowy

Wymagane informacje zostały podzielone na następujące sekcje:

1. Dane dotyczące organu(-ów)/firmy (firm) otrzymującego(-ych) formularz zgłoszeniowy: osoba wypełniająca formularz powinna określić organ(-y) i firmę(-y), które otrzymają zgłoszenie oraz ich rolę we wprowadzaniu produktu na rynek.
2. Dane dotyczące producenta [zgodnie z definicją z art. 2 lit. e) GPSD] /dystrybutora wypełniającego formularz zgłoszeniowy: osoba wypełniająca formularz musi wprowadzić pełne dane identyfikacyjne firmy i jej rolę we wprowadzaniu produktu na rynek.
3. Dane dotyczące danego produktu: wymagane jest precyzyjne określenie produktu, łącznie z określeniem marki, modelu itd., poparte zdjęciami dla uniknięcia pomyłki.
4. Dane na temat zagrożenia (rodzaju i charakteru), w tym wypadków i skutków dla zdrowia/bezpieczeństwa oraz wnioski z szacowania i oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z postanowieniami rozdziału 3 (Kryteria dokonywania zgłoszeń) i załącznika II (Ramy metodologiczne).
5. Dane dotyczące działań naprawczych, jakie zostały podjęte lub zaplanowane celem zmniejszenia lub wyeliminowania zagrożeń dla konsumentów, np. przyjęcie zwrotu lub wycofanie produktu, modyfikacja, informacja dla konsumentów itd. oraz dane firmy, która je przeprowadzała.

⁽¹⁾ Wszystkie terminy wymienione w tekście wyrażone są w dniach kalendarzowych.

6. Dane dotyczące wszystkich podmiotów w łańcuchu dostaw, które posiadają produkty stanowiące zagrożenie oraz przybliżoną liczbę produktów będących w posiadaniu firm i konsumentów (sekcja ta stosowana jest tylko w przypadkach poważnego zagrożenia lub gdy producent/dystrybutor decyduje się powiadomić jedynie władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego ma siedzibę⁽¹⁾).

W przypadku poważnego zagrożenia producenci i dystrybutorzy mają obowiązek dostarczyć wszystkie dostępne informacje istotne dla wyszukania produktu na rynkach. Informacje wymagane w sekcji 6 formularza zgłoszeniowego (patrz: załącznik I) mogą wymagać więcej czasu w celu ich zebrania niż dane z pozostałych sekcji, ponieważ może być konieczne zebranie ich od kilku organizacji. Podmioty powinny wypełnić i przesłać sekcje od 1 do 5 możliwie jak najszybciej, a sekcję 6, gdy tylko będą dostępne stosowne informacje oraz w sytuacji poważnego zagrożenia lub gdy producent/dystrybutor zdecyduje się powiadomić jedynie władze Państwa Członkowskiego, na którego terenie ma siedzibę.

6. DZIAŁANIA PO DOKONANIU ZGŁOSZENIA

Po przesłaniu zgłoszenia możliwe są różne scenariusze rozwoju wypadków. W szczególności:

- organ, który otrzymał zgłoszenie powinien, jeśli to stosowne, odpowiedzieć prosząc o uzupełnienie informacji lub nakazać producentowi lub dystrybutorowi podjęcie dalszych działań lub środków;
- może okazać się konieczne dostarczenie przez producentów i dystrybutorów dodatkowych informacji z własnej inicjatywy lub na wezwanie władz w wyniku nowych zdarzeń lub ustaleń, i/lub na skutek powodzenia podjętych działań lub problemów z nimi związanych;
- organ powinien postanowić, gdy to konieczne, o podjęciu działań egzekwujących i/lub wezwać producentów i dystrybutorów do zapewnienia współpracy dla zapewnienia nadzoru rynku lub do informowania opinii publicznej o tożsamości produktu, charakterze zagrożeń i podjętych działaniach, biorąc pod uwagę względy tajemnicy zawodowej;
- jeżeli spełnione są warunki dotyczące zgłoszeń w systemie RAPEX (poważne zagrożenie, produkt wprowadzony na rynek w kilku Państwach Członkowskich), właściwy organ musi przesłać zgłoszenie w systemie RAPEX do Komisji, która następnie przekaże je wszystkim Państwom Członkowskim.

⁽¹⁾ Nawet w przypadku, gdy produkt jest sprzedawany na terenie tylko jednego Państwa Członkowskiego, lista firm będących w posiadaniu wadliwego produktu jest istotna, gdyż może pozwolić władzom na monitorowanie skuteczności podjętych działań.

ZAŁĄCZNIK I

Formularz zgłoszeniowy dotyczący przekazywania władzom informacji o niebezpiecznych produktach przez producentów i dystrybutorów

<i>Sekcja 1: Dane organu(-ów)/firmy (firm) otrzymującego(-ych) formularz zgłoszeniowy</i>	
Nazwa organu/nazwisko osoby kontaktowej/adres/telefon/faks/e-mail/strona internetowa	
Dane powiadamianych firm i ich rola we wprowadzaniu produktu na rynek	
<i>Sekcja 2: Dane producenta/dystrybutora</i>	
Producent lub przedstawiciel producenta/Dystrybutor wypełniający zgłoszenie	
Nazwisko osoby kontaktowej/stanowisko/adres/telefon/faks/e-mail/strona internetowa	
<i>Sekcja 3: Dane dot. produktów</i>	
Kategoria. Marka lub znak towarowy. Nazwa modelu lub kod kreskowy/kod CN. Kraj pochodzenia	
Opis/zdjęcie	
<i>Sekcja 4: Dane dot. zagrożenia</i>	
Opis niebezpieczeństwa i ewentualnych szkód dla zdrowia/bezpieczeństwa, wnioski z przeprowadzonego szacowania i analizy ryzyka	
Dane na temat wypadku(-ów)	
<i>Sekcja 5: Dane nt. podjętych działań naprawczych</i>	
Rodzaje/Zakres/Czas trwania działań i podjęte środki ostrożności oraz dane firmy odpowiedzialnej za nie	
Podmioty powinny wypełnić i przesłać sekcję 6 w przypadku poważnego zagrożenia lub gdy producent/dystrybutor decyduje się powiadomić jedynie władze Państwa Członkowskiego, na terenie którego ma siedzibę	
<i>Sekcja 6: Dane o innych podmiotach łańcucha dostaw posiadających produkty stanowiące zagrożenie</i>	
Lista producentów/importerów lub autoryzowanych przedstawicieli dla każdego Państwa Członkowskiego: nazwa/adres/telefon/faks/e-mail/strona internetowa	
Lista dystrybutorów/detalistów dla każdego Państwa Członkowskiego: nazwa/adres/telefon/faks/e-mail/strona internetowa	
Liczba produktów (numery seryjne lub kody dat) będących w posiadaniu producenta/importera/dystrybutora/detalisty/konsumentów dla każdego Państwa Członkowskiego	

ZAŁĄCZNIK II

Ramy metodologiczne mające na celu ułatwienie spójnego szacowania i oceny ryzyka

Poniższy tekst sporządzony został na postawie wytycznych dotyczących systemu RAPEX, a jego celem jest pomoc podmiotom w dokonywaniu oceny poziomu zagrożenia i określeniu, czy konieczne jest dokonanie zgłoszenia. Wytyczne zawarte w niniejszym załączniku II nie są wyczerpujące i nie biorą pod uwagę wszystkich ewentualnych czynników. Podmioty powinny osądzać każdy przypadek indywidualnie uwzględniając kryteria wymienione w niniejszych wytycznych, jak również własne doświadczenia i praktykę, inne stosowne względy i odpowiednie metody.

Produkt może stanowić jedno lub kilka zagrożeń różnego typu (chemiczne, mechaniczne, elektryczne, związane z ciepłem, promieniowaniem, itd.). Zagrożenie jest potencjalną zdolnością produktu do wywołania w określonych okolicznościach szkody dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników.

Każdy rodzaj zagrożenia może być zmierzony w oparciu o jakościowe, a czasem ilościowe kryteria związane z rodzajem szkody, jaką produkt może wywołać.

Może się zdarzyć, iż nie wszystkie zakwestionowane produkty będą reprezentowały sobą dane zagrożenie, lecz tylko niektóre z wprowadzonych na rynek. Zagrożenie może być w szczególności związane z wadą, która ujawnia się jedynie w części produktów określonego typu (marka, model itd.) wprowadzonych na rynek. W takich przypadkach należy rozważyć prawdopodobieństwo wystąpienia wady w danym produkcie.

Potencjalna możliwość pojawienia się zagrożenia jako rzeczywistego negatywnego skutku dla zdrowia/bezpieczeństwa zależeć będzie od stopnia, w jakim konsument jest na nie narażony podczas używania produktu zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób rozsądnie przewidywany w ciągu okresu jego użytkowania. Ponadto narażenie na pewne zagrożenia może w pewnych przypadkach dotyczyć więcej niż jednej osoby jednocześnie. Wreszcie przy ustalaniu poziomu zagrożenia reprezentowanego przez produkt przez połączenie rozmiaru zagrożenia ze stopniem narażenia na nie, należy również uwzględnić możliwość zapobieżenia niebezpieczeństwu przez narażonego konsumenta lub reakcji na nie. Będzie to zależało od dowodów istnienia zagrożenia, wydanych ostrzeżeń oraz podatności konsumenta na potencjalne zagrożenie.

Biorąc pod uwagę powyższe, podmioty mogą skorzystać z następującego podejścia decydując o tym, czy określona niebezpieczna sytuacja wywołana przez produkt wymaga zgłoszenia do właściwych władz.

Zaleca się, by oceny przeprowadzane były przez niewielkie zespoły posiadające wiedzę i doświadczenie związane z produktem i zagrożeniami przez nie powodowanymi. Jeżeli nie są dostępne dane obiektywne, osoby oceniające mogą być zmuszone wydawać subiektywne sądy. Niniejsza procedura ma na celu pomóc im w podejmowaniu spójnych i uzasadnionych decyzji, co do rzeczywistych czy potencjalnych zagrożeń.

Oceniający powinien przeanalizować zebrane informacje oraz skorzystać z tabeli oceny zagrożeń w następujący sposób:

- 1) po pierwsze, korzystając z tabeli A ustalić wagę skutków zagrożenia zależnej od rozmiaru i prawdopodobieństwa jego wystąpienia w rozważanych warunkach stosowania, oraz ewentualnego skutku dla zdrowia/bezpieczeństwa związanego z niebezpiecznymi cechami produktu;
- 2) po drugie, korzystając z tabeli B dokonać dalszej oceny wagi skutków w zależności od rodzaju konsumenta, a w przypadku mniej podatnych na zagrożenia osób dorosłych, ocenić czy produkt posiada należyte ostrzeżenia i środki ochronne, oraz czy zagrożenie jest dostatecznie oczywiste, aby umożliwić jakościową ocenę poziomu zagrożenia.

Tabela A – Szacowanie zagrożeń: rozmiar i prawdopodobieństwo szkód dla zdrowia/bezpieczeństwa

W tabeli A połączone zostały dwa główne czynniki wpływające na szacowanie zagrożenia, mianowicie rozmiar i prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa. Sporządzono następujące definicje rozmiaru szkód i prawdopodobieństwa, jako pomoc w wyborze odpowiednich wartości.

Rozmiar szkody

Ocena oparta jest na rozważeniu potencjalnych skutków dla zdrowia i bezpieczeństwa prezentowanych przez dany produkt. Dla każdego rodzaju niebezpieczeństwa należy ustalić stopniowanie⁽¹⁾.

Ocena rozmiaru szkód powinna uwzględniać również liczbę osób, na które niebezpieczny produkt mógłby wywrzeć negatywny wpływ. Oznacza to, że zagrożenie ze strony produktu, które może nieść ze sobą ryzyko dla więcej niż jednej osoby jednocześnie (np. pożar lub zatrucie gazem z kuchenki gazowej), powinno być sklasyfikowane jako bardziej dotkliwe niż zagrożenie dla jednej osoby.

Wstępne oszacowanie zagrożenia powinno odnosić się do zagrożenia dla każdej osoby mającej kontakt z produktem i nie powinna na nie wpływać wielkość zagrożonej populacji. Może okazać się jednak słuszne uwzględnienie przez podmioty łącznej liczby osób narażonych na produkt przy decydowaniu o rodzaju podejmowanych działań.

W stosunku do wielu zagrożeń można przewidzieć mało prawdopodobne okoliczności prowadzące do bardzo poważnych szkód, np. potknięcie się o kabel, upadek i uderzenie głową skutkujące śmiercią, aczkolwiek skutki mniej groźne będą bardziej prawdopodobne. Ocena rozmiarów zagrożenia powinna opierać się na rozsądnych dowodach na to, iż skutki wybrane dla scharakteryzowania zagrożenia mogłyby wynikać podczas możliwego do przewidzenia użycia produktu. Dowodem może być najbardziej pesymistyczny przykład dotyczący podobnych produktów.

Ogólne prawdopodobieństwo

Dotyczy to prawdopodobieństwa wywołania negatywnych skutków dla zdrowia/bezpieczeństwa osoby narażonej na dane niebezpieczeństwo. Nie uwzględnia ono łącznej liczby osób narażonych na ryzyko. Jeżeli wytyczne odnoszą się do prawdopodobieństwa wadliwości produktu, nie należy stosować tego kryterium, o ile możliwe jest wyłonienie każdej pojedynczej wadliwej próbki. W tej sytuacji użytkownicy wadliwych produktów są narażeni na pełne zagrożenie, podczas gdy użytkownicy innych produktów nie są narażeni na żadne ryzyko.

Ogólne prawdopodobieństwo jest kombinacją wszystkich cząstkowych prawdopodobieństw takich jak:

- prawdopodobieństwo, iż produkt jest lub stanie się wadliwy (jeżeli wszystkie produkty posiadają wadę, wówczas prawdopodobieństwo wynosi 100 %);
- prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnego skutku u normalnego użytkownika, którego narażenie na zagrożenie jest współmierne do zamierzonego lub przewidywanego użycia wadliwego produktu.

⁽¹⁾ Jako przykład, dla pewnych zagrożeń mechanicznych można zaproponować następujące zdefiniowanie rozmiarów szkód wraz z typowymi odpowiadającymi im szkodami:

Niewielkie	Poważne	Bardzo poważne
< 2 % niezdolność zazwyczaj odwracalna i niewymagająca hospitalizacji.	2–15 % niezdolność zazwyczaj nieodwracalna, wymagająca hospitalizacji	> 15 % niezdolność zazwyczaj nieodwracalna
Niewielkie rany cięte	Poważne rany cięte	Poważne uszkodzenie organów wewnętrznych
	Złamania	Utrata kończyn
	Utrata palca u ręki lub nogi	Utrata wzroku
	Uszkodzenie wzroku	Utrata słuchu
	Uszkodzenie słuchu	

Te dwa prawdopodobieństwa połączone są w poniższej tabeli, dając ogólne prawdopodobieństwo, określone w tabeli A.

Ogólne prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa		Prawdopodobieństwo niebezpiecznego produktu		
		1 %	10 %	100 % (wszystkie)
Prawdopodobieństwo szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa wynikające z normalnego narażenia na niebezpieczny produkt	Niebezpieczeństwo jest zawsze obecne i szkoda dla zdrowia/bezpieczeństwa może wystąpić podczas korzystania z produktu	średnie	wysokie	bardzo wysokie
	Niebezpieczeństwo może pojawić się pod jednym mało prawdopodobnym lub dwoma możliwymi warunkami	niskie	średnie	wysokie
	Niebezpieczeństwo wystąpi tylko, jeżeli spełnionych będzie kilka mało prawdopodobnych warunków	bardzo niskie	niskie	średnie

Połączenie rozmiaru szkody i ogólnego prawdopodobieństwa w tabeli A daje szacunek wagi zagrożenia. Dokładność tej oceny zależeć będzie od jakości danych dostępnych firmie. Ocena ta musi być jednak zmodyfikowana uwzględniając postrzeganie akceptowalności zagrożeń przez społeczeństwo. Społeczeństwo w pewnych okolicznościach, takich jak prowadzenie pojazdu, akceptuje znacznie większe zagrożenia niż w innych warunkach, jak w przypadku zabawek dla dzieci. Tabela B służy do odnotowania tego czynnika.

Tabela B – Stopniowanie zagrożeń: typ użytkownika, wiedza na temat zagrożenia i środki ostrożności

Społeczeństwo w niektórych okolicznościach akceptuje wyższe zagrożenia niż w innych. Uznaje się, iż główne czynniki wpływające na poziom zagrożenia to podatność danego typu użytkownika na zagrożenie, a w przypadku mniej podatnych na ryzyko osób dorosłych, wiedza na temat zagrożeń i możliwość podjęcia środków ostrożności.

Osoby podatne na zagrożenia

Pod uwagę należy wziąć typ użytkownika korzystającego z produktu. Jeżeli produkt może być użyty przez osoby podatne na zagrożenia, stopień ryzyka podlegający zgłoszeniu należy ustalić na niższym poziomie. Poniżej proponowane są dwie kategorie osób podatnych na zagrożenia, wraz z przykładami:

Bardzo podatne	Podatne
Niewidomi	Częściowo niewidomi
Niepełnosprawni	Częściowo niepełnosprawni
Osoby bardzo stare	Osoby starsze
Osoby bardzo młode (<3 lata)	Osoby młode (3–11 lat)

Normalne osoby dorosłe

Korekta powagi zagrożeń dla osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia powinna mieć zastosowanie jedynie, gdy niebezpieczeństwo jest oczywiste i konieczne do działania produktu. W przypadku osób dorosłych poziom zagrożenia powinien zależeć od tego, czy zagrożenie jest oczywiste i czy producent podjął należyte starania, by uczynić produkt bezpiecznym oraz zapewnić środki ochronne i ostrzeżenia, zwłaszcza gdy zagrożenie nie jest oczywiste. Na przykład, jeżeli produkt posiada odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne, a zagrożenie jest oczywiste, bardzo ciężkie skutki mogą nie być poważne pod względem klasyfikacji ryzyka (tabela B), jednak mogą być wymagane pewne działania dla poprawienia bezpieczeństwa produktu. I odwrotnie, jeżeli produkt nie posiada odpowiednich środków ochronnych i ostrzeżeń, a zagrożenie nie jest oczywiste, średnio ciężkie skutki będą poważne pod względem klasyfikacji zagrożeń (tabela B).

Ocena zagrożeń związanych z produktami dla potrzeb GPSD

Niniejsza procedura jest proponowana jako pomoc w podejmowaniu decyzji, czy określona niebezpieczna sytuacja wywołana przez produkt wymaga zgłoszenia.

Tabela A – Oszacowanie zagrożeń

Rozmiar szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa		Ogólna waga skutków	
mata	duża	bardzo duża	
	bardzo wysokie	wysokie	bardzo wysoka
bardzo wysokie	wysokie	średnie	wysoka
wysokie	średnie	niskie	średnia
średnie	niskie	bardzo niskie	niska
niskie	bardzo niskie		bardzo niska

Tabela B – Stopniowanie zagrożeń

Osoby podatne na zagrożenia		Osoby dorosłe mniej podatne na zagrożenia		Odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne?	
bardzo podatne	podatne	tak	nie	tak	nie
POWAŻNE ZAGROŻENIE		tak	nie	tak	tak
zgłoszenie wymagane		nie	tak	nie	nie
Średnie ryzyko		Niska ryzyko – zgłoszenie mało prawdopodobne			
zgłoszenie wymagane					

Tabela A stosowana jest do ustalenia powagi skutków zagrożenia, w zależności od dotkliwości i prawdopodobieństwa możliwej szkody dla zdrowia/bezpieczeństwa (patrz notki w tabelach).

Tabela B służy do ustalenia stopnia powagi zagrożenia w zależności od rodzaju użytkownika, a w przypadku osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia, to czy produkt posiada odpowiednie ostrzeżenia i środki ochronne, i czy zagrożenie jest dostatecznie oczywiste.

Przykład (wskazany powyżej za pomocą strzałek)

Użytkownik piły elektrycznej poważnie skaleczył rękę i stwierdził, że piła nie posiada należytych zabezpieczeń, co pozwoliło na zeslizgnięcie się ręki użytkownika i dotknięcie zębów piły. Osoba oceniająca w firmie dokonuje następującej oceny zagrożeń.

Tabela A – Ocena prawdopodobieństwa jest **wysoka** ponieważ zagrożenie dotyczy wszystkich produktów i może wystąpić w pewnych określonych warunkach. Ocena rozmiaru szkody jest **poważna**, tak więc ogólna klasa powagi zagrożenia jest **wysoka**.

Tabela B – Piła jest przeznaczona do użytku osób dorosłych mniej podatnych na zagrożenia, ale stanowi oczywiste zagrożenie, jeżeli nie posiada odpowiednich osłon.

Wysoka powaga zagrożenia jest nie do przyjęcia, tak więc występuje **poważne zagrożenie**.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 grudnia 2004 r.****w sprawie mianowania członków Komitetu Starszych Inspektorów Pracy na kadencję od 1 maja 2004 r. do 31 grudnia 2006 r.**

(2004/906/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając decyzję Komisji 95/319/WE z dnia 12 lipca 1995 r. ustanawiającą Komitet Starszych Inspektorów Pracy⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2004 r. C/2004/1542 (*),

uwzględniając listę kandydatów przedłożoną przez Państwa Członkowskie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 ust. 1 decyzji, o której mowa, stanowi, że w skład Komitetu wchodzi dwóch przedstawicieli z każdego Państwa Członkowskiego.
- (2) Artykuł 5 ust. 2 decyzji stanowi, że członkowie Komitetu nominowani są przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.
- (3) Artykuł 5 ust. 3 stanowi, że kadencja członków Komitetu trwa trzy lata i jest odnawialna. Jednakże w związku z tym, że obecna kadencja członków Komitetu wygasa 31 grudnia 2006 r., właściwe jest wyznaczenie mandatu członków z dziesięciu nowych Państw Członkowskich na okres do tej daty.

- (4) W związku z przystąpieniem dziesięciu nowych Państw Członkowskich do Unii Europejskiej 1 maja 2004 r. i na podstawie zgłoszonych przez nie wniosków, zgodnie z wymienionym art. 5 decyzji 95/319/WE z 12 lipca 1995 r. Komisja powinna wyznaczyć członków Komitetu, którzy reprezentować będą dziesięć nowych Państw Członkowskich w okresie od maja 2004 r. do grudnia 2006 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Osoby wymienione w Załączniku do niniejszej decyzji nominowane są na członków Komitetu Starszych Inspektorów Pracy (SLIC) na okres rozpoczynający się 1 maja 2004 r. i kończący się 31 grudnia 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Vladimír ŠPIDLA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 9.8.1995, str. 11.

(*) Dotychczas niepublikowana.

ZAŁĄCZNIK

Mianowanie członków Komitetu Starszych Inspektorów Pracy

Komitet Starszych Inspektorów Pracy został utworzony decyzją Komisji 95/319/WE z 12 lipca 1995 r.

Komisja postanowiła mianować następujących członków na okres rozpoczynający się 1 maja 2004 r., a kończący się 31 grudnia 2006 r.

Republika Czeska	Pan Jaromir Elbel Pani Daniela Kubičová
Cypr	Pan Leandros Nicolaidis Pan Anastasios Yiannaki
Estonia	Pan Priit Siitan Pani Katrin Lepisk
Węgry	Pan András Békés Pani Kornélia Molnár
Łotwa	Pan Jānis Bērziņš Pani Tatjana Zabarovska
Litwa	Pan Mindaugas Pluktas Pani Dalia Legienė
Malta	Pan Mark Gauci Pan Silvio Farrugia
Polska	Pani Anna Hintz Pani Katarzyna Kitajewska
Słowenia	Pan Borut Brezovar Pan Boriz Ruzic
Słowacja	Pan Gabriel Hrabovsky Pani Ludmila Mikleticova

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 grudnia 2004 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w organizację międzynarodowego seminarium dotyczącego dobrostanu zwierząt w kontekście Umowy WE-Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz dobrostanu zwierząt

(2004/907/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uwzględniając znaczenie dobrostanu zwierząt i związek pomiędzy nim a kwestiami weterynaryjnymi, jednym z celów Umowy WE-Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz dobrostanu zwierząt (zwanej dalej „Umową”) jest opracowanie norm dotyczących dobrostanu zwierząt i ich weryfikacja przy uwzględnieniu bieżącej sytuacji we właściwych międzynarodowych organizacjach normalizacyjnych. Zgodnie z załącznikiem IC do Umowy, cel ten ma zastosowanie zwłaszcza do opracowywania norm dotyczących dobrostanu zwierząt w odniesieniu do ogłuszania i uboju zwierząt.
- (2) Specjalna grupa robocza ds. dobrostanu zwierząt, utworzona przez Wspólny Komitet Zarządzający Umowy uznała, że wymiana informacji dotyczących wiedzy naukowej i ustanowienie aktywnych kontaktów pomiędzy naukowcami reprezentującymi Stronę w znacznym stopniu pomogłaby Komitetowi osiągać powierzone mu cele.
- (3) Aby osiągnąć cel przewidziany w Umowie, dotyczący wypracowania jednolitego rozumienia spraw związanych z normami dotyczącymi dobrostanu zwierząt, Ministerstwo Rolnictwa Chile wspólnie z Przedstawicielstwem Komisji Europejskiej w Chile organizuje w Santiago, w Chile w listopadzie 2004 r. międzynarodowe seminarium dotyczące dobrostanu zwierząt.
- (4) Zgodnie z decyzją 90/424/EWG, Wspólnota zobowiązana jest podejmować środki techniczne i naukowe konieczne do opracowania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii i kształcenia i szkolenia w zakresie weterynarii.
- (5) Zgodnie z obowiązkiem Wspólnoty dotyczącym pełnego uwzględnienia wymagań dotyczących dobrostanu zwierząt przy tworzeniu i wdrażaniu polityk Wspólnoty oraz z celem Umowy związanym z wypracowaniem jednolitego rozumienia spraw związanych z normami dotyczącymi dobrostanu zwierząt służącymi ochronie zwierząt, Wspólnota powinna wspierać organizację omawianego seminarium, którego wynik przyczyni się w przyszłości do opracowywania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii oraz kształcenia i szkolenia w tym zakresie.
- (6) Uwzględniając dalsze opracowywanie kształcenia i szkolenia w zakresie weterynarii dotyczących dobrostanu zwierząt, Wspólnota powinna udzielić pomocy w przekazywaniu i rozpowszechnianiu wyników seminarium, włączając w to pokrycie kosztów publikacji i rozpowszechnienia treści obrad naukowych seminarium. Pomoc Wspólnoty zorganizowana będzie na zasadzie otwartego zaproszenia do składania ofert.
- (7) Rozdział środków omawianej pomocy finansowej powinien podlegać koordynacji Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Chile, będącej jednym z organizatorów seminarium.
- (8) Dlatego należy wygospodarować i przyznać środki finansowe, które pozwolą Wspólnocie wesprzeć organizację planowanego seminarium, pod warunkiem że zostanie ono skutecznie przeprowadzone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31).

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym zatwierdza się działanie polegające na wsparciu organizacji międzynarodowego seminarium dotyczącego dobrostanu zwierząt w kontekście Umowy WE-Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz dobrostanu zwierząt finansowane z linii budżetowej 17.04.02 budżetu Unii Europejskiej na rok 2004 w maksymalnej kwocie 35 000 EUR. W szczególności

finansowanie przez Wspólnotę kosztów publikacji i rozpowszechniania treści obrad naukowych seminarium nie przekroczy 35 000 EUR.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 grudnia 2004 r.****w sprawie środków ochronnych odnoszących się do rzekomego pomoru drobiu w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5650)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2004/908/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rzekomy pomór drobiu jest wysoce zakaźną chorobą wirusową drobiu i ptaków, łatwo przybierającą proporcje epizootyczne, mogące stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt oraz znacząco obniżyć opłacalność hodowli drobiu.
- (2) Istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia czynnika chorobotwórczego poprzez międzynarodowy handel drobiem i wyrobami drobiowymi.
- (3) W dniu 23 grudnia 2004 r. Bułgaria potwierdziła wybuch rzekomego pomoru drobiu regionie Kardjali.
- (4) Zważywszy na zagrożenie zdrowia zwierząt związane z możliwością wprowadzenia choroby do Wspólnoty, właściwym jest, jako środek natychmiastowy, zawieszenie przywozu z Bułgarii żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych oraz jaj wylęgowych tych gatunków.
- (5) Ponadto należy zawiesić przywóz do Wspólnoty świeżego mięsa z drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych, preparatów mięsnych i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków, uzyskanych z ptaków ubitych po 16 listopada 2004 r.

(6) Decyzja Komisji 97/222/WE⁽³⁾ zawiera listę państw trzecich, z których Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz wyrobów mięsnych oraz ustanawia systemy obróbki w celu uniknięcia ryzyka przenoszenia chorób za pośrednictwem tych wyrobów. Obróbka, którą należy zastosować do wyrobu zależy od statusu zdrowotnego kraju pochodzenia w odniesieniu do gatunku, z którego pochodzi mięso; w celu uniknięcia zbędnego obciążenia dla handlu, należy podtrzymać zezwolenie na przywóz wyrobów z drobiu pochodzących z Bułgarii poddanych całościowej obróbce w temperaturze co najmniej 70 °C.

(7) Po przekazaniu przez Bułgarię bardziej szczegółowych informacji o sytuacji związanej z chorobą oraz o podjętych w związku z nią środkach kontroli, środki podjęte na poziomie Wspólnoty w związku z wybuchem choroby powinny zostać ponownie rozważone.

(8) Przepisy niniejszej decyzji zostaną ponownie rozważone podczas kolejnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, przewidzianego na 11–12 stycznia 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zawieszają przywóz z terytorium Bułgarii żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych oraz jaj wylęgowych tych gatunków.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zawieszają przywóz z terytorium Bułgarii:

- świeżego mięsa z drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych oraz
- preparatów i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 2 Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów objętych tym artykułem, które uzyskano z ptactwa ubitego przez dniem 16 listopada 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2004 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem z 2004 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 4.4.1997, str. 39. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/857/WE (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 65).

2. Świadectwa weterynaryjne towarzyszące przesyłkom wyrobów wymienionych w ust. 1 zawierają następujący tekst:

„Świeże mięso z drobiu/świeże mięso z ptaków bezgrzebieniowych/świeże mięso z dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych/wyrób mięsny składający się z lub zawierający mięso z drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych/preparat mięsny składający się z lub zawierający mięso z drobiu ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych (*), uzyskane z ptactwa ubitego przed dniem 16 listopada 2004 r. zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji 2004/908/WE.

(*) Niepotrzebne skreślić.”.

3. W drodze odstępstwa od art. 2 Państwa Członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso z drobiu ptaków bezgrzebieniowych, dzikich bądź hodowlanych ptaków łownych, jeżeli mięso tych gatunków poddano jednej ze szczególnych metod obróbki określonych w pkt. B, C lub D części IV Załącznika do decyzji 97/222/WE.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem przywozów w celu dostosowania ich do niniejszej

decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje ponownie rozważona przez Stały Komitet w zależności od ewolucji sytuacji choroby oraz na podstawie informacji dostarczonych przez władze weterynaryjne Bułgarii.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2005 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2004/909/WPZiB

z dnia 26 listopada 2004 r.

ustanawiające zespół ekspertów, mając na względzie ewentualną zintegrowaną misję Unii Europejskiej dotyczącą policji, państwa prawnego i administracji cywilnej dla Iraku

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 ust. 26,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska stwierdziła, że jej celem jest bezpieczny, stabilny, zjednoczony, dostatni i demokratyczny Irak, który pozytywnie przyczyni się do stabilności w regionie. UE wspiera naród iracki oraz tymczasowy rząd Iraku w ich dążeniu do gospodarczej, społecznej i politycznej odbudowy Iraku w ramach wdrażania rezolucji nr 1546 Rady Bezpieczeństwa NZ z dnia 8 czerwca 2004 r.
- (2) W dniu 5 listopada 2004 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zorganizowanie wspólnej misji rozpoznawczej dla ewentualnej zintegrowanej operacji dotyczącej policji i państwa prawnego w Iraku oraz rozpatrzyła jej sprawozdanie. Rada Europejska uznała znaczenie wzmocnienia systemu sądownictwa karnego, stosującego zasady państwa prawnego, prawa człowieka i przestrzegającego podstawowych wolności. Zwróciła uwagę na prośbę władz irackich skierowaną do UE o jej bardziej aktywne zaangażowanie w Iraku oraz stwierdziła, że wzmocnienie systemu sądownictwa karnego byłoby zgodne z potrzebami i priorytetami Iraku.
- (3) Rada Europejska zdecydowała, że do końca listopada 2004 r. należy wysłać zespół ekspertów w celu prowadzenia dalszego dialogu z władzami irackimi, rozpoczęcia wstępnego planowania ewentualnej zintegrowanej misji dotyczącej policji, państwa prawnego i administracji cywilnej, której rozpoczęcie planowane jest po wyborach, zaplanowanych na dzień 30 stycznia 2005 r., oraz w szczególności w celu oceny pilnych potrzeb takiej misji dotyczących bezpieczeństwa. W tych i innych sprawach należy zachęcać do dialogu z innymi krajami tego regionu.
- (4) UE wykorzysta swój dialog z Irakiem i jego sąsiadami do zachęcania do trwałego zaangażowania w regionie oraz do wsparcia dla poprawy bezpieczeństwa, a także dla procesu polityki i odbudowy w Iraku w oparciu o uczestnictwo, zasady demokratyczne, poszanowanie praw człowieka oraz państwa prawnego oraz wsparcia dla bezpieczeństwa i współpracy w regionie.
- (5) Misja taka powinna być bezpieczna, niezależna i odróżniać się od pozostałych działań, ale jednocześnie miałyby ona charakter uzupełniający i stanowiłaby wartość dodaną w bieżących działaniach międzynarodowych, a także zwiększyłaby synergię z prowadzonymi obecnie działaniami Wspólnoty i Państw Członkowskich. W odniesieniu do misji w Iraku należy znaleźć odpowiednie rozwiązanie dla wszelkich kwestii związanych z bezpieczeństwem.
- (6) Mając na uwadze obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa w Iraku i Bagdadzie, jakkolwiek decyzja dotycząca rozmieszczenia zespołu ekspertów lub jego części na terytorium Iraku (włącznie z rozszerzeniem składu zespołu i czasu trwania takiego rozmieszczenia) powinna zostać podjęta w oparciu o odpowiednią konsultację dotyczącą bezpieczeństwa i oceny ryzyka oraz pod warunkiem, że w celu zminimalizowania ryzyka zostaną zapewnione odpowiednie rozwiązania dotyczące bezpieczeństwa i logistyki.
- (7) Zespół ekspertów będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, w której istnieje zagrożenie dla prawa i porządku, bezpieczeństwa ludzi oraz stabilności Iraku i która może szkodzić celom WPZiB określonym w art. 11 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (8) Zgodnie z wytycznymi z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei, które odbyło się w dniach 7-9 grudnia 2000 r., niniejsze wspólne działanie powinno określić rolę sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela (SG/WP) zgodnie z art. 18 i 26 Traktatu o Unii Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Misja

1. Niniejszym ustanawia się zespół ekspertów w celu prowadzenia dalszego dialogu z władzami irackimi, rozpoczęcia wstępnego planowania ewentualnej zintegrowanej misji dotyczącej policji, państwa prawnego i administracji cywilnej, której rozpoczęcie planowane jest po wyborach w styczniu 2005 r., oraz w szczególności w celu oceny pilnych potrzeb takiej misji dotyczących bezpieczeństwa. W tych i innych sprawach należy zachęcać do dialogu z innymi krajami tego regionu.

2. Zespół ekspertów zostanie utworzony do końca listopada 2004 r.

3. Zespół ekspertów będzie działał zgodnie z warunkami określonymi w art. 2.

Artykuł 2

Zakres obowiązków

1. Najpóźniej do końca stycznia 2005 r., zespół ekspertów przedstawi sprawozdanie szczegółowo przedstawiające warianty osiągnięcia wyżej omówionych celów. Jego stwierdzenia powinny opierać się na szczegółowej analizie zarówno stosowności proponowanych wariantów, korzyści z nich wynikających z uwzględnieniem obecnych lub planowanych inicjatyw krajowych i międzynarodowych w tym zakresie, jak również ograniczeń dotyczących bezpieczeństwa.

2. Zespół ekspertów powinien oprzeć swoje wstępne planowanie na deklaracji Rady Europejskiej stwierdzającej, że „o ile działania poza Irakiem przy zachowaniu kontaktów w Iraku wydają się możliwe do wprowadzenia w tej chwili, Rada Europejska uzgodniła, że w przypadku misji na terenie Iraku, przed pojęciem jakiegokolwiek decyzji, należy znaleźć odpowiednie rozwiązanie dla wszelkich kwestii związanych z bezpieczeństwem”. Powinno się prowadzić dialog z innymi krajami w tym regionie.

3. W szczególności sprawozdanie powinno określać i zawierać następujące elementy:

— kompleksową i szczegółową analizę sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Iraku, włącznie ze szczegółowym opisem oceny zagrożenia dotyczącym wszystkich aspektów ewentualnej misji w Iraku. Analiza powinna uwzględniać najnowsze wydarzenia w kraju, które miały miejsce do czasu przedstawienia sprawozdania. Powinno także zawierać krótką informację na temat planowania w przypadku wystą-

pienia nieprzewidzianych sytuacji dla każdego elementu misji w Iraku, gdyby nastąpiło pogorszenie bezpieczeństwa;

— obszary, w których można by zapewnić doradztwo w zakresie polityki, oraz szczegółowe cele takiego doradztwa, a także wymagany profil ekspertów do jego wykonania;

— szczególne potrzeby szkoleniowe z podaniem dokładnej grupy dla której przeznaczone byłoby takie szkolenie oraz względne korzyści wynikające z różnych sposobów przeprowadzenia takiego szkolenia (włącznie ze szkoleniami wewnątrz i na zewnątrz kraju);

— wszelkie istotne normy międzynarodowe (zwłaszcza normy ONZ, Rady Europy lub OBWE) powinny zostać uwzględnione w materiałach szkoleniowych;

— zakres współpracy z ONZ, zgodnie ze wspólną deklaracją UE-ONZ w sprawie zarządzania kryzysami;

— obecna lub planowana pomoc innych dawców w dziedzinach istotnych dla planowanej operacji;

— powiązania z istniejącymi programami koordynacji pomocy w Iraku i krajowymi programami rozwoju;

— możliwe obszary rozmieszczenia, wewnątrz i na zewnątrz Iraku;

— harmonogram rozmieszczenia;

— personel, logistyka, wymagania techniczne i wymagania dotyczące bezpieczeństwa;

— niezbędne elementy dotyczące budżetu w odniesieniu do różnych wariantów;

— niezbędne elementy projektu porozumienia o statusie misji.

4. Zespół ekspertów powinien prowadzić odpowiedni dialog z władzami Iraku zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym, także z przedstawicielami sądownictwa karnego i innymi ważnymi przedstawicielami. Powinien zapewnić regularny kontrakt z irackim Ministerstwem Planowania odpowiedzialnym za ogólną koordynację pomocy. Zespół powinien również nawiązać ścisły kontakt z biurem Komisji Europejskiej ds. Iraku (obecnie mieszczącym się w Ammanie), programami dwustronnymi Państw Członkowskich, Misją Wsparcia ONZ dla Iraku (UNAMI) oraz Grupą Rozwoju ONZ oraz innymi głównymi dawcami pomocy międzynarodowej.

5. Zespół ekspertów będzie składał się z małego zespołu bazowego, które miarę potrzeby może zostać rozszerzony o ekspertów na kontraktach krótkoterminowych.

Artykuł 3**Szef zespołu ekspertów oraz członkowie zespołu ekspertów**

1. Szefem zespołu ekspertów mianuje się Pietera Feitha. Wybierze on członków zespołu za zgodą sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela. Szef zespołu ekspertów prowadzi konsultacje z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa w sprawach dotyczących wielkości i składu zespołu.
2. Szef zespołu ekspertów i członkowie tego zespołu zostaną oddelegowani przez Państwa Członkowskie UE lub instytucje UE. Wszyscy członkowie zespołu ekspertów podlegają delegującemu Państwu Członkowskiemu UE lub instytucji UE oraz wykonują swoje obowiązki i działania w interesie misji. Zarówno w trakcie trwania jak i po zakończeniu misji, członkowie zespołu ekspertów zachowują najwyższą dyskrecję w sprawie wszystkich faktów i informacji odnoszących się do zespołu.
3. Państwo Członkowskie UE lub instytucja UE, które delegowały członka zespołu, są odpowiedzialne za reagowanie na wszelkie roszczenia związane z oddelegowaniem otrzymane od tego członka lub jego dotyczące. Państwo Członkowskie UE lub instytucja UE, o których mowa, jest odpowiedzialne za podjęcie działań przeciwko osobie delegowanej.
4. Szef zespołu ekspertów sprawuje kierownictwo nad zespołem ekspertów i zarządza nim.

Artykuł 4**Nadzór polityczny i sprawozdawczość**

1. Szef zespołu ekspertów podlega sekretarzowi generalnemu/wysokiemu przedstawicielowi i składa mu sprawozdania. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa będzie otrzymywał od szefa zespołu ekspertów sprawozdania w regularnych odstępach czasu.
2. W ramach odpowiedzialności Rady, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa sprawuje nadzór polityczny. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa składa sprawozdania Radzie w regularnych odstępach czasu.

Artykuł 5**Bezpieczeństwo**

1. Szef zespołu ekspertów, w konsultacji z przedstawicielem Biura Bezpieczeństwa Rady w misji, jest odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z minimalnymi normami bezpieczeństwa mającymi zastosowanie do zespołu ekspertów.
2. Państwa Członkowskie zapewnią zespołowi ekspertów bezpieczne zakwaterowanie, pancerze oraz ścisłą ochronę na terenie Iraku.

3. Szef zespołu ekspertów prowadzi konsultacje z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa w sprawach dotyczących bezpieczeństwa wskazanych przez sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela.

Artykuł 6**Ustalenia finansowe**

1. Finansowa kwota referencyjna mająca pokryć wydatki związane z zespołem ekspertów wynosi 1 058 000 EUR.
2. Zarządzanie wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 odbywa się zgodnie z procedurami i zasadami stosowanymi do ogólnego budżetu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że żadne zaliczki nie pozostają własnością Wspólnoty.
3. Komisja podpisuje umowę z szefem zespołu ekspertów. W pełni informuje on Komisję i jest przez nią nadzorowany w kwestiach budżetowych dotyczących działań podejmowanych w ramach jego umowy. Szef zespołu ekspertów odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.
4. Ustalenia finansowe uwzględniają wymagania operacyjne zespołu ekspertów, włącznie z tymi związanymi z wymogami dotyczącymi bezpieczeństwa zespołu.
5. Wydatków można dokonywać od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 7**Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Wygasa ono dnia 15 lutego 2005 r.

Artykuł 8**Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący